

விலை ரூபா. 5/-

அந்த

கந்திக

ஆணி 1986

ନାରୀ କେମି

୧୯୧୯ ମେସାହି

நாளைத்

அமிர்தம்: 1 கங்கை: 6

தொலைபேசி: 22437

தனிப்பிரதி: ரூ. 5-00

வருடச் சந்தா: ரூ. 60-00

விளம்பர விகிதம்

பின்னட்டை மூவர்ணம்:	ரூ. 3000-00
தனிவர்ணம்:	ரூ. 1500-00
முன்பக்க பின் அட்டை	ரூ. 1000-00
பின்பக்க உள் அட்டை	ரூ. 750-00
சாதாரண முழுப்பக்கம்	ரூ. 500-00
அறைப்பக்கம்	ரூ. 300-00
கால் பக்கம்	ரூ. 150-00

குறுநாவல்,
சிறுக்கை,
கட்டுரை (அறிவியல், மருத்துவம்,
இலக்கியம், தத்துவம், கல்வி,
சமயம், வரலாறு) அனுப்ப

எல்லாத் தொடர்புகளுக்கும்
அமிர்த கங்கை

140, நாவலர் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.
இலங்கை.

தெளரவ ஆசிரியர்:
செம்பியன்செஸ்வன்

அச்சுக்கம், பிரசரமும்:
சாமிபாபா அடவர்டெடிங் அசோசியேஷன்.
140, நாவலர் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்

வெகுஜன தொடர்புச் சாதனங்களும் கலைகளும்

நாட்டின் பண்முகச் சூழவில் அழுகைகளை மக்களின் அக, பற மிக நுண்மையான அனுகு முறைகளையும் தோற்றுவித்துவதன்,

பொதுமக்களின் நாளாந்த வரழ்க்கை நடைமுறைகளே, நாட்டின் நிலைமையின் அன்றை விமர்சனங்களாக மாறி உள்ளன. இந்த உண்மைகளை மாற்றவோ, மறைக்கவோ எந்த அரசாங்கத்திற்குள்ளே பிரச்சார ராசு தப்பல் சக்கரங்கள் முயன்றாலும் அதற்கு எதிர்ப்புக்குருவாக, மக்களின் எள்வி நகையாடல் ஒளியே கேட்கிறது.

அன்றை பத்திரிகை வானைலி, தொலைக்காட்சி போன்ற பொது மத்கள் தொடர்புச் சாதனங்களின் ஊடாகப் பெறப்படும் செய்திகளை உடலுக்குடன் விமர்சித்து அவற்றின் உண்மைகளை, செய்தியின் உண்மைத்துவத் தின் அளவுகளை அறிந்து கொள்கின்றனர். இன்றைய நிலை பொது மக்கள் தொடர்புச் சாதனங்களின் பொய்மையையும், மெய்மை நிலையையும் பிரதித்துணரக் கூடிய சக்தியினை வழங்கியிருக்கின்றது. இதனால் இன்றைய வாசத்தின் கருத்தியல் பார்வை மிகுமிக விரிவும் ஆழமும் தொண்டு கூர்மை பெற்றுள்ளது.

இந்த நிலையில் மக்களுக்கு வழங்கப்படும் ‘கலைகள்’ ‘செய்திகள்’ என்பன ஆய்வுநிலை கொண்டனவாக மாறி விட வேண்டிய தவிர்க்க முடியாத சூழலைப் பெற்று விட்டன. அதிலும் ஈழத்தின் செய்திப் புலன்கள் முப்பரிமாணத் தன்மை கொண்டவையாக இருக்க வேண்டிய தேவையும் தோன்றி விட்டது. உண்மைச் செய்திகள் கூட மறுப்புக்கும், அரசளதிர்ப்புக்கும் ஆளாகும் பின்னணியில் செய்திகளின் இப்பரிமாண முக்கியத்துவம் பொதுமக்கள் தொடர்புச் சாதனங்களைப் பாதுகாக்கும்;

செய்திப் பத்திரிகைகள் செய்திகளைப் பிரசரிக்கும் போது, அந்திகழ்ச்சி தொடர்பான தலப் புகைப்படங்களை வெளியிட வேண்டும். இப்புகைப்படங்கள் நாளைய மக்களுக்கு வழங்கப்படும் வரலாற்றுச் சான்றுகள். இதே போலவே தொலைக் காட்சிப் படப்பிடிப்பாளர்கள் ‘முற்றுக்கை முகாம்’களுக்கே சென்று அவற்றைப் படம் பிடித்து மக்களுக்கு, வழங்கலாம். இத்தகைய முயற்சிகள் வரலாறுகளையோ, நடப்புகளையோ பெரும்மூலாம் சூசப்படுவதிலிருந்து தவிர்த்து விடும். மக்களும், பொது மக்கள் தொடர்புச் சாதனங்கள் மீது மதிப்புக் கொள்ளத் தொடங்குவார்கள். ஆயினும், இத்தகைய படப்பிடிப்புகளிலும் ‘மோசடி’கள் நடக்காரவா என்றால் நடக்கும் தான். இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு ஸ்பாஸினியும் வலங்கா புவத்தும் ஆகும்.

செய்தியாளர்கள் (FEE-LANCE) சுதந்திரிப்பத்திரிகையாளராகவோ கட்டுரையாளராகவோ, கலைஞர்களாகவோ இயங்குவார்களாயின் செய்திகளில் உண்மையுடன் கலையும் அதன் மாட்சியும் நிறைந்திருக்கும். மெய்மையின் பூரண நிறைவு தானே கலை.

பிரச்சனைக்கால் தத்திற்கு விரைந்து அங்கேயே தங்கியிருந்து விபரங்களையும், படங்களையும் சேகரித்துப் பெறும் செய்திகள் ‘ஆய்வு’ தத்துவசார்ந்து ஆழமான கருத்துக்களை வழங்கச் செய்யும். இந்த முறை சர்வதேச பத்திரிகையாளராகவோ, புகைப்படக்கலைஞர்களோ, விவரணப்படப் பிடிப்பாளனாகவோ செய்தியாளரை மாற்றி விடுவதோடு, அந்தச் செய்தியோடு தொடர்புடைய நாட்டின் வரவாற்றையே மாற்றிவிடும். வியட்டாம் போர்பற்றிய பரிதாபகரமான செய்திகள் ஏற்படுத்தாத கருத்து மாற்றத்தை ‘மரணப்யம் கொண்டு பத்துவயதுச்சிறுமி யொருத்தி அலறிப்பதைத்து நிர்வாணமாக நடுவிதியில் ஒடுக்கின்ற புகைப்படம் ஒன்று அமெரிக்க மக்களிடையே மனப்புரட்சியை ஏற்படுத்தி போர் நிறுத்தத்தையே துரிதப்படுத்தியமை வரலாறுகும்.

எல்-சலவடோர் திரைப்பட நிபுணர்தல் பேர்ஸாளிகளுடன் சேர்ந்து சென்று அவர்கள் போராட்டங்களை திரைப்படமாகி மாற்றியமைத்து உலகப் புகழ் பெற்றுள்ளனர். அத்தகைய முயற்சிகள் ஈழத்திலும் தோன்ற வேண்டும். இதனால் நுண்ணூல்வுப்பத்திரிகைத்துறை (INVESTIGATION JOURNALISM) வளர்வதோடு, கலைகளும் வளரும். எழுத்துத்தறையும் வளரும். செம்பியன் செஸ்வன்

மனித நேயம் மரணித்துப் போனதா?

அந்த இளை காலை வேளையில்

நெஞ்சினில் ஆடிய நினைவுகள் எத்தனை?

கடவினில் கரைவலை சுமையின் நினைவிலே

கண்களில் விரிந்திட்ட கணவுகள் எத்தனை?

வள்ளத்தில் ஏற்றிய வாழ்க்கையின் சுமைகள்

வலித்திட்ட கைகளும் வறுமையின் பிடியில்

உரமேறிய உடல்களை உடைத்துச் சாய்த்திட

காலனு வந்தனன் கறுப்புச் சட்டையில்

ஒன்று, இரண்டா, எத்தனை உடல்கள்

ஒன்றன் பின்னென்றாக எத்தனை வதைகள்

அடங்கியதுங்கள் ஆவிகள் மட்டுமா?

தாய்மையின் ஆசையும், தனயனின் ஏக்கமும்,

தலைவனின் பாரமும் சிதறிப் போனது.

மழலையின் ஆசையும், மக்களின் பாசமும்,

மனவியின் காதலும், அடங்கிப் போனது!

தோழரே! உங்கள் ஆவி துடிக்கையில்

மனித நேயமே மரணித்துப் போனது.

அலறித் துடித்து ஆவி ஒடுங்கையில்

பஞ்சலூமும் பறந்து போனது!

பிறநாட்டினரும் தமிழும்

யாழ், சம்பத்திரிசியார் கல் ஹரி முன்னாள் அதிபராய் இருந்து தற்போது சிங்கப்பூரில் தமிழ்த் தொண்டாற்றி வரும் பாதிரியார் அருட்டிரு யோண் மேரி அடிகளார் ஓர் மேல் நாட்டு வெள்ளைக்காரராய் இருந்தும் தமிழ்ப்பற்றி மிகுதி யால் தனது பணிகளோடு தமிழர்களின் ஆராதனைகளையும் அவர்கள் கலாச்சாரத்தையும் மதி த்து வளர்க்க முன்னிப்பவர். அவருடன் ஒரு முறை சிங்கை தமிழர் வீட்டில் விருந்துக்கு சென்றேயும்.

அங்கே உணவுகள் பரிமாறப் பட்டன. தமிழர் அதிகம் கலந்து கொண்ட அந்த விருந்தில் ஓர் முதாட்டியின் குரல் எல்லோர் கவனத்தையும் திருப்பியது. “இங்கு பாருங்கோ! இந்தச் சுவா மியார் கையால் சாப்பிடுரூரு” என்று வியப்போடு ஏனையோரின் பார்வை களையும் அவர் பக்கம் திருப்பினார்.

யோண் மேரி அடிகளாரோ எதுவித வியப்பையும் காட்டாது, “ஆச்சி, ஆச்சி இதுவரை காலமும் காலால் தின்றனன். இப்பதான் கையால் சாப்பிடுறன்” என்று பொருள் பதிந்த குறும்பால் அவர்களுக்கு பல உண்மையை உணர்த்தினார்.

அடிகளார் சிங்கையில் தமிழரின் ஆராதனைகளை முன் நின்று நடாத்துவதோடு தனது முன்னை நினைவுகளையும், தமிழர் இன்று படும் இன்னல்களில் இருந்து ஆறுதல் பெற பல ஆராதனைகளை நடாத்தி சிங்கை வாழ் இலங்கை மக்களுக்கு ஆறுதல் கூறி அன்புடன் பழகும் இனியவர் இவர்.

ஸ்ரோதா

இரத்த அட்டை

தொழிலாளியின் காலிலேறிய அட்டை,
வலியோ, சப்தமோ அற்று வேகம் வேகமாக
இரத்தத்தை உறுஞ்சிக் கொண்டிருந்தது.

முகத்தில் எரிச்சல், கோபம் தோன்ற மெளன்
மாகப்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

அவன் தோலவி கண்டதாக என்னிய அட்டை
வெற்றிக் களிப்புடன் மேலும் மேலும் உறுஞ்சத...
உறுஞ்ச...
‘பார்!’

இரத்தத்துளிகள் சிதற, அட்டை உருவழிந்தது.

- செம்பியன் செல்வன்.

● ‘அந்திய விருந்தாளி வெளியீட்டு விழாவில் மிக
யில் ஷோலகோவ்’ வினாது சின்ன மீன்கள் கதை
தான் உலகின் மிகச்சிறிய சின்னஞ் சிறு கதை
என்று கூறினீர்கள். ஏன் நீங்கள் அப்படி ஒரு
சின்னஞ் சிறுகதை எழுதக் கூடாது? - என்று ஒரு
வேண்டுகோள் அமிர்த கங்கைக்கு வந்திருந்தது
அதன் விளைவதான் இப்படைப்பு.

பஸ்லி

யோ. ரேகான்

கடந்த இரவுதான் திட்டி முடிக்கப்பட்ட இச் சிறிய சித்திரத்தின் முன்னே மீண்டும் நான் நிற்கின் ரேன். நெஞ்சு குறுக்கிறது. நினைத்ததை வரைந்து முடித்து விட்டதில் மனசு ஆதங்கப்படுகிறது. ஆயி னும் இதில் மெச்சும் படியோ விமர்சிக்கும் படியோ எதுவுமில்லை. இதில் வரையப்பட்டுள்ள இரண்டு எளிய பிராணிகளைப் போலவே இதுவும் எளியது.

சித்திரத்தின் பின்னணியை ஒரு சுவர் போலக் காட்ட முயன்றுள்ளேன். அதன் நடுவில் ஒரு பல்லி. நாலு கால்களையும் நன்றாகப் பரத்தி வைத்துக் கொண்டு, வாலைக் குழைத்தபடி, நாக்கைச் சிறிது முன் தள்ளியபடி தன் இரரயை இரசித்து உண்ண ஆயத்தமாயிருக்கிறது. அப்பல்லியின் முன்னால் ஒரு சிறு பூச்சி தான் இரையாகப் போவதை அறியாது மிக இலகுவாக இருக்கிறது. இதுதான் அச் சித்திரத்தின் உள்ளடக்கம்.

சித்திரம் வரைவதில் எனக்கு

அவ்வளவு பரிச்சயமில்லை. ஆயினும் நான் படித்த பாடசாலையின் பழைய மாணவர்கட்கான சித்திரப் போட்டியில் பங்குபற்ற வேண்டுமென ஓர் ஆவல் திட்டரென ஏற்பட்டு விட்டது. அந்த ஆவலின் விளைவான இப்படத்தில் என்ன கருத்து இருக்கிறது என்று யோசித்தபடியே நன் பன்றகு விடு சென்று வரலாமென்று சைக்கிளை எடுத்துக் கொண்டு புறப்பட்டேன். என் உடல் தான் சைக்கிளில் சென்றதே தவிர என்மனமோ மீண்டும் அப்படத்திலேதான் இருந்தது.

A/L பரீட்சைக்குப் பராக்குகளைத் தவிர்த்துப் படிப்பதற்காக எனது மேசையை பார்த்தபடி படிப்பது எனத் திட்டமிட்டேன். அப்படித் தொடங்கிய நாள்முதல், நான் படிக்க அமர்ந்ததும் இரண்டு பல்லிகள் எங்கிருந்தோ அந்தச் சுவருக்கு வந்து விடும். பிறகென்ன? படித்த மாதிரித்தான். பல்லிகளின் பூச்சி வேட்டையை இரசிக்கத் தொடங்கி விடுவேன். இப்படியாகப்

படிக்கிற நாட்களிலெல்லாம் பார்த்து இரசித்ததின் காரணமாகப் பாடங்களைப் போலவே பல்லிகளும் மனத்திற் பதிந்து விட்டன. அதனு வேயே சித்திரமுக்கிற என்றதும் பல்லிகள் போட்டி போட்டுக்கொண்டு சிந்தனைக்கு வந்தன.

ரகு விட்டுப் படலையை அடைந்த போது வழிமை போலக் கருத்த நாய் என்னை வரவேற்கவில்லை. மாரூக எம்மூரில் பெரிய பண முதலையான கனகரது ஆக்ரோஷமான வார்த்தைகளேன்னைவரவேற்றன.

‘எடியே, விட்டு வாடை கட்டி ஒன்டரை வரியமாச்சு. இன்டைக்கி டேல வாடை முழுதும் கட்டி விட டையும் காலி பண்ணூட்டில் விட ஒசு காமாண்ஸ்லவாம் நடுத் தெரு வில கிடக்கும்.’

ரகுவின் ‘குடும்ப நிலையை நன்றாக அறிந்தவன் நான். சிறுவயதில் தந்தையை இழந்தவன். இரு அண்ணன் மார்களும், ஒரு தங்கையும் அவனுக்குச் சகோதரங்கள். அண்ணன் மார்களுக்கு மீசை அரும்பும் வயதில் நாட்டுப் பற்று வந்ததினால் மீசை முளைக்காத தம்பியின் மீது குடும்பச் சமை விழுந்தது. இந்நிலையில் கடன், வட்டி போன்ற ‘பெரிய மனிதர்கள்’ அவர்களைச் சரண்டி வருவதையும் அறிவேன். இன்று கனகரது அச்சுறுத்தலை நேரடியாகக் கண்டபின்பு என்னால் பொறுக்க முடியவில்லை. இதற்கு ஒரு முடிவு கட்டுவது என்ற வெராக்கியத்துடன் உள்ளே சென்றேன்.

பல நேர வற்புறுத்தவின் பின்பு, கடைசியாக உனது ஆலோசனைக்கு அதாவது எப்படியாவது வாடகையைச் செலுத்தி விட்டு இன்றே நானும் அம்மாவும் தளியாகவே சீவித்து வரும் என் விட்டுக்கு வந்து குடியேறுமாறு கூறிய ஆலோசனைக்கு ரகு உடன்பட்டான்.

எப்படியோ கையிலை கிடந்தைப் புரட்டிக் கிரட்டி ஒன்டரை வருக வாடகையான 1200 ரூபாவையும் எடுத்துக் கொண்டு கனகர் விடு சென்ற ஒரு ம். காசைக் கொடுத்து விட்டை விட்டு விடுவதாகச் சொல்லி விட்டு வரும் வழியில் கையோட முத்தம்மாளின்றை வண்டிலையும் பிடிச்சுக் கொண்டு வந்தம். உடனடியாகவே சாமான் கள் ஏற்றப்பட்டன. அரை மணித் தியாலத்துக்குள் ரகுவின் குடும்பம் எம் குடும்பத்தோடு சேர்ந்து கொண்டது.

வணக்கம் சுற்றும் கடிதம்

வணக்கம் வினசன்ற் பற்றிக் அடிகளார் அமிர்த கங்கை அன்பர். அவர் கடந்த இரு மாதங்களாக ஜிரோப்பிய நாடுகளில் சுற்றுப் பயணம் செய்கிறார். விரைவில் திரும்பி தனது பிரயாண அனுபவங்களை கட்டு ரைவடிவில் அமிர்த கங்கை வாசகர்களுக்காகத் தர இருக்கிறார்.... பயணத்தின் போது இந்தியாவில் 86. 03. 22 நின்ற போது எழு திய கடிதத்தில்—

‘தமிழ் மணம் குழமும் தமிழ் நாட்டில் காலடி வைத்ததும், என் நெஞ்சம் குளிர்ந்தது. எல்லா மே தமிழ் மயமாகக் காணப்பட்டது. என்னிக்கையற்ற கோயில்கள் இந்திய மக்களின் இறை பக்தியைக் காட்டின... அன்றை வேளாங்கள் நினி ஆலயம் சகல மக்களாலும் கவரப்படும் புனித தலமாக விளங்குகிறது. நாள் தோறும் தமது வாழ்க்கையில் பல்வேறு காரணங்களினால் அவதிப்படும் சகல மக்களுக்கும் அருள் அளித்து அரவணைக்கும் அன்னையாக விளங்குகிறான்...’

காஞ்சிமாநகரில் சைவ, வைணவ கோயில்கள்... பல்லவர் கால பக்திச் சிறப்பைக் காட்டுகின்றன... கர்நாடக மைசூரில் புனி தபிலோமினு ஆலயம், சாமுண்டேஸ்வரி கோயில், என்பனவும் மகாராஜாவின் அரண்மனையான லக்மி விலாஸ் மாளிகை என்பன பல நாட்கள் தங்கியிருந்து பார்க்க வேண்டியவை... ஈக்மி விலாஸ் மாளிகையின் நாற்புற மதில் வாசல்களில் இந்துக் கோயில்கள் உள்ளன. புராதன இந்துக் கலாச்சாரத்தைப் புலப்படுத்தும் சிறப்புகள் இம்மாளிகையின் சிறப்பு... ஸ்ரீரங்கநாதர் ஆலயம் திப்பு சல்தான் கல்லறை, பிருந்தாவனம் மனித்தியாலங்களை மனித்துளியாக்கும் சிறப்புக் கொண்டவை. ஆயினும் வளர்ந்து வரும் நாகரீக உலகிற்கு ஏற்ப தமிழ் நாட்டின் மனப்பாங்குகள் மாற்றமுறை குறுப்புதும் குறிப்பிடத்தக்கது. பஸ் சிட்டில் பெண்கள் இடம் இருந்தாலும், ஆண்கள் இருக்க அனுமதிக்கமாட்டார்கள்,... என்று எழுதிய அடிகளார் அடுத்தமாதம் ரோமாபுரியிலிருந்து எழுதுகிறார்.

பழமையில் ஊறிப் போயிருக்கும் தமிழ் நாட்டிற்கு முற்றிலும் முரணை முறையிலே உரோமை கலாச்சாரம் இருக்கிறது. எதனையும்... எவரும்... எங்கும் சுதந்திரமாகச் செயற்படலாம் என்ற நிலையை. பிறின் தலையீடு கிடையாது... உதாரணமாக பேருந்து களில் நின்ற நிலையிலே கூட முத்தமிழுவது சாதாரண நிகழ்ச்சி... ஆயினும் சிறுவர்கள் கூட தங்கள் சொந்த வாழ்க்கையைத் தாமே நிர்ணயித்துக் கொள்ளும் ஒரு பரந்த வாழ்க்கை நிலையைக் கண்டேன். சிறந்த மனத்தினராக வாழ்கின்றனர்... அழியற் கலைகள் ஒவியங்கள் புராதன கட்டிடங்கள். புனித இராயப்பர் பேராலயம், கொலேசியம், புனிதர்களின் நினைவுச் சின்னங்கள், புதை குழிகள் என்பன சிறப்பான முறையில் பேணிப்பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன. அழியற்கலைகள், நம்வாழ்வியலோடு கலந்து, தொடர்புபடுத்தப்பட்டு வளர்க்கப்பட்டு, வருஷது முக்கிய அமசம்... உறவு என்பது இரு உள்ளங்களுக்கிடையே எழும் உணர்வு வெளிப்பாடேயாகும். உண்மையான உறவில் விரசங்கள் இல்லை: இரசினதான் உண்டு. மற்றவரது உணர்வுகளை மதித்து அவர்களது இனப்பு துன்பங்களில் சரிசமரக் பங்கு கொள்ளும் வாய்ப்பு நல்ல உறவில் உணர்க்கப்படும்... இயந்திர மயமாக்கப்பட்ட இச் சூழ்வில் அன்பு மயமாக்கப்படல் இடம்பெறுகிறது. மனிதன் வெறும் சடப் பொருள் அல்ல, அவன் உணர்வுகள் நிறைந்தவன். உள்ளனவற்றை, நல்லனவாகக் காணும் மனதிலையின் தோற்றும் இதுவாகும்.

வண. வினசன்ற் பற்றிக்

வீடு வந்ததும் தீண்டும் அப்படத் தெப் பார்த்தேன். இப்பொழுது அதன் அர்த்தம் எனக்குப் புலப் படுமாப் போல் தோன்றியது. அந்தப் பஸ்லீயின் வடிவில் கனகரும். அதன் முன்னாலிருந்த பூச்சியின் வடிவில் ரகுவின் குடும்பமும் எனக்குத் தோற்றினர். வியார் எளியாரை அடக்குதலை அது விளக்கியது. கனகரின் வீடு கனகருக்குத்தான். ஆனால் தனக்கிருக்கும் ஏனைய மூன்று வீடுகளோடு சேர்த்து இவ்வீட்டையெயும் உச்ச வாடகைக்கு விட என்னி, அவர்களைப் பலவந்தப் படுத் திய போது அவர் பல்லி போல மாறி விட்டார் என்றெண்ணினேன்.

இந்த யோசனையில் மூழ்கியிருந்த என்னை ஒரு ‘லான்-மாஸ்ரரின்’ ஓலி தடை செய்தது. இப்பொழுதுதான் இரண்டு விதமான ‘லாண்ட் மாஸ்ரர்கள்’ இருக்கின்றனவே. நான் கேட்ட ஓலி மேலேயிருந்து வந்தது. ஒன்றல்ல பல எமதாரை வட்ட மிட்டுத் திரிந்தன. ஜந்தாறு தடைவைகள் வட்டமிட்ட பின் தெற்குப் புறமாக- அதுதான் ரகுவின் குடும்பம் முன்பிருந்த பகுதி- கீழே விழுவதும், திரும்ப மேலெழுவதுமாக குண்டு மாரி பொழிந்தன. இப்படி பல தடைவைகள் கீழே விழுவதும், மேலே எழுவதும், செவிகள் அதிர் வது மாய்.....

கிட்டத்தட்ட ஒரு மனித்தியாலத்தின் பின்பு, மழை விட்டது மாதிரி இருந்தது. எங்கும் அமைதி. என்ன நடந்தது என்றறியும் ஆவலில் நானும் ரகுவும் “தாய் சொல்கிலுத் தட்டி ய புதல்வர்களாக” தெற்கு நோக்கி விரைந்தோம். அங்கு நாம் கண்டது.....

பல வீடுகள்- ரகு குடும்பம் முன் பிருந்தது உட்பட தரைமட்டமாகக் கிடைந்தன. பலவற்றில் இருந்து அவலக்குரல்களும், மீட்பு வேலைகளுமாய்.....

நானும் ரகுவும் ஒருவனாக ஒருவர் அர்த்த புஷ்டியுடன் பார்த்து கொண்டோம்.

மீட்பு வேலைகளில் ஒத்துழைக்க ரகுவின் வீட்டத்தியாகச் செல்கையில் ஏதோ நினைப்பில் கற்குவியல்களின் கீழே கிடைந்த அந்தக் கதவினைச் சிறிது உயர்த்திப் பார்த்தபோது... இரத்த வெள்ளத்தில் கனகரது உடல் எல்லாரையும் கூப்பிட்டு மீட்டெடுத்த போது உயிரற்ற அவரது உடல். உருக்குவைந்திருந்தது.

அந்த நேரத்திலும் மின்னலென ஒரு வெட்டு என்சிந்தனையில் தெறி த்து. ஆம். பல்லகளுக்கும்: எதிர்கள் இருக்கின்றனவே.

சோகத்துடன் தான் அந்த
உழவு இயந்திரம் புறப்பட்டது.
அதன் பெட்டியிலும் அதிகம் ஆட்கள் இல்லை. உழவு இயந்திரத்தை
ஒட்டும் சாரதி... உழவு இயந்திரப்
பெட்டியில் சோகமே உருவாக உட்கார்ந்திருக்கும் அந்தப் பெண்... அவருக்கருகில் நீட்டி நிமிர்த்தி வளர்த்தப்பட்ட உயிர்ற உடல்! அது
ஒரு பழைய சிலையால் போர்த்தப்
பட்டு இருந்தது. உடலில் இருந்து
எழும் தூர் நாற்றத்தை மறைக்க
அர்த்தர், பன்னீர் எல்லாம்
கொட்டி ஊற்றப்பட்டு இருந்தது.

உமல் இயந்திரத்தை ஓட்டுபவர் வேறு யாரும் அல்ல; இறந்தவரின் தகப்பன்! அருமைத்துரை தான். அவர் முகத்தில் எந்த வித உணர்ச்சி கிணோயும் காண முடியவில்லை. அப்படி பாறையாக இருகி விட்டது முகம். அவர் ஒரு சாதாரண விவசாயி... வன்னிக் காட்டில் ஓடிய

சிறுகதை

ஆடிய கட்டுமெஸ் தான் உடல்...
இன்று இப்படி சோர்ந்து போய்...
சோகமே உருவாய் உழவு இயந்
திரத்தை செலுத்திக் கொண்டு
இருந்தார். ஒரு கசங்கிய சேர்ட்...
அழுக்கேறிய சாரம் இவை தான்
அவரின் உடலை அலங்கரித்தன.

தாய் நாகம்மா கண்ணீரை உகுத்
 தபடி இறந்த உடலில் ஈ மொய்க்
 காத படி மெல்லிய காகித மட்டை
 யால் விசிறிக் கொண்டு இருந்தாள்.
 அவளின் உடலை ஒரு கசங்கிய சேலை
 மறைத்தது. அந்த உழவு இயந்தி
 ரப் பெட்டியில் திடக்கும்
 இறந்த உடல் அவளது
 இரண்டாவது பிள்ளை.
 வாலிபத்தின் முறுக்கு அப்படியே
 இருந்தது. ஒரே ஒரு ஆண் பிள்ளை.
 மற்றவை எல்லாம் பெண் பிள்ளை
 கள். இதனால் அவர்களின் ககல
 வேலைகளுக்கும் அச்சா ணி யாக
 இருந்து உதவியவன் அவன்தான்...
 தண்ணிகட்டுவதோ.. குடிடிப்போ..
 அறவடையோ... எதற்கும் அவன்

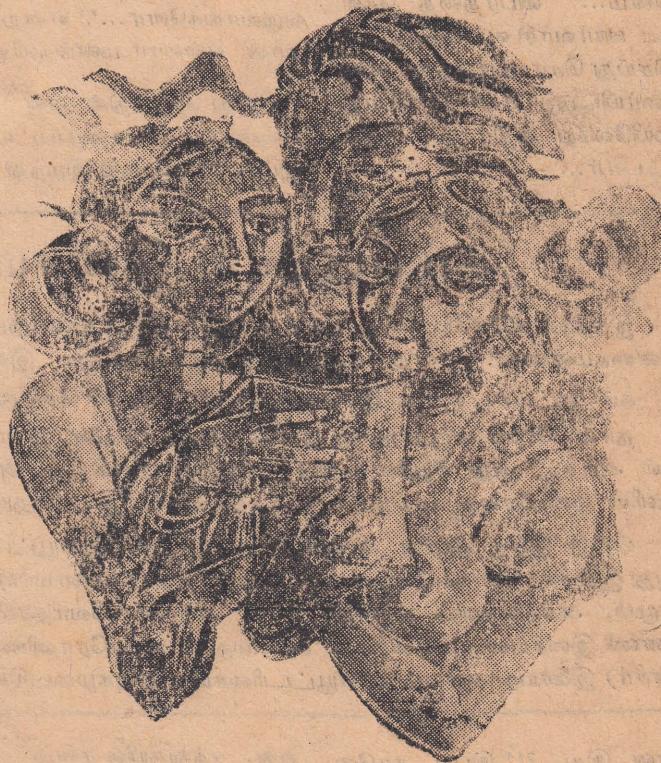
வேணும்... அவன் இல்லாவிட்டுள்...
இன்று அவன் இல்லை... நாகம்மா
வழிந்த கண்ணீரை துடைத்துக்
கொண்டாள். நெஞ்சு விம்மி இறங்
கியது.

உழவு இயந்திரம் ஆடி அசைந்து
மெதுவாக ஊர்ந்தது... பெட்டியும்
அதற்கு ஏற்ப மேடு பள்ளங்களில்

உழவு இயந்திரமும் பெட்டுமும்
மெதுவாக ஆடி அசைந்து ஊர்ந்
தது.

அருமைத்துரையின் முகத்தில்
என்ன கிடைக்கும் யாவரையும் எடுத்த
தெறிந்து நோக்கும் பார்வை...
வெகு அவட்சியான பார்வை...
...“நீங்கள் எல்லாம் மனிதர்களா...

மாண்டம் என்பது....

மெதுவராக ஏறி இறங்கியது. 'அவர் களுடன் புறப்படுவதற்கு வேறு யாருக்கும் துணிவ வரலில்லை! உற்றரூர் சுற்றற்றம் எல்லாம் பங்கு கொண்டதுடன் சரி... மற்றும்படி அவர்கள் ஒதுங்கிக் கொண்டனர். வேறு

இராஜத்தமராஜா

என்ன செய்ய முடியும்...? ஊரே
சோகத்துடன் பார்த்துக் கொண்டு
நின்றது! வீதியின் குரு மருங்கும்
சனங்கள் கூடிக் கூடி நின்றார்கள்.

அற்ப பூத்சிகள்...” என கேட்கும் பார்வை... அவன் கெஞ்ச மெல்லாம் குழுறிக் கொண்டு இருந்தது.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிற்கு
வந்துள்ள இராணுவீரனின் மதன
தன் கிணிகதனிடம் பெருமையிடத்
துக் கொண்டான்.

“எங்கள் அப்பா வந்தாலும்
வராட்டியும் ஒரு பெட்டி வரும்...”

“எப்படி?”
“அப்பா வந்தா டெவின்

உள்ளே விபரிக்க முடியாத சோகம் ததும்பியது. நெஞ்சை கிறினால் ரத் தம் வராது... சோகத்தின் கண்ணீர் தான் வரும்!

2

“அன்னே... உன்றை மகனை ஆயி சுட்டுவிட்டுதாம்...”

“என்னடா...”

“உண்மை தான்... இரண்டு பேர் கடுபட்டு ரூட்டிலை கிடக்காம்... ஒண்டு உன்றை மகன் என்று கைதக்கினம்...” விபரத்தை கேள் விப்பட்ட ஊர்வாசி வயல் காட்டில் வேலை செய்து கொண்டிருந்த அருமைத்துறையிடம் கூறிய போது உண்மையிலேயே அதிர்ச்சி அடைந்து விட்டார்...

வெறிச்சுப்போய் நீண்டன். கடை கண்ணீர்கள் ஒன்றும் திறக்க வில்லை... சனத்தின் ஊசலாட்டத் தையே காணவில்லை. மதிய நேர வெயில் கொழுத்தியது... புதினம் பார்க்க ஒன்று ரண்டு விடலைகள் வெளிக்கிட்டன. விட்டுக் கதவுகளில் முகங்கள் ஒட்டிக் கிடந்தன. சுவகள் ஊயாக பார்வை தெருவை நோக்கின. மனங்கள் திகில் கொண்டு ஆடின... என்ன நடக்குமோ... ஏது நடக்குமோ...

“ஆயி... போட்டுதே... திரும்ப வருவாங்களோ...” என்ற திகில் தான் எல்லார் மனங்களிலும்.

சிறிது நேரத்தின் முன் எவ்வளவு கலகலப்பாக காணப்பட்ட ஊர்... இப்போ அமைதி இழந்து கிடக்கின

எல்லாம் அமைதியாகி விட்டது. தெருக்கள் யாவும் வெறிச்சென்று விட்டன. ஊசலாட்டத்துக்கான எந்த அறிகுறியும் காணவில்லை. இடைஇடையே ஒன்றுரண்டு மனித உருவங்கள் வீதிகளில் ஓடி மறையும்!

இடைக்கிடை துவக்கு களின் வெடிச்சத்தும் கேட்டுக்கொண்டே இருந்தது. தாரத்தே ஜீப்புகளின் உறுமி இரையும் சத்தம்... வர வர கிட்டக் கேட்கத் தொடங்கியது. அப்போதான் அந்த ரண்டு பேரும் அவசரமவசரமாக சைக்கிளில் வந்து கொண்டு இருந்தனர்... விரைவில் போய் சேர்ந்து விட வேணும் என்ற விரைவு... இடையில் சிலர் மறித்தார்கள்...

“ஆயி வருகுதாம் இதாலே போகா தையுங்கோ...”

கம்ப்யூட்டர் இசையமைப்பாளர்

இந்தியாவிலேயே வேறு எந்த இசையமைப்பாளரும் இதுவரை செய்ய முயலாத முறையில் ‘புன்னகைமன்னன்’ என்ற படத்திற்கு இளையராஜா இசையமைத்துள்ளார்.

கம்ப்யூட்டர் மூலம் இசையமைத்துப் புரட்சி செய்துள்ளார்.

தான் போடவிரும்பும் ‘டியூனின் நோட்டுகளை இவர் தனது கம்ப்யூட்டரில், ரைப் அடிப்பது போல் அடிக்க, அது ரியூன் பதிவு செய்து கொள்கிறது. அந்த ரியூனுக்குத் தேவையான எல்லா வாத்தி யங்களின் ஒலிகளையும் கம்ப்யூட்டரே தந்துவிடுகிறது. இதுவேல் ஆர்க்கெஸ்ட்ரா குழு தேவையில்லை.

பிறகு இந்த ரியூனை பின்னணிக்கருவுடன் கம்ப்யூட்டரே இணைத்துவிடுகிறது. நல்லீருமையான புது தம்புது இசைச் சேர்க்கைகளும், ஒலிகளும் கிடைக்கலாமாயினும், பிறவாத்தியக் கலைஞர்களின் வருங்காலமும், அக்கலைகளும் மங்கிளிடவோ, அற்றுவிடவோதான் போகின்றன. வட இந்தியாவின் இன்றைய முன்னணி இசையமைப்பாளரான ‘பப்பிலூரி’ எலக்ரோனிக்ஸ் இசைசூலம் புகழடைவதுபோல், (டிஸ்கோ டான்சர்) இளையராஜாவும் கம்ப்யூட்டரிசையிலை புகழடைகிறாரா என்று பார்ப்போம்.

தேர்

“என் இது...?” இப்ப தானே மத்தியானம் சாப்பாட்டுக்கு என போனவன்...” அருமைத்துரை கூறி அருமைத்துரையை கவலை பூட்டி பார்த்தான்.

“எனக்குத் தெரியாது... நீ ஓடிப்போய் பார்...” ஊர் வாசி சொல்லி விட்டு அருமைத்துரையை கவலை பூட்டி பார்த்தான்.

அருமைத்துரை கலக்கத்துடன் ஊர்வாசியை பார்த்தார்... பின்பு அவசரமவசரமாக வெளி கிட்டார்...

அரை அமைதியில் நெளிந்தது. அதித்தால் நேரங்களில் காணப்படுவது போல் தெருக்கள் யாவும்

நது. சந்தையில் சுனம் வழி ந் து கொண்டு நின்றது... தெருக்களில் சனம் ஊசலாடிக் கொண்டு தான் இருந்தார்கள்... வேலை சோலிக்கு போவோர் வருவோர்... தூர் இடத்துக்கு போவோர் பஸ்கக்கு காத்து நின்றனர்... கடைகளில் வியாபாரம் குடு ஏறிக் கொண்டு நடந்தன.

திமிரன் எங்கேயோ இரண்டு வெடிச்சத்துங்கள் கேட்டன...

அவ்வளவுதான்!

கடைகள் எல்லாம் சட்டுசுட்டென முடப்பட்டன. சந்தை ஓடிஒழித்துக் கொண்டது. சனங்கள் எல்லாம் போன போக்கில் ஓடி ஒழித்துக் கொண்டனர். சில நொடிக்கும்

“நாங்கள் விட்டைதான் போறம் கெதியென போய்விடுவம்... கம்மா போனால் அவங்கள் ஒன்றும் செய்யான்கள்...” என கூறிவிட்டு சைக்கிளை வேகமாக உழக்கிறார்கள்... ஊர் மனை தான்டி... வெட்டவெளி மைதானத்தில் தெரு நீண்டு போனது.

மறுகோடியில் எதிரே ஜீப்புகள் வேகமாக வந்தன... குண்டுகள் கனல் தெறிக்கப் பறந்தன... ஒன்றும் செய்ய முடியாது... தங்கள் தவறை இப்போதுதான் உணர்ந்து கொண்டனர்... இனி என்ன செய்ய முடியும்...? பின்னால் வந்தவர் சைக்கிளை விட்டு விட்டு மைதானத்தின் எதிர்ப்பக்கம் நோக்கி ஓடினர்...

இவனுல் ஒன்றும் செய்ய முடிய வில்லை... குண்டுகள் பட்ட பட்ட என பறந்தன... மைதானத்தில் ஓடிய வர் அப்படியே நிலத்தில் வீழ்ந் தார். இவன் வருவது வரட்டும் என சைக்கிளை விட்டு விட்டு நின்றன். சில காக்கி சட்டைகள் இவனை நோக்கி வந்தன.

“எங்கே போறது...?”

“வீட்டை” இவன் பயத்துடன் சொன்னான். நெஞ்சில் தண்ணி இல்லாது நின்றன்.

துவக்கு நெஞ்சில் குத்துவது போல் நீட்டிக் கொண்டு நின்றது.

திடீரென இவன் அவர்களை நோக்கி கையெடுத்து கும்பிட்டான். அழுது கொண்டே காவில் விழுந் தான்... மைதானத்தில் விழுந்து துடிக்கும் உடலை கண்டு பயந்து துடித்தான். அவர்களை பயப் பிராந்தியுடன் கும்பிட்டான்.

“என்னை ஒன்றும் செய்யாதை யுங்கோ... நான் வயலுக்கு போயிட்டு வாறன்... சுட்டுப் போடாதையுங்கோ... கும்பிடுறன்...” அழுது குழறினான் கைகள் கும்பிட்டபடி...

அவர்கள் சிரித்துக் கொண்டார்கள். ஒருவன் கும்பிட்ட அவனை நோக்கி காலால் உதைத்து விட்டான்...

“ஓடோ”

அவன் கும்பிட்ட படி எழும்பி வந்தான்.

“பட்பட” என துவக்குகள் கக்கின...

அவன் அப்படியே விழுந்தான். கைகள் கும்பிட்டபடி... விழிகள் அவர்களை ஏக்கத்துடன் நோக்கின...

“கும்பிட்டு கெஞ்சிய என்னை இப்படி... இப்படி... சுட்டுப் போட்டால் களே...?” என்று கேட்பது போல் கிடந்தது அவன் பார்வை...

சைக்கிளை விட்டு விட்டு ஓடிய உரவும் தூரத்தில் இறந்து கிடந்தது.

ஜீப்புக்கள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக பறந்தன... துவக்குகள் சத்தமிட்டபடி.. ஊர் மயான அமைதியில்... சிலர் வந்து பார்த்துவிட்டு ஒடியறைந்தனர்...

அவன் அப்படியே தெரு ஒரத்தில் விழுந்து கிடந்தான்... ரத்தம் ஓடிய படி... சைக்கிள் சிறிது தூரத்தில் விழுந்து கிடந்தது. உயிர் எப்பவோ போய்விட்டது!

அருமைத்துரை வந்து பார்க்கும் போது மாலையாகி விட்டது. அவனது மகன் தான் இறந்து கிடந்தது. தலையில் அடித்துக் கொண்டான். இறந்த உடலையும் எடுக்க முடிய வில்லை... இனி வைத்தியார் வந்து கீறிக் கிழித்து... விசாரணை முடிய... ஊர் பயம் காட்டியது... விதானை வரவேணும் என்கிறூர்கள்.

ஒரு நாள் கழிந்தது. ஒன்றுமே நடக்கவில்லை... வீடு சோகத்தில் மூழ்கிக் கிடந்தது. அருமைத்துரை ஒரு மூலையில் சுருண்டு கிடந்தான். நாகம்மா தலையில் அடித்து ஒப்பாரி வைத்துக் கொண்டு இருந்தாள்...

உற்றம்... சுற்றம்... கண்ணீர் சிந்தி முக்கை சீறியது... இறந்த உடலைத் தான் எடுக்க முடியவில்லை... விசாரணை பற்றி ஒன்றும் அறிய முடிய வில்லை... விதானையிடம் அலைந்து களைத்து விட்டார்கள்.

இரண்டு பின்னும் அநாதையாக கிடந்தன... சாடையாக மணம் வீசத் தொடங்கியது... அவனின் உடல் அப்படியே கை கும்பிடபடி... அநாதையாய் கிடந்தது.

அருமைத்துரை ஏதோ யோசித் தான் பக்கத்து வீட்டு உழவு இயந்திரத்தை இரவல் கேட்டு வாங்கி வந்தான்... உற்றம் சுற்றம் அவனை கேள்வியுடன் பார்த்தது...?

“நான் போய் எடுத்து வரப் போறன்...?” எல்லாரும் மிரண்டு விட்டார்கள்.

“என்ன கதை இது...? துக்கம் தான்... அதற்காக... விசாரணை முடியாமல்... பிறகு அவன்கள் வந்து எல்லாரையும் சுட்டுவிட்டால்...” எல்லாரும் பின் வாங்கினார்கள்.

அருமைத்துரை அவர்களை திரும்பவும் முறைத்துப் பார்த்தான்.

“என்ன இது... ஆய்... ஒருநான் ஆச்சு... ஒன்றும் நடக்கவில்லை... ஒரு நீதி நியாயம் இல்லையே... அங்கை கிடந்த நாறுது... அவன் என்ன அநாதையே... என்றை பிள்ளை செய்த குற்றம் என்ன...? ஆய்— இப்படி இரவு பகல் கிடக்குது. என்றைபிள்ளை... என்றை பிள்ளை...” அருமைத்துரை நெஞ்சில் அடித்து குலுங்கிக் குலுங்கி அழுதான்...

★ நாக்கு

வயிற்றில் கோளாறு என்றால் வைத்தியார் நாக்கை நீட்டச் சொல்கிறார். ஏன்?

நாக்கில் புள்ளி விழுந்திருந்தால்- அஜீரணம்.

படை சேர்ந்திருந்தால்- மனக்கவலை, துன்பம் மிகுதி.

கோடுகோடாக இருந்தால்- மலச்சிக்கல்.

பழுப்பு நிறமான பொருக்குகள் காணப்பட்டால்- குடவில் அழுகிய பொருட்கள் உள்ளன.

நாக்கின் நுனியும், ஓரமும் சிவந்திருந்தால்- குடவில் வீக்கம்.

நாக்கில் தூர்நாற்றம் வீசினால்- குடவில் விஷப்பொருள்ளன.

எல்லாரும் அவனை அனுதாபத் துடன் பார்த்தார்கள்.

“வருவது வரட்டும்... நான் எடுத்துவந்து அடக்கம் செய்யப் போறன்! இனி என்ன இருக்கு...? பிள்ளை போயிட்டான்... உயிர் வருமா... நீதி நியாயம் கிடைக்குமா? பிற கென்னாந்தி விசாரணை...”

உழவு இயந்திரத்தை செலுத்திக் கொண்டு சென்றுள் அருமைத் துரை.

அநாததயாய் கிடந்த உடலை தூக்கி உழவுஇயந்திரத்தின் பெட்டியில் கிடத்தினான். அப்பிடியே கும்பிட்டபடி.. அவனை பார்த்தது உடல்... வயலுக்கு வந்து விட்டு திரும்பிய கோலம்... அவன் கண்கள் நீரைச் சொரிந்தன ஆசையாய் வளர்த்து ஆளாக்கிய மகன்... பெண் கோதரங்களுக்கு ஒரு ஆண் துணை... இப்படி ஆகி விட்டதே... மற்றைய உடல் தூரத்தில் அப்பிடியே கிடந்தது... ஒருத்தரும் எடுக்க வரவில்லை!

அருமைத்துரை உடலை வீட்டுக்கு ஷாண்டு வந்து கிடத்தினான். சமயச் சடங்குகளை எல்லாம் செய்தான் விடிய அடக்கம் செய்வதற்கு ஆயத்தம் எல்லாம் செய்தான்.

விடிந்தது... அவன் இறந்த உடலை மயானத்துக்கு கொண்டு போக ஆயத்தம் செய்தான்... செத்த வீடுகளை கட்டியது. பெண்கள் எல்லாரும் மார்பில் அடித்து ஒப்பாரி வைத்தனர்... ஜீப் ஒன்று வந்து நின்றது! அதில் இருந்து அதிகாரி கள் வந்தார்கள்.

“என்ன இது நீங்கள் இப்படி...? அங்கை அவனுகள் கத்திருங்கள்... நாங்கள் என்ன செய்ய முடியும்...? இறந்த உடலை ஆஸ்பத்திரிக்கு உடனடியா கொண்டு வாங்கோ...” என்றனர் அதிகாரிகள்.

“ஐயா...! இனி என்ன எல்லாம் போன உயிர் வருமே... இனி கிறி கிழித்து... என்ன பயன்... இதாலே இனி என்ன பிரயோசனம்... நான்

கள் அடக்கம் செய்யப் போறம்... கோவியாதையுங்கோ...?” அருமைத்துரை கெஞ்சினான்.

“எங்களுக்கு புரியுது... அவனுக்குக்கு புரிய வேணுமே... நாங்களும் மனிதர் தான்... உங்கடை வருத்தம் தெரியுது... சட்டம் என வருவாங்கள்...” வயது முத்தலூரு அதிகாரி ஆறுதலாக கூறினார்.

“என்ன ஐயா சட்டம்... சட்டம் எங்கை கிடக்கு...? மகனை திருப்பித்தந்திடுமே...? இல்லை சுட்டவைன் கோட்டில் ஏத்துமே...? சட்டத் தாலை எங்களுக்கு என்ன பயன்...? எதோ முடிந்தது முடிந்துவிட்டது... இனி மரியாதையாக அடக்கம் செய்ய என்றாலும் விடுங்கோ... உங்களை மன்றாட்டமாய் கேட்கிறன்...?” அருமைத்துரை அவர்களை கையெடுத்து கும்பிட்டான்.

“பெரியவர்... உங்கடை துன்பம் புரியுது. துக்கத்திலை நாங்களும் பங்கு பெறுகிறம்... ஆனால், உத்தியோகஸ்தர் என்ற ரீதியில் ஒன்றும் செய்ய எல்லாது... நாங்களும் ஏதோ வயிற்றை கழுவ சம்பளத்தை நம்பி இந்த வேலைக்காக உயிரை கையிலை பிடித்துக் கொண்டு வேலை செய்யி றம். இப்போ அவங்கள் சொல்லுறது தான் சட்டம்... கோவியாதை யுங்கோ... ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டு வாங்கோ... நாங்க உதவி செய்வும் கணக்கு மாட்டோம்... என்று விட்டு ஜீப்பில் சென்று விட்டனர்.

அருமைத்துரை யோசித்தான். நாகம்மா, பெண் கோதரங்கள் அழுதபடி... இனி என்ன செய்ய முடியும்? இறந்த உடலைத் தூக்கி உழவு இயந்திர பெட்டியில் கிடத்தினான். பழம் சிலையால் போர்த்து முடி விட்டான். புறப்படுவதற்கு ஆயத்தம் ஆனன்.

மற்றவர்களை பார்த்தான். ஒருவருக்கும் அவனுடன் கூடப் போகும் யோசனை இல்லை. இறந்தவன் இறந்தவன் தான் அதற்காக மற்றவர்களும் சாக முடியுமா? அவர்கள் அப்படி நினைத்துக் கொண்டார்கள். யாவரும் நீதியை எதிர்பார்த்தனர். அவர் ராணுவ உடையில் மிடுக்காகவே இருந்து கொண்டார்.

“சரி... நீ வாணை...!” என மனைவி நாகம்மாவை அழைத்தான் அருமைத்துரை.

நாகம்மாவும் பொங்கிவரும் கண்ணீரை துடைத்தபடி வந்து பெட்டியில் ஏறிக் கொண்டாள். அருமைத்துரை உழவு இயந்திரத்தை ஓட்டத் தொடங்கினான்.

3

உழவு இயந்திரம் சோகத்துடன் ஊர்ந்தது. வீதி அருகில் சனம் கூடிக் கூடி இந்த சோக ஊர் வலத்தை பார்த்தது.

உழவு இயந்திரம் மெதுவாக ஆஸ்பத்திரி வந்து சேர்ந்தது. அங்கே அமைதி நிலவியது... மூலைக்கொரு ஆமி நின்றது... துவக்குகள் குறிபார்த்தபடி பிடிக்கப்பட்டு இருந்தன... மருந்தெடுக்கும் நோயாளரை காண முடியவில்லை.. !

அருமைத்துரை உழவு இயந்திரத்தை ஒரு ஒதுக்குப் புறமான இடத்தில் நிற்பாட்டினான். இறந்த உடலை ஆஸ்பத்திரி ஊழியர் இடம் ஒப்படைத்து விட்டு, ஒரு மர நிழலில் குந்திக் கொண்டான். நாகம்மாவும் பக்கத்தில் குந்திக் கொண்டாள். நேரம் மயான அமைதியில் கழிந்தது. வெயில் சுட்டெரித்தது...

வைத்தியர் கீறி கீழித்து... அறிக்கை சமர்ப்பித்த பின்... விசாரணை... நீதவானின் விசாரணை... எல்லாம் ஒரு ஒழுங்கில் சுட்டத்தை பேணுவதாக நடந்தன. இறுதியில் அந்த அதிகாரி இடம் எல்லாம் ஒப்படைக்கப்பட்டன. அதிகாரியின் பதிலில் யாவரும் நீதியை எதிர்பார்த்தனர். அவர் ராணுவ உடையில் மிடுக்காகவே இருந்து கொண்டார்.

பக்கங்கள்பூர்ட்டப்பட்டன. கடைசியில் ஒரு விண்ணப்பப் பத்திரத்தை நீட்டினார். அருமைத்துரைக்கு அதில்

என்ன இருக்கு என்றே விளங்க வில்லை! அவன் முழிசிப்பார்த்தான்.

“இதில் கையெழுத்து போடு!”
ஒரு குட்டி அதிகாரி கூறினார்.

“எதற்கு...?”

“பெரியவர் உங்கடை மகனுக்கும் பயங்கரவாதத்துக்கும் தொடர்பு உண்டு... அதனாலே தான் அவர் இறக்க வேண்டி வந்தது... விசாரணைகளில் இருந்து நாம் அறிந்து கொண்டவை இவை.. இதை நீங்களும் ஒத்துக் கொண்டு... அதற்கு சம்மதமாக இதிலை ஒரு கையெழுத்து போட்டு விட்டு சடலத்தை எடுத்துக் கொண்டு போகலாம்...”, ஒரு அதிகாரி அவருக்கும் பெரிய அதிகாரிக்கும் இடையில் உள்ள மொழி இடை வெளியை குறைத்து விளங்கப்படுத்தி விட்டார்.

பெரிய அதிகாரி சரி என தலை ஆட்டினார்.

“என்ன... என்றை மகன் பயங்கரவாதியா ?” அருமைத்துரை ஆச்சரியத்துடன் கேட்டார்.

அவர்கள் மௌனமாய் இருந்தார்கள். பெரிய ராணுவ உடை அதிகாரி விளங்காது மற்ற அதிகாரிகளை பார்த்தார்.

“அவன் யாருக்கையா கெடுதல் செய்தான்... எந்த குடும்பத்தை அழித்தான்...? ஒரு அப்பாவி... தான் உண்டு தன் வேலை உண்டு. விபரம் புரியாத பின்னை... ஒன்றும் தெரியாத அப்பாவியை போய். இப்படி... ஜயா...!” அருமைத்துரை கலக்கத்துடன் அவர்களை நோக்கிறான்.

“பெரியவர்... ஜயா ஒத்துக்கொள்ளமாட்டாராம் தகுந்த ஆதாரம் உண்டாம். நீங்கள் உடன்பட்டு கையெழுத்து வைத்தால் தான் இறந்த உடலை எடுக்க முடியும்... அல்லது எடுக்க முடியாது !” அதிகாரி முடிவை கூறி விட்டு அருமைத்துரையை பார்த்தார்.

“என்ன ஜயா இது!... இரண்டு நாள் ஆயிட்டுது அந்த உடலை அடக்கம் செய்ய வேணும் ...”

“முடியாது பெரியவர்... ஒரு கையெழுத்து தானே... இனி என்ன ? சம்மா... போட்டு விட்டு... இதிலை என்ன பிழை...” குட்டி அதிகாரி இழுத்தார்.

“பொறுங்கோ ஜயா...” அருமைத்துரை மனைவியை நெருங்கினர். ஏதோ சூசு குசுத்தார் நாகம்மா வாய் விட்டு குழந்தைள்.

“அது அப்பாவிப்பின்னையப்பா...!”

அருமைத்துரை அதிகாரிகளிடம் வந்தார்.

“ஜயா! பெஞ்சாதியும் சம்மதிக்க வில்லை...”

“அப்படியானால் உடலை எடுக்க முடியாது எப்ப என்றாலும் கையெழுத்தை போட்டு விட்டு எடுக்கலாம்...” என அதிகாரிகள் பயமுறத்தினால்.

அருமைத்துரை பழையபடி மரநிழலுக்கு போனான். நாகம்மா அவனை கட்டியனைத்துஞ்சொரி வைத்தான்... யாவரும் அவர்களை பார்த்தனர். அருமைத்துரைக்கு என்ன செய்வது என்றே தெரியவில்லை.

அதிகாரிகள் தங்கள் வேலையில் விண்ணப்பப் பத்திரம். மேசையில் கிடந்தது ஒரு கையெழுத்துக்காக...

அருமைத்துரை கண்ணீரை துடைத் துபடி அதிகாரிகளிடம் வந்தான்... விண்ணப்பப் பத்திரத்தை எடுத்துப் பார்த்தான்... ஒன்றும்புரியவில்லை—கண்ணீர் திரை மறைத்தது...

“ஜயா !” அதிகாரி அவனை அறிட்டு நோக்கினார்.

“எங்களை பொறுத்து எல்லாம் முடிந்து விட்டது... இனி அடக்கம் செய்வது மட்டும்தான் அதை மரியாதையாய் செய்வம் என்றால்... அதற்கு நீதி இல்லை ! என்ன செய்வம்... நாம் கொடுத்துவைத்தது அவ்வளவுதான்? அவன் ஒரு குற்றமும்

ஒருவர்: காந்தி தாந்தாவோடை சிலையில் காகம் ஏன் இருக்காது.

மற்றவர்: தெரியாதே!

ஒருவர்: அவர் தான் கையிலை தடி வைச்சிருக்கிறாரே,

அறியாதவன்... அவனை நாங்கள் குற்றவாளி என ஓப்புக்கொண்டால் அது துரோகம் ஜயா!

“...அந்தப் பின்னையின் ஆத்மா சாந்தி அடையாது... செய்யாத குற்றத்தை எப்படிஒத்துக்கொள்ளும்...? அப்படி ஒத்துக்கொண்டு கையெழுத்து போட்டால்... என் நெஞ்சே... என்னை கொல்லும், ஜயா...! அந்தப்பின்னையின் ஆத்மா சாந்தியடையட்டும். நீங்களே அடக்கம் செய்து விடுங்கோ... நான் கையெழுத்துபோட மாட்டேன்... இனி அந்த உடலை எடுக்கவும் மாட்டேன்... இந்தாங்கோ உங்கடை கட்டாசி...” பத்திரத்தை மேசையில் போட்டு விட்டு விறுவிறுன்று வந்து உழவு இயந்திரத்தில் அமர்ந்தான் அருமைத்துரை.

நாகம்மாவும் உழவு இயந்திரப் பெட்டியில் ஏறிக்கொண்டாள்.

அந்த அழுக்கடைந்த சேலைமட்டும் பெட்டியில் அனைதாவாக கிடந்தது. உழவு இயந்திரம் ஒரு வேகத்துடன் பெட்டியுடன் புறப்பட்டது.

அதிகாரிகள் திகைத் துப்போய் இருந்தார்கள்!

5

“டாக்டரைக் கல்யாணம் செய்தது தப்பாப் போச்சதி”

“ஏன்?”

“ஒவ்வொரு விசிட்டுக்கும் பில் அனுப்பிவிடுரோடு”

புத்தக அன்
விமர்சனப்

எம் விமர்சனப் பக்கம் — புத்தக அன்னம் விமர்சனப் பக்கம்
பக்கம் — புத்தக அன்னம் விமர்சனப் பக்கம் புத்தக அன்னம்

○ கல்வயல் குமாரசாமி

○ விலை - 6-75

○ அறிவழகு பதிப்பகம்
பெரிய அரசடி,
சாவகக்ஷேரி.

கல்வயல் முன்று பெருங் கவிஞர் களை எமக்கு அளித்துள்ளது. அவர்கள், கவிஞர்களான முருகையன், சிவானந்தன், வே. குமாரசாமி, இம் மூன்று கவிஞர்களின் ஆக்கங்களிலே சில பொதுவான பண்புகளை நாம் அவதாளிக்கக் கூடியதாயுள்ளது. மூவருமே மனிதநேயமுடைய உணர்விளைக் கவிதைகள் மூலமாகப் புலப் படுத்துவார். யாப்பினை ஏதோ சிரமங் கொடுக்கும் விடயமாக நினையாமல் தம் உணர்வுகளைத் தாங்கி வரும் வாகனமாகிய செய்யுளின் அல்லது கவிதையின் வடிவம் எனவே என்ன அளினார். யாப்பு அவர்களுக்குச் சேவகன்று செய்கின்றது. மூவருமே பேச்சு வழக்குச் சொற்களைக் கவிதைகளிலே ஒசையும் வயமும் குன்றமல் உபயோகிப்பதிலே வல்லவர்கள். இம்மூவர்களுட் குமாரசாமி அவர்களுடைய சிரமம் குறைகிறது என்னும் கவிதைத் தொகுதி வெளி வருகின்றது.

2. இன்றைய கவிதை நிலை: எம் முடைய நாட்டுக் கவிதை வரவாற்றை நோக்குமிடத்து, எமக்குக் கிடைக்கும் மிகப் பழைய செய்யுள்ளால் போசராச பண்டிதருடைய சூரோதி மாலையாகும். அரசுகேசரி சின்னத்தம்பிப் புலவர், பாவலர் துரையப்பமிளௌ, நவானியூர் சோமந்தரப் புலவர், மகாகஸி போன்ற கவிஞர்களுடாக ஈழத்துச் செய்ய விலக்கியம் வளர்ச்சியடைந்து வந்துள்ளது. மிகச் சிறந்த கவிதைகள் படைக்கப்பட்டுள்ளன. கடந்த இரு

சிரமம் குறைகிறது

பது ஆண்டுகளாக யாப்பி லே ஜோபங்கொண்ட பலர் புதுக்கவிதைகள் படைக்க முற்பட்டுள்ளனர். இத்தகைய படைப்புக்களுக்கு கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளிலே ஈழப் பத்திரிகைகள் பல ஆதரவளித்து வருகின்றன. இத்தகைய புதுக்கவிதைகளிலே வெறுஞ் சொற் பஞ்சத்தினையும் செழுமையற்ற தன்மை யினையுமே காணுகிறோம். கவிதை என்பது படைக்கப்படுகின்ற ஒர் இலக்கியம் என்பதனையும், அது ஒரு கலைவடிவம் என்பதையும் இவர்கள் மறந்து விடுகின்றனர். மொழியினை ஒரு விசேஷமான முறையிலேதான் கவிதையிற் கையாள வேண்டுமென்றும் உண்மையினை இவர்கள் மறந்து விடுகின்றனர். யாப்பு கவிதை வடிவத்தை நிச்சயிப்பதில்லை. உள்ளத் திலே ஒளியுள்ள கவிஞர்கள் வாக்கி விலை ஒளியுண்டாகக் குவிதைகளைப் படைக்கின்றனர். இலக்கியங்களைத் தற்கு இலக்கணங்களுபவர்களேஅக் கவிதைகளின் வடிவங்களைப் பற்றிக் கூறுமிடத்து யாப்பின் லட்சணங்கள் பற்றிக் கூறுகின்றனர். அதனால், கவிஞர்கள் யாப்பிலக்கணத்தாலே கட்டுப்படவேண்டிய அவசியமில்லை.

விமர்சகர்:

முருகையன்

உங் கணவர் மிகவும் அழகாயிருக்கிறாரே எனக்கு அறிமுகம் செய்யக்கூடாதா?

அது மட்டும் கோடே நானும் உண்ணீப் போல சினேகிதியிடம் இப்படி கேட்டுத்தான். பிறகு என் கண வனுயிருக்கிறார் அவர் முதல் தாரம் போல் முட்டாளாக நான் விரும்பவில்லை.

அதனால், வெறுஞ் சொல்லரவங்களை உண்டாக்குபவர்கள் தமக்கு யாப்பிலே நம்பிக்கையில்லை எனக் கூறிக் கொண்டு தமது சொற்பஞ்சத்தினையும், தம் நெஞ்சிலேயுள்ள ஒளி யற்ற தன்மையினையும் காட்டும் வெறுஞ்சொற் கோவைகளைப் புதுக்கவிதைகள் எனக் கொண்டாடுகின்றனர். இத்தகைய ஒரு வரட்சியான கவிதை வரலாற்றுக் காலகட்டத் திலே கல்வயல் குமாரசாமியின் சிரமம் குறைகிறது. கவிதைத்தொகுதி எமது நட்டுக் கவிதையின் சிறப்பினை மீண்டும் வலியுறுத்துவதாக வெளிவருகின்றது.

‘சடியாத நாய்கூடக் கடிக்குமென்று கட்டியொரு பலதையைப் பட்டிலே வடிவாகத் தொங்கவிட்டு வாழுகிறார்கள் வட்டிக்குப் பணம் கொடுத்துத் தேடுகிறார்கள்’

(பக். 89)

என்னும் யாப்பிலமைந்த கவிதை பாட்டோசையுடனே சமூக உண்மைநிலை ஒன்றினைச் சாடுவதைக் காணலாம்.

3. கவிஞரின் கவிதைப் பொருள்: கவிஞர் குமாரசாமி தன் உள்ளத் திலே எழுந்த பல்வேறு உணர்வுகளைத் தன்னுடைய கவிதைகள் மூலமாகப் புலப்படுத்துகிறார். சாதாரண காதலுணர்வு தொடக்கம் உயர்ந்த மனித நேய உணர்வு வரையும் இவருடைய கவிதைகள் மூலமாகப் புலப்படுத்தப்படுகின்றன. கவிஞருடைய சமூதாய உணர்வுடைய பாடல்களை விதந்து கூறலாம். அவைபற்றி தன்னுடைய முன்னுரையிலே க. கௌலா சபதி 'பாரதி மரபில் வரும் நவ தமிழ்க்க....

(பக். XV)

என்று கூறுவதை நோக்கலாம்.

4. கவிதைகளிலே பேச்சு மொழி; சமூத்துத் தமிழ் இலக்கியத்திலே பேச்சு மொழியைக் கையாண்டு புது மெரு கேற்றிய பெருமை பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளைக்கு உண்டு. கல்வயிலைச் சேர்ந்த கவிஞர் சிவானந்தனும் மகாகவி யும் பேச்சு மொழியினை வெகு லாவகமாகத் தம் கவிதைகளிலே கையாண்டுள்ளனர்.

சங்கக் கடையான்

சனியன் சதிகாரன்
பங்கிடு செய்தறியாப்

பக்சைப் படுகள்ளன்

என்று கவிஞர் சிவானந்தன் ஓர்

கடைக்கப் பெற்றேம்

- மருதாணி
சித்திரை-ஆணி இதழ்
- விலை ரூ 3.50
- 19, புதிய சோனகத் தெரு யாழிப்பாணம்.

யாழ் நகர மூஸ்லீம்களிடையே, இனைய சகாப்தத்தைத் தோற்றுவிக்குமுகமாக எழுதுள்ள 'மருதாணி'-சமூத்திற்கு மேலாக, மூஸ்லீம் நாடுகளையும், உலக நாடுகளையும், தனது பார்வைக்குள் கொண்டு வந்து, கலாழிர்வமான வெளியீடுகளாக முனைவதைக் காணமுடிகிறது.

- மூலிகை பங்குனி இதழ்
- விலை ரூ 5.00

இடத்திலே பாடுகிறார். கவிஞர் குமாரசாமியும் இத்தைய பாணியிலே கவிதைகள் பாடியுள்ளமைக்கு அவருடைய "சகுனம்" (பக். 62-63), "புழுத்த சமூதாயம்" (பக். 72-73), "ஏன் சோவி" (பக். 92-93) ஆகிய கவிதைகளை உதாரணங்களாகக் காட்டலாம்.

என்ன கணக்கப் புழுகிறார் தமிழ் இஞ்சை இப்பதான் கண்டது போல தன்னை விட்ட வன் இல்லையென

இரண்ணி

தட்டிக் கட்டி அளக்கிறார் வந்து என்ன வெட்டிப்புடுங்கி விட்டாராம் எந்தக் கோட்டையை கைப் பற்றி விட்டாராம்

முன்னை நாங்கள் இருந்த இருப்பின் முன்னர் இவரெந்த மூலைக்குக் காணும் (பக். 92)

என்னும் பாடல்களிலே இடம் பெறும் பேச்சோசைப் பண்பி ஜெ இங்கு சட்டிக் காட்டலாம்.

5. சமூத்துக் கவிதை வரலாற்றிலே ஒரு சோதனைக் காலமாகவும், ஒரு இலக்கிய மந்தக் காலமாகவும் இருக்குஞ் சந்தர்ப்பத்திலே தமிழ்க் கவிதை மரபினை ஒட்டியும் புது மைப் பண்பினைத் தழுவியும் அமைந்த கவிதைகள் கொண்ட இத் தொகுதியின் வரவு கண்டு மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இத்தொகுதியினை வெளியிடும் அறிவுகுப் பதிப்பகத்தினர் பாராட்டப்பட வேண்டியவர் ●

O டாக்டர் வி. ரி. இளங்கோவன் சிகரம், புங்குடுதிவு. 3.

சித்த வைத்தியம், ஆயுள்வேத வைத்தியம் என்பன எழுதுநாட்டின் காலநிலை க்கு ஏற்ப வியாதிகளைக் குணம் காணச் செய்வன. பக்க விளைவாக தீங்கினை வழங்காதனை. இம் மருத்துவங்களுக்கு அடிப்படை பின்தீர்க்கும் மூலிகைகளே. இம் மூலிகைகள் நம் நாட்டு உணவுகளிலும் நாளாந்து பாவலைகளிலும் பழக்கத்திலுள்ளன. எனவே இம் மூலிகைகளின் மகத்துவங்களையும், கைமருந்து உபயோகங்களையும் நன்கு புரிந்து கொள்ள 'மூலிகை' சங்கிலை பெறிதும் பயன்படும். வைத்தியக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கும் வாசகர்களுக்கும் மிகவும் உகவக்கூடிய மூலிகையின் வரவு-வெளியீட்டாளரின் துணிவு பாராட்டற்குரியது.

கவிக்காட்சி

கம்பனும் மன்னனும்
— எஸ். பி. கே.—

சோழன் அனைவரிலே கம்பர் எழுதிய பாட்டு ஒன்றைப் பற்றிய சர்ச்சை எழுத ஆள்ளது.

பெரும் பான் மை யோர் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு கம்பன் கவிதையில் குறைகண்டான் மன்னன்.

தன் உரையின் போது, "பாவலர்கள் கூற்றி இல்லை கொடியவர்கள்" என்றும் குறிப்பிட்டான்.

இதைக் கேட்ட கம்பர் தன்னை மட்டும் அப்படிச் சொல்லியிருந்தால் கூட பொறுத்துக் கொள்ளலாம்; புலவர் இனத்தையே இகழ்ந்த மன்னை என்னிக்கவே முடியாது என அவர் நெஞ்சம் தகித்தது.

எழுத்தாணியையும் ஏட்டையும் எடுத்தார் கம்பர்.

○ ○ ○

"இந்தப் பரந்த உலகில் மன்னை என்ற பதவியில் இருப்ப வன் நீ ஒருவன் தானு? பொன்னிதி பாடும் வளநாடு போல் உலகில் வேறு நாடு இல்லையா? உனக்காகவும் உன்தவருன் பொருளுக்காகவும் தானு தமிழ்ப்பாடல் எழுதி வேன்? தமிழை அறிந்து பாராட்டுகிறவனும் புலவரை ஆதரிக்கின்றவனும் நீ ஒருவன் தானு? உலகம் உன் ஒருவனேடு முடிந்துவிடவில்லை! அது பரந்தது. சோழ நாட்டிற்கு நீ அரசனாக இருக்கவாம்! உலகின் எணை பகுதிகளைக் கடல் விழுங்கி விடவில்லை. புலவர்கள் அங்கெல்லாம் போய் வாழமுடியும். உன் கருத்தை மாற்றிக்கொள் நான் வருகிறேன்.."

அப் பாடல் இதோ—

மனவனும் நீயோ? வள நாடும் நின்னாதுவோ? உன்னை அறிந்தோ தமிழை ஒதுணேன்— என்னை விரைந்தேற்றுக் கொள்ளாத வேந்துண்டோ, உண்டோ குரங்கேற்றுக் கொள்ளாத கொம்பு?

காதம் இருபத்துநான்கொழி யக் காசினியை ஒதக் கடல் கொண்டொழித் ததோ—மேதினியில் கொல்லி மலைத் தேன்சொரி யும் கொற்றவா நீ முனிந்தால் இல்லையோ எங்கட்டிடம்?

அந்தஸ்து

மப்பும் மந்தாரமுமாய் வானம் கருக்கூடியிருந்த வேளை மழை வருமா? இல்லை வராதா? என்ற ஜியறவில் வானத்தை அண்ணெந்த பார்க்கிறீர்கள் அம்மா.

‘மழை வேசாத் தூறிச்சு தெண்டால் வெளியாலை கட்டி நிக்கிற ஆட்டைஅவிட்டு உள்ளுக்குக் கட்டுவம். வாசகி எதுக்கும் நீ இந்த வெளிக்கொடியிலை காயிற உடுப்புகளை எடுத்துக் கொண்டு போய் உள்ளுக்கு வை வருமா? வராதா? நடக்குமா? நடக்காதா?, கிட்டுமா? கிட்டாதா? இப்படியே? ஒரு ஊக்கத்திலேயே இரண்டும் கெட்டான் நிலையிலே மனித வாழ்வை

அமைத்து வைத்திருக்கும் கடவுளின் விந்தையினீச் சிந்தித்து பார்க்கிறீர்கள் வாசகி.

‘எடியே, நித்தி, நீ வீந்து இந்த! உடுப்புகளை எடுத்துக் கொண்டு போய் உள்ளுக்கு வை. அவள் ஏதோ தியானத்திலே இருக்கிறீர்கள். அவளின்றை தியானங்கலீஞ்சு அவள் எழும்பிற நேரம் எழும்பட்டும்.’

‘அக்கா நீர் கெதியா என்றை சங்கிலியைத் திருப்பித் தந்திட வேணும் ஓ! நரன் என்றை சம்பளத்திலை மிச்சம்பிடித்து எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு அந்தச் சங்கிலியை வாங்கினான். தெரியுமோ? அவசுகமாய்ச் சூக்கிக் குடுத்துப் போட்டிருக்கிறு’

காலையில் வேலைக்குப் போகுமுன் சுகந்தி புறுட்டுத்து விட்டுப் போனது இப்பொழுதும் அவள் நெஞ்சில் அலையலையாய் எழுந்து மோதுகிறது.

சிறுகதை

‘நெஞ்சில் உரமுமின்றி நேரமைத் திறமுமின்றி வஞ்சனை செய்வாரடி, கிளியே! வாய்ச்சொல்லில் வீரரடி’.

‘ஐயோ! இந்த ரேடியோவைக் கொஞ்ச நேரம் நிப்பாட்டடி நித்தி, வெருண்டெடுமிகிறீர்கள் வாசகி.

‘உமக்குப் பிடிக்காட்டில் போய்க் கடைசி அறையிலை இரும்-நான் பாட்டுக் கேக்கத்தான் போறன்’.

நித்தியின் வார்த்தைகளைக் கேட்டும் கேளாதவளைப் போன்ற வீட்டின் இறுதி அறைக்குள் ஓடி

- ஐங்கமகள் சிவநானம் -

வருகிறீர்கள் வாசகி. கட்டிலில் வீழ்ந்து தலையணைக்குள் முகத்தைப் பூதைத்த பொழுதும் மனப்பாரம் குறைவுதாய்க் காணும்.

நிர்மலமான குளம் போன்ற மனதில் ஏன் அந்தக் கல் வந்து வீழ்ந்தது அதிலும் இப்படி ஒரு சல்லத்தை ஏன் ஏற்படுத்தியது? வேதனையை வெம்மையை ஏன் தந்தது?

எதற்குமே ஒரு முடிவான பதில் கிடைக்காமையால் தனக்குள்ளாகவே அழுது கொண்டிருந்தாள் வாசகி.

அம்மா காட்டுக்கத்தலாய்க் கத்துவது கூட வாசகிக்கு உறைக்க வில்லை. உணர்வுகளெல்லாமே மரத்துப் போனது போன்ற பிரமை.

போராட்டத்தில் இராணுவத்தி னர் பத்து மைல் தூரம் பின்வாங்சென்றனர். அன்று வர்வெனை ஒவி பரப்பியது.

“இராணுவச் சினர் பத்து மைல் களுக்கு அப்பால் விரோதிகளை விரட்டியிடித்தனர்”

எத்தனை? நம்பிக்கைகள் எத்தனை சத்திய வாக்குகள் எல்லாமே காற்றோடு பறக்க விடத்தான் என்று அப்போது அவள் கிஞ்சித்தும் நினைத்திருக்கவே இல்லை.

‘எந்த நேரமும் உனக்கு ஆக அழித்தான் தெரியும். எழும்படி— எழும்பி முகத்தைக் கழு விப் போட்டு இரவுச் சாப்பாட்டைச் செய், சுகந்தி வேலையாலே வரப் போருள். முதல்லை கேத்திலுக்கு எரிச்ச விடு. போடி போ’

கலைந்து முகத்தில் விழுந்து கிடந்த கேசத்தினைக் கைகளால் ஒதுக்கி விட்டவாறு எழுந்து போகிறீர்கள் வாசகி.

‘எல்லாரையும் உங்கடை உங்கடை நினைப்புக்கு விட்டுத்தான் இண்டைக்கு இந்தக்கதி. ஆர்தான் என்றை பேச்சை மதிக்கிறியன்’

அம்மாவின் அழுத் தமான அந்த வாசகம் தன்னை நோக்கித் தான் எய்யப்படுகிறது என்பது வாசகிக்குப் புரிந்தது.

முகத்தை அலம்பித் துடைத்து விட்டுக் கொண்டு சமயலறைக்குள் நுழைகிறீர்கள்.

வேலைமுடிந்து சுகந்தி வந்து விட்டாள்.

‘அம்மா என்னேடை வேக பண்ணிற சேர்ள் பத்மைப் பற்றி விசாரிச்சது..

‘எந்த பத்மன்’

‘வேறை எந்தப் பத்மன்’ குமாரசாமி கடைக்குப் பக்கத்திலே இருக்கிற பத்மைத்தான்.

‘ஏனும்?’

‘தங்கடை றிலேஷன் சுக்கை ஓரு புரூப்போஷல் வந்திருக்குதாம். அதுதான் ஆள் எப்படி யெண்டு கேட்டது.’

‘நீ என்ன? சொன்னனீ’

‘நம்பிக்கை வாக்குக் குடுத்து ஏமாத்திறதிலே வனு கெட்டிக்காறன் எண்டு சொல்லப்பாத்தனுன்.

பிறகு எங்கடை அக்கா அவனை நம்பினதுக்காக நாங்களேன் போய் அவனைக் குற்றம் சொல்ல வேணு மெண்டு நினைச்சு பேசாமலிருந்திட்டன்’

அம்மா விசுக்கென எழுந்து போக, மனதைப் போலப் பற்றி எரிகின்ற அடுப்பினையே விழி க்க மறந்தவளாய்ப் பார்த்து நிற்கிறுள் வாசகி?

‘அக்கா இண்டைக்குத் தேத் தண்ணி கிடைக்குமோ? அல்லது நான் ரியூஷனுக்குப் போட்டு வரட்டோ’

சுரவித்த விழிகளைப் புறங்கை ளால் துடைத்து விட்டவளாய்ச் சுறுசுறுப்பாகிறுள் வாசகி.

சமுதாயத்தினரால், ஏன் பெற்றேர், உற்றுரால் புறக்கணிக்கப் பட்ட பத்மனை. அவனின் நடை, யடை, பாவனை எல்லாவற்றையும், தன் அன்பொன்றினால் மாற்றியமைத்தவள் வாசகி. ‘அந்த நன்றிக்கடன் கூடவா பத்மனுக்கு இல்லாமல் போயிற்று.

‘நல்லவனும் மட்டும் இருந்திட்டால் போதாது. கையிலே நா அலகாசு இல்லாமல் போனால் ஒரு நாய் கூட மதிக்காது. ஆன படியால் நீங்கள் வெளிநாட்டுக்குப் போங்கோ’ என்று சொன்னவனும் வாசகி, பண வசதி இல்லாத வனுக்குத் தங்கையிடம் கெஞ்சிக் கூத்தாடி அவளின் சங்கிலியை வாங்கி விற்றுப் பண உதவி செய்தவனும் இவள் தான். இந்தச் செய் நன்றிகூடவா மறந்து போச்சு

‘இதென்ன? தேத்தண்ணியே? கசாயம், இதை நீங்கள்தான் வைச்சுக் குடியுங்கோ’

‘இல்லையடி அது என்றை கண்ணீர்! என்று சொல்ல எண்ணியவள் எதுவுமே பேசாமல் தன் வேலைகளுக்குள் தன்னைக் கட்டாயமாய்த் தினித்துக் கொள்கிறுள்வாசகி.

‘அக்கா காலமையான் மிச்சப் பிட்டுக்கிடக்குதே’

வசந்தம் வரும்

வசந்தத்தில் ஓர் நாள் வண்ண நிலா வேளையிலே பூந்தென்றல் பூக்களுக்கு பொன் முத்தம் பதித்து பூரித்துச் சிரிக்கையிலே நம் இதயங்கள் பேசிய மௌன மொழிகளை—இருவர் கண்களும் மொழி பெயர்த்து கருத்துரைகள் வெளியிட்டதுவே அப்போது நீ சொன்னும் அழகான நம் எதிர்காலம் பற்றி ஆனால் இன்றே, நீ எங்கே? எதிர் காலச் சந்ததிகள் எமைப் போல் அடிமைப் படாமல் என்றுமே இன்பம் காண

கே. விமலா

நீ எம் இளமை கணவுகளையும் கற்பனைகளையும் காற்றோடு கலக்க விட்டு களம் நோக்கிப் போனுமோ? என் ஒருத்தி இன்பங்களை மட்டும் இனி தென் நான் மதித்தால் உன் காதல் பூஜைக்கு உகந்தவளோ நான்? இப்போது தான் உளம் பூரிக்கிறேன் உலைக் காதலனுய்க் கொண்டதற்கே கண்ணில் நீர் நிறைத்து காத்திருக்கிறேன் நான் அது வெறும் உப்பு நீரல்ல உலை வரவேற்கக் காத்திருக்கும் பன்னீர்த் துளிகள்.

நடுக்காட்டில் போராளிக்கும், இராணுவத்தினருக்குமிடையே கடும் போர் நடந்தது. பயத்தால் ஒரு இராணுவ வீரன் நழுவிச் சென்று மரமொன்றின் கீழ் பதுங்கிக் கொண்டான். அங்கே ஏற்கனவே பதுங்கி யிருந்த பிறகேடியர் சொன்னார்.

“ஓய்! இங்கே வராதே. எனக்கு முன்னால் சென்றிக்கு நில்”

‘நீ முன்டு நேரமும் பலகாரம் சாப்பிடப் போறியே’ பேசாமல் சோத்தைப் போட்டுச் சாப்பிடு. முதுகும் குடாவிக் கழுத்தெலும்புகள் நிக்கிற நிலையைப் பார். ஸ்ரைல் ஒண்டு கண்டுபிடித்திருக்கின்ம். மெலிய வேணுமெண்டு சாப்பிடுறதும் நொறுக்குத் தீன். அம்மாவின் பிரசங்கத்தினைச் சற்றும் செவிமடுக்காதவளாய் நித்தி எழுந்து போகிறான். சாதி, அந்தஸ்து அவனுடைய வித்தியாசமான போக்கு எல்லாவற்றையும் தாண்டிப் பத்மனுக்கு அவள் மனதில் இடம் கொடுத்த பொழுது அவனுல் பின்பொருநான் வஞ்சிக்கப்படப் போகிறோம். வருந்தப் போகிறோம் என்று வாசகி சற்றும் நினைத்திருக்கவே இல்லை.

‘வசதியான, அதிலும் தன்னை விட அந்தஸ்தான் குடும்பத்திலை பெண் பாருங்கோ என்று பத்மன் எழுதியிருப்பதாய் அவர்களின் வீட்டுக்காறரினாடாகப் பேச்சு வந்த பொழுது முதலில் இவள் நம்பவில்லைத்தான். ஆனால் பத்மனின் நெருங்கிய நன்பனுக்கு அவன் எழுதிய அந்த வரிகளை நேரடியாகப் பார்த்த பின்னரே இவளால் நம்புமுடிந்தது.

அவன் மனது திசை மாறிவிடது என்பதை நீத் தெரிந்து கொண்ட போதிலும் இவளால் அவனின் நினைவுகளை மனதை விடுதுத் துடைத்தெறிய முடியாதிருந்தது.

ஆனால் உண்மை இதுதான் என்று நம்பாமலும் இருக்கமுடியாதிருந்தது. பெண் வீட்டுக்காறர், பத்மன் வீட்டுக்கும், பத்மன் வீட்டினர் பெண் வீட்டிற்குமாய்ப் போய் வந்து கலந்து பேசித் திருமணம் நிச்சயம் செய்யப்பட்டே விட்டது.

என்ன செய்யலாம் என்ற சிந்தனை மாத்திரம் அவனுக்குள் ஓடிக்கொண்டே இருந்தது. வஞ்சிக்கப்பிட்டோமே என்ற வெதனைக் காற்று அவனுக்குள் வெழ்மையாகவிசிக்கொண்டே இருந்தது. கோழையாகிப் போய்ச் சாக வேண்டும்

என்ற முடிவை அவள் மனதால் ஜீர்ணீக்கவே முடியவில்லை. எங்கி ருந்தாலும் வாழ்க வென் வாழ்த் தவும் தெரியவில்லை. நம்பவைத்து ஏமாற்றிய துரோகிக்கு ஒரு சரியான பாடம் கற்பிக்க வேண்டும் என்ற ஆக்ரோஷமே அவனுக்குள் வலுத்திருந்தது.

மறுநாள் தன்னுடைய சிநேகிதி ஒருத்தியைப் பார்த்து விட்டு வருவதாய் அம்மாவிடம் அனுமதி வாங்கிக் கொண்டு புறப்படுகிறான்.

அவள் தேடிவந்த வீட்டைக் கண்டு பிடித்து விட்டாள்

வாசவில் வேப்பம் காற்றைச் சுவாசித் தவாறு அறுபது வயதைச் சமீபித்த ஒருவர். தயங்கித் தயங்கி உள்ளே வருகிறான்.

‘சேர் சிவலிங்கம் எண்டவற்றை வீடு’

‘இதுதான். நான் தான் சிவலிங்கம் நீ’

‘நா... நா... நான் உங்களைத் தேடித்தான் வந்தனுன். உங்கடை மகள் தானே வசந்தகொளி’

‘யெல், என்? பின்னை நீ கொளி யின்றை ப்ரெண்ட்டே?’

‘இல்லை சேர்’

‘ஆப்பு’

ஒருகணம் அவர் வாயில் நீண்டு நீண்டு புகைந்தபடி கிடக்கும் சுருட்டையும், அவரையும் நோட்டம் விடுகிறான் வாசகி. அவருடைய தோற்றம், வீட்டின் அமைப்பு எல்லாமே அவர்கள் வசதியானவர்கள் என்பதை நீத் தெட்டத் தெளிவாய் அவனுக்கும் புலப்பட வைக்கிறது.

‘வந்து சேர் உங்கடை மகளுக்கு எங்கேஜ்மென்ற ஃவிக்ஸ் பான்ஸியிருக்கிறங்களென்டது?’

‘ஜெஸ்’

‘வந்து சேர் உங்கடை மகள் ஒருத்தரை வெப்பண்ணி அவன் உங்கடை பின்னையை ஏமாத்தினுன் எண்டு வைக்கக் கொள்ளுவது. அப்ப நிங்கள் என்ன செய்வீங்கள்?’

“பத்மன் உண்ணை வல்வ பண்ணி ஏமாத்திப் போட்டாரெண்டு சொல்வாராய். அப்பிடித்தானே?”

... அவள் விழிக்குள் குளங்கட்டியிருந்த கண்ணீரே அவருடைய யூகத்தை உறுதிப்படுத்தியிருக்க வேண்டும். மீண்டும் அவரேதாடர் கிறார். ‘இந்தக் காலத்துப் பின்னையள் மன ஏஜ் பருவத்திலை ஒரு பொழுது போக்காய் விளையாட்டுத் தனமாய் நடந்து கொள்கிறது சகை ஜம். குடும்பம், வாழ்க்கை எண்டு வரேக்கை அவையள் தங்களுடைய பொறுப்புக்களை தாங்கள் எள்கவே உணர்ந்து நடப்பினம். அதே நேரத்திலை எல்லாத் தகப்பன்மாரும் தங்களுடைய பின்னையளுக்கு ஒரு ஏகபத்தினி விரதன் தான் கணவனுய வர வேணுமெண்டு அதுவும் இந்தக் காலத்திலை பிடிவாதம் பிடிச்சால், பின்னை கிழமுடு தட்டிப் போக வேண்டியதுதான்.

‘ஒரு பொம்பிளைப் பின்னைக்கு அப்பாவாய்இருந்து கொண்டு இப்படிச் சொல்லுறியளே’

‘நானே? என்றை பின்னையோ? எந்தக் தவறுமே செய்யேல்லை. நீ உதைப்பற்றிப் பத்ம மேனைடை; அவையின்றை பேரன்ஸ்லோடை போய்க்கதை. உங்கும், எங்களுக்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமுமே இல்லை. கெடவுட்’

உறுமலாய் எழுந்த வாசகம், அவனுக்குள் இறுதியாய் இருந்த நம்பிக்கைக் கீற்றினையும் துடைத் தெறியத்திரும்பிநடக்கிறான் வாசகி. ஏமாற்றத்தினால் மனதில் விளைந்த பாரம், வேதனையைக் கூட்ட தனக்குள் அழுதவாறு வீட்டுக்கு வருகிறான். வந்து உடுப்பை மாற்றுகையில் அம்மா வெளியில் யாருடனே பேசிக்கொள்வது இவருக்கும் கேட்கிறது. எட்டிப் பார்க்கிறான். வந்தவர் புரோக்கர்.

‘தவமணி இந்தக் காலத்திலை மாப்பிளை எண்டு பேசப் போகப் பொடியங்களெங்கை இருக்கிறான் கள்.

‘அதுக்காக உங்களுக்கு நாப்பது வயசுக்காறனே கிடைச்சவன்’

‘ஏன் உன்றை மகனுக்கு வயது ஏதோ குறைவே? முப்பத்திரண்டு வயது முடியுது ஆகப் போனால் எட்டு வயது வித்தியாசம்’

‘நானின்னும் வாசகியோட கவியான விஷயத்தைப் பற்றியே கதைக்கேலை. எதுக்கும் நீங்கள் வேறை இதைவிட நல்ல இடமாக கிடைச்சால் பாருங்கோ’

யன்னல் கம்பிகளைக் கைகளுக்குள் இறுக்கிக் கொள்கிறுள் வாசகி. எதேச்சையாக அம்மா உள்ளே நுழைகிறுள்.

‘நீ... நீ... எப்ப வாசகி வந்தனே?!

‘நீ வந்துள்ளட்டதை நான் கவனிக்கையில்லை’ ஏதோ குற்றம் செய்து விட்டவளைப் போன்று அம்மா தடுமாறுவது வாசகிக்குப் புரிகிறது.

‘எனம்மா இரட்டை வேஷம் போடுறுய்? ‘அழுதும் அவளே பெற வேணும்! எண்ட மாதிரி’ என்றை அனுமதி இல்லாமல் அல்லது எனக்குத் தெரியாமல் உன்னை என்னுடைய கல்யாணத்தை நடத்திவிட முடியுமா?’ என்று கத்த வேண்டும் போல் தோன்றியது. ஆனால் எல்லாமே அவள் தொண்டைக்குழிக் குள்ளே ஜீரணமாகிப் போனது.

பத்மன் வெளிநாட்டிலிருந்து கிரும்பி விட்டான்.

வாசகிக்குள் ஒரு நப்பாசை. அவனைச் சந்தித்து நீதி. நியாயம் நீங்கள் செய்வது சரியா என்று கேட்க வேண்டு மென்ற ஆவல்.

அன்று!

மோட்டபைக்கில் பத்மன வருகிறுன். வழிமறிக்கிறுன் வாசகி.

‘பத்மன் இப்பிடி ஏமாத்திறீங்களே? இது நியாயமா அவள் கேட்கவில்லை. அவளின் விழிகள் அவன் மீது கேள்விக்கணையினைத் தொடுத்தன.

‘அந்தஸ்து வசதி இவைகளாலை நீர் எண்ணை விட உயர்வாயில்லாட்டிலும் அற்றில் ஈக்குலவாயாவது இருக்க வேண்டாமே’

‘பத்மன்!

‘உங்கடை ஓட்டை வீட்டுக்கும், உடைஞ்ச கதிரையனுக்கும், உமக்குப் பின்னால் வரிசையா நிக்கிற சகோதரிகளுக்கும், ஏற்ற ஒருவனை நீர் உமக்குத் தேர்ந்தெடுக்கிறது தான் உமக்கும் நல்லது, எனக்கும் நல்லது!

பத்மன் மோட்ட பைக்கை உதைத்த உதைப்பு அவள் நெஞ்சிலே விழுந்தது போன்ற அவதியில் வீடு திரும்புகிறுள் வாசகி.

‘இரண்டாந்தாரமெண்டு முகத்தைச் சுழிக்காதை. அவரிட்டைக் கிடக்கிற காணி, பூமி, சொத்து, சுகம், இவையை அனுபவிக்க உன்றை பிள்ளை குடுத்து வைச்சிருக்க வேணும்!.

புரோக்கர் தான் அவள் அம்மா வுடன் வாதிட்டுக் கொண்டிருந்தார். எதைக் காரணமாய் வைத்து அவள் ஒதுக்கப்பட்டாளோ? அதனை எப்படியும் அடைந்துவிட வேண்டும் என்றதொரு வெறித்தனம் அவனுக்குள் வேர்விட்டிருந்தது.

‘அம்மா இந்தச் சம்மந்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளப் போறன். சரியெண்டு சொல்லுங்கோ’

அம்மா முதலில் விறைத்துப் போனாலும், பின்னர் ஒருசுமை இறங்கப் போகிறதென்ற சந்தோஷம் அவனுக்கு.

எல்லாமே நிகழ்ந்து போய் விட்டது. மனதில் விழுந்த அடி வேதனையைக் கக்கிக் கொண்டே இருந்தது. வெறும் வெளிப்பகுட்டுக்கும், பணத்துக்கும் வேஷம் போடுகின்ற மனிதமனங்களை என்ன வென்று அவளால் புரிந்து கொள்ளலே இயலவில்லை. பிறந்த வீட்டை விட்டு கணவன் வீட்டோடு வந்து விட்டதில் நடந்து போனவைகளை மறந்தும் மறக்காத நிலை.

‘அன்று’

அவன் கணவன் சொன்னான்.

‘பக்கத்து ஊயிலை பிரச்சினையாம் கன சனங்கள் அகதியாய் எங்கடை பள்ளிக்கூடத்துக்கு வந்திருக்குதாம், நாளைக்கு எங்களுக்கு என்ன நிலை மையோ தெரியாது. வாரும் போய்ப் பாத்து எங்களாலை இயண்ட உதவியைச் செய்வம்.’

அவன் மறுக்கவில்லை. புறப்பட்டுப் போகிறான்.

கண்கண்ட காட்சியில் விக்கிதத்துப் போகிறுள் வாசகி

பணம், அந்தஸ்து, வசதி பெருமைகள் எல்லாமே அழிக்கப்பட்டு, வஞ்சிக்கப்பட்ட அலங்கோலங்கள்.

‘அந்தஸ்து வசதி இவைகளாலை நீர் எண்ணை விட உயர்வாயில்லா விட்டாலும் ஈக்குவலாயாவது இருக்க வேண்டாமே’ என்று கேட்ட பத்மன்.

‘உங்கடை ஓட்டை வீட்டுக்கும் உடைஞ்ச கதிரையனுக்கும், பின்னாலை வரிசையா நிக்கிற சகோதரி களுக்கு ஏற்ற ஒருவனை நீர் உமக்குத் தேர்ந்தெடுக்கிறது தான் நல்லது என்று சொன்ன பத்மன்.

‘வசதியோடை இருக்கிறன் என்ற மிகுக்கில் அவளின் மன உணர்வுகளை காலுக்குக் கீழே போட்டு மிதித்த சிவவிங்கம்.

எல்லோர் முகங்களிலும் அவள் விழிகள் பதிகின்றன.

வாசகியை அவர்கள் வஞ்சித்தார்கள் என்பதற்காக இவள் அவர்களைப் பழிவாங்க முயற்சிக்கவில்லை.

‘என்னங்க? இவையை எனக்குத் தெரிஞ்சவையை எங்கடை வீட்டுக்குக் கூட்டிடப் போவமே?’

அவன் அவள் வார்த்தைக்கு மறுப்புத் தெரிவிக்காத பெருமிதத் தில் அவர்களை நோக்கிப் போகிறான் வாசகி.

அடுத்து வந்த ஞாயிற்றுக் கிழமையின் பகற்பொழுது. சாரதிந்து சன்யால் அவர்களின் பிரபுத்துவமாளிகையின் விசாலமானவர் வேற்பறையில் சிறிய கூட்டம் ஒன்று நடந்து கொண்டிருந்தது. அந்த மாளிகை அறுபது ஆண்டுப் பழையை உடையது, சாரதிந்துவின் தந்தெயான துவாரகநாத் கட்டியது. துவாரகநாத் அவர்களின் உருவப் படம் அறையின் மேற்குச்சுவரில் தோங்கியது. சாரதிந்து தமது சட்டத் தொழிலைத் தந்தெயிடமிருந்து முதுசொம்மாகப் பெற்றுக் கொண்டவர். ஆனால் தந்தெயின் அளவுக்கு அதிலிருந்து அவர் வருமானத்தைப் பெற்றதில்லை. ஒருகாலத்தில் துவாரக நாத்தின் நாளாந்த வருமானம் சராசரி ஆயிரம் ரூபாவாய் இருந்ததாம்.

சன்யால் அவர்கள் குழம்பிய நிலையில் காணப்பட்டார். தன் மகனைப்பற்றிய தொடர்பு எதுவும் அவனைக் கடத்தியவர்களிடமிருந்து கிடைக்கவில்லை. இதுதான் அவனின் குழப்பத்திற்குக் காரணம். மகனின் பாதுகாப்புப் பற்றிய ஏக்க உணர்வை இந்த நிலைமை உண்டாக்கி யது. பொவில் அதிகாரியையும் அவரையும் தவிர மேலும் இருவர் அந்த அறையில் இருந்தார்கள். அவனின் இரண்டாம், மூன்றாம் புதல் வர்களே அவர்கள். முத்த மகனும்

“உன் கணவர் கோவி வாசலில்தான் எப்பவும் நிற்கிறார். ஏன் கோவி ஆக்கு உன் ணேடு வருவதில்லை? ”

“அவர் கோவி இங்குள் வருவதே சிதறு தேங்காய் தின்னத் தானே? ”

வந்திருந்தது உண்மை தான். பெல் வியிலே முக்கியமான கூட்டம் ஒன்றில் கலந்து கொள்ள வேண்டி இருந்தமையால் அவனை இரண்டு நாட்களுக்கு மேல் அங்குத் தங்கியிருக்க முடியவில்லை.

இரண்டாவது மகனை சுதிந்தி ராவிற்கு வயது இருபத்தாறு. சிவ

பாடி. அவன் பாப்புவோடு இருந்திருக்கவேண்டும். ஆனால் கடத்தல் நடந்தது. ஒரு விடுமுறைநாளில். அன்று பாடசாலையில் மாணவர் களுக்கான வியாபாரக் காட்சி ஒன்றுக்கான ஆயத்தங்கள் செய்யப்பட்டன. பின்னொக்களை பாடசாலை வந்து உதவிசெய்யுமாறு கேட்டிருந்தார்

‘சத்யஜித்ரே’ எழுதும் பத்திக் கந்த

த்த நிறம், கன்னத்தாடி; தடித்த சட்டத்தோடு கூடிய மூக்குக்கண் ணை தரித்திருந்தான். அவன் சொன்னன். ‘வெளிநாட்டுச் சஞ்சிகைகளில் நினைவு மறதிபற்றிப் பெருமளவு வாசித்திருப்பீர்கள். அப்பா, நீங்கள் இந்தச் சாத்தியக் கூறுபற்றி ஏற்க மறுப்பது ஏன் என்று தெரியவில்லை. ‘அம்னீசியா’ என்ற மறதிநோய் பற்றி உங்களுக்குத் தெரியாதா? ’

மூன்றுவது மகன் பிரிதிந்திரா எதுவும் பேசவில்லை. அவன் பாப்புவின் வயதுக்கு ஒன்றிரண்டே கூடியவன். இதனால் தமிழின் பிரிவு அவனையே பெரிதும் பாதித்தது. அடிக்கடி அவன் தனது நெற்றியில் அடித்துக் கொண்டது, தான் கல்கத்தாவில் இருந்திருந்தால் பாப்புக்கடக்திச் செல்லப் பட்டிருக்கமாட்டான் என்று கூறாது கூறுவது போல இருந்தது. ஆனால் அவன் இருந்திருந்தாலும் இந்தக் கடத்தல் நடந்து தான் இருக்கும். அவனது சிந்தனை தருக்கரீதியானதாய் இருக்கவில்லை. பாப்பு பாடசாலையிலிருந்து திரும்பி வரைகையில் ஓது நடந்தது. மழைத்தூறலில் பாப்பு வீசியில் நடந்து வந்தான். இவர்களின் வீட்டிலிருந்து மூன்று வது வீட்டிலுள்ள பருக், பாப்பு வின் சக

கள். அப்படிக் கேட்கப்பட்டவர்களில் பாப்புவும் ஒருவன். பறை அழைக்கப்படவில்லை. ஆகவே இந்தக் கடத்தல் இடம்பெற்றது. மாலை ஜிந்தரை மணிக்கு. அப்போது பாப்பு வீடு நோக்கித் தனியாக வந்து கொண்டிருந்தான். நீல நிற அம்பாசிடர் காரில் வந்த நால்வர் அவனைத் தூக்கிச் சென்றிருக்கிறார்கள். இதற்குச் சாட்சியும் உண்டு. போத்தார் பங்களாவின் காவலாளியான மகாதேவ பாண்டேக் கிழவன் அவர்கள் பாப்புவைத் தூக்கிச் சென்றதைக் கண்டிருக்கிறார்கள்.

நீண்ட மௌனத்தினபின் சன்யால், “அப்படியானால் பையனால் யாரையும் அடையாளம் காண முடியாது? வீட்டுக்கு வந்தபின்பும் இதே நிலைதான்? ”

“அவன் திருந்தி முன்னைய நிலைக்கு வருவான். நினைவுமறதி மாற்றமுடியாத வியாதியல்ல. டாக்டர் போஸைக் கேட்டுப் பாருங்கள். இங்கு அதை மாற்றமுடியாவிட்டால் வெளிநாட்டில் தராதர முடைய நிபுணர்கள் இருக்கிறார்கள், பலர் இருக்கிறார்கள்.”

‘அப்படியானால் நல்லது’ சொல்லியபடி சன்யால் எழுந்திருந்தார். அவர் அவ்விடத் திலிருந்து அகவழுப்பு பொவில் அதிகாரி அவ-

ஏரப் பார்த்து “நான் சொல்லும் ஆலோசனையின்படி செய்தால் என்ன கேர், கடத்தற்காரரிடமிருந்து எவ்வித செய்தியும் வராதபடியால் அவர்கள் கைகளிலே பாப்பு சிக்க வில்லை என்றே கொள்ளலாம். அவன் வேறெந்தோ இருக்கிறான். தன் சொந்த முயற்சியால் திரும்பி வரா மைக்கு அவன் ஞாபக சக்தியை இழந்திருப்பதே காரணமாகவாய். அவனுடைய விபரங்களைத் தந்து பத்திரிகையில் விளம்பரம் கொடுத் தால் என்ன? சன்மானம் மழங்கு வதாக அறிவிப்போம். அதன் பின்பு பாருங்கள்.”

“இன் மும் அந்த இருவரும் எங்கே இருக்கிறார்கள் என்று தடயம் கிடைக்கவில்லையா?”

“அவர்கள் கல்கத்தாவில் இருக்க வாம் என்பதே எனது ஊகம். இன்னும் நாங்கள் முழுமையான தேடு தவில் இறங்கவில்லை.”

சன்யால் தமது மேலங்கியின் கைகளிலே கைகளை நுழைத்துக் கொண்டு நீண்ட பெருமுச்சடன்,

“அப்படியே செய்வோம் சுதீந் திரா. இன்னும் ஒருநாள் நீ தங்கி இருந்து விளம்பரம் கொடுக்க ஒழுங்கு செய். பிரிசிந்திரா இப்படியான விஷயங்களைக் கவனிக்கக் கூடிய வயசில்லை.”

சுதந்திரா தலையை அசைத்தான். பிரிதிந்திராவுக்குத் தந்தை தயின் கருத்து ஏற்கத்தக்கதாயில்லை. இதனை அவன் தனது ஆசனத்தில் நெளி ந்து கொண்டிருந்த முறை எடுத்துக் காட்டியது.

“பத்திரிகைகளுக்கு விளம்பரம் கொடுக்கலாம்” சன்யால் பொவிஸ் அதிகாரியைக் கேட்டார்.

“குறைந்தது ஜிந்து பத்திரிகைகள், ஆங்கிலம், வங்காளி, ஹிந்தி மொழிப் பத்திரிகைகளுக்குக் கட்டாயமாக, குருமுகி மொழிப் பத்திரிகையையும் உங்கள் பட்டியலில் சேர்க்கலாம். யாருடைய கையில் பையுன் சிக்கி இருக்கிறான் என்பது ரெயியாதல்லவா?” இவ்வாறு பொவிஸ் அதிகாரி சொன்னார்.

“போட்டோ ஒன்றையும் விளம்பரத்தோடு வெளியிட வேண்டும். டார்ஜிலிங்கில் பாப்புவை நானே எடுத்த அழகான போட்டோ என்னிடம் இருக்கிறது.” என்று பிரிதிந்திரா சொன்னான்.

“விளம்பரம் போடுவது என்று தீர்மானித்தபிறகு எவ்வளவு செலவானாலும் பரவாயில்லை” என்று கூறிய சன்யால் தொர்ந்து, “அது மக்களின் கவனத்தைக் கவர்வதாய் இருக்க வேண்டியது அவசி ‘ம்’ என்றார். (தொடரும்)

பட்டமளிப்புகள்

துஞ்சுத் தம்பி.....
நீ என் கிராமத்தின் செல்வக் குழந்தை பிராயம் பதினெட்டானாலும் உயரம் என் தொள் மீறி ஆறுவது அடிக்குப் படியேறியிருந்தாலும்.....! அட..... தம்பி நீயொரு சின்னப் பையன் கண்ணம் குழிய புன்னகைக்கும்போது உன் விழியின் காவிப்ப பளபளப்பு.....
இதுபோல...

பல அழுகு...
என் கிராமத்தினரின் இதயத்தைத் தொடருத் தொட்டுத்தான்.....
அவரெல்லாம் உன்னை நேசித்கப் படித்தனரோ?
கோபிக்கத் தெரியாத குணக்குன்று.....
பாம்பை அடிக்கவும் பாவம் பார்ப்பவன்—
அடிடால்—சண்டை—பிஞ்சு...
ஒதுங்கிய மென்மை...

இது அந்தக் காலனுக்குத் தெரியுமோ?
ஏக்கும் அவன் கொடுமை...
வார்த்தைகளுக்குப் பிடிப்பாத கொடும் நிகழ நேர்ந்ததில்...
ஓ... தம்பி எல்லோருமே மிகக் கலங்கிப் போனேம் பார்!
ஏங்கள் இதாத்தின் நேசப்பாறையில் நிதம் வளர்ந்த அன்ப...
நீ அனுதையாய்...
வைத்தியகாலைச் சவ அறையில்—
கால தாதுவர் உணக்களித்த புதுநாமம் எண்ணிப் பார்க்க—
சிரிப்பே வருகிறது—
ஒரு பறவை—பூமனச் மானுடன் ‘பயங்கரவாதி’ யாய்ப் பயணமாகிறுய்...
ஜீரணிக்க இயலாத உண்மைகள் தொண்டைவரை...
நாங்கள் எல்லோரும் பாதையைப் பார்த்தபடி—

மெய்யவன்

எங்கு செல்வேன்...?

பஸ் வண்டிகளில்—ஏறினால் பள்ளத்தில் விழுகின்றன பள்ளத்தில் விழுந்தால்—அவை எழும்ப எங்கள் வயிற்றில் நோ எழும்புகின்றன—நாய்க்கு மருந்து செய்ய எண்ணி ஆஸ்பத்திரிதான் சென்றுவ அங்கு துவக்கு வெடிகள் டாக்டரின் கார் கடத்தியதால் வேலை நிறுத்தமாம்—நாம் என்ன செய்வது? திரும்பி வரும் வேலை நோயாளி என்று ஆறுதலாக நடக்க இயலாது ஆமி வாருன் என்று ஒடிய ஓட்டத்தில் என் வருத்தம் கூட நான் எங்கு செல்வேன்—?

செல்வி எம். ஞானேஸ்

ସୁତ୍ରିଯ ବିଵାହମ

இரங்க நாடகம் என்பது என்ன?

கலை இலக்கிய வடிவங்களுள் ஒன்று நாடகக்கலை எவ்வோரையும் கண்ந்தது. ஆயல், இசை, நாடகம் என்று முத்தமிழில் ஒன்றாகப் பேசப் படுவது. பார்வையளவில் மட்டும் விருந்துநாட்டும் பத்திரிகை புத்தக நாடகங்களாகவும், கேள்வியளவில் மட்டும் கிளர்ச்சியூட்டும் வானையின் நாடகங்களாகவும், இரு விதமாக ஏழ இரசனையூட்டும் மேடை நாடகங்களாகவும் பல துறையில் இக்கலை வளர்ந்து வருகிறது.

வடமோடி, தென்மோடி நாட்டுக் கூத்துக்களாகவும், இசை நாடகங்கள், நாட்டிய நாடகங்கள், தனி நபர் நாடகங்கள், மெளன் நாடகங்கள், என்று பலவகையான நாடக வடிவங்கள் மேடையேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. தொடர்ந்தும் மேடையேற்றப்படுகின்றன.

இவற்றையெல்லாம் ஒரு சேர்த் தழுவி - நாடகம் என்ற பொது வடிவத்தை நின்ட, முழுமையான நாடகங்கள் என்றும், ஒரங்க நாடகங்கள் என்றும் இரு வகையான வடிவங்களாகப் பிரித்துக் கூறுகின்றனர் நாடக அறிஞர்கள்.

இரங்க நாடகம் என்பது சாதா
ரவைமான ஒரு முழுமையான நாடகத்தினின்றும்மிகப்பெரிய வேறுபாடு வடைக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்பதை எல்லோரும் மிக எளிதில் புரிந்து கொள்ளவா. ஆனால், அந்த வேறுபாடு என்ன? அதன் பரிமாணம் என்ன? என்பது தான் பலருக்கும் புரியாத உள்ளது.

‘பலருக்கும் புதிராக உள்ளது’
என்பது சாதாரண பாமர ரவிக்கர்
களுக்கிடையேயான புதிர் என்றால்
அதைச் சாதாரணமாக எடுத்துக்
கொண்டு ஒரு நாடக அறிஞர் ஒரு
கட்டுரை மூலமாகப் பதில் கொடு
த்து விடலாம். ஆனால், இப்புதிரா
னது நாடகத்துறையில் நீண்டகால
கடுபாடுகொண்ட பல அறிஞர்களினி
மத்தியுக்கப்பட்ட போகுமாறுபட்ட

கருத்துக்கள் பிறந்ததனால் இது
விவாதத்திற்குளிய ஒன்றுக் கடுக்க
நேரிடுகிறது.

இன்று பாடசாலை மாணவர்கள் மத்தியில் தமிழ்த்தின விழாப் போட்டிகள் பரபரப்பாக நாடெடங் கிலும் நடைபெறுகின்றன. சின்னஞ் சிறு நாடக நடிகர்களும் தயாரிப் பாளர்களும் தோன்றி மலர்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். இச்சந்தர் ப்பத்தில் அவர்களுக்கு ஒருங்க நாடகம் பற்றிய தெளிவான விளக்கம் அவசியமாகிறது. மாணவர்களுக்கிடையிலான நாடகப் போட்டி ஒரு ங்க நாடகப் போட்டியாகவே இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

‘ஓரங்க நாடகம் என்றால் என்ன? என்ற இந்தக் கேள்வி இப்போது

“கோப்பாய் சிவம்”

எழுந்ததும் ஒரு பாடசாலை மட்டத்திலிருந்து தான். இக்கேள்வி கட்டுரையாசிரியரை நோக்கி எழுந்தபோது சிந்தனை பல புத்தகங்களைத் தடவியதோடு பல அறிஞர்களை நோக்கியும் நகர்ந்தது. முரண் பட்ட பல கருத்துக்களே பதிலாக இவருக்குக்கிடைத்ததால் பத்திரிகை வாயிலாகப் பகிரங்கப்படுத்தி ஒரு விவாதமேட்டைய உருவாக்க விழைகிறோர்.

நாடகம் என்பது பல அங்கங்களைக் கொண்டது. அதிலே குறித்த ஒர் அங்கத்தைமட்டும் எடுத்துக் கொள்வது ஓரங்க நாடகம் என்பது பொதுவான் கருத்து. ஆனால், அங்கம் என்பது எதைக் குறிக்கிறது?

அன்றைய! உன்மைந்தன் வாழ்க!

பெற்று வளர்த்துப் பேரிடுப் பெருமையுடன்
பாலுட்டித் தால்லட்டிச் சிராட்டிப் பத்தியம்
கட்டிக் காத்துக் கண் விழித்து அயராது
ஊணும் உறக்கமும் ஒடுக்கி அடக்கி

உற்றூர் உறவினர் அயலாளர் ஒரு
குற்றம் குறை சொல்லாமல் வளர்ந்தெடுத்த
கைந்தன் கற்று, தேவி உழைத்துக் காப்பான்
என் குமிரெல்லாம் கரைசேரும் - பின்னாலே
மனப்பந்தல் கண்டு மனமிழித்துவேன்
என் ரிஞங்காள் ராண்மை அவள்

கனவெல்லாம் மனல் வீடாய் உதிர்ந்திடவே
மணப்பந்தல் காணுமுன்னே ஏன்

பின்பெந்துல் கூட, காண வழியின்றி

செத்து மடிந்து காற்றேடு கலந்து

கூன உன் மகன் என்புமுரியன்

தாயகத்தின் ஓர் முழு மண்ணிற்காக

இடு உழைத்தான் உயிரிழந்தா வெண்டுல்

அவனை மைந்துர் என்றார் அயல் மாதுர்

ஆதவினால் அன்றைய உண்மைந்தன் வாழ்க்கை

என்று வருத்தம் தீர்ந்து மீண்டின்ற எத்தனை

தாயமார் அந்த முற்றத்தில் நின்று
வேலீன் வைகிட்டது என்று.

வெள்ளே வருகனற காடச வெறும்
பில்லி பல்லி சீட் அங்குமினே

நிலை விடுதலை கொடும் தீர்மானம் செய்ய விரும்பும் பார்வை விடுதலை கொடும் தீர்மானம் செய்ய விரும்பும் பார்வை

- திங்கள்கூடமுடியா

- சிங்கக்யாழியான் -

அந்த ஓர் அங்கத்தை வரையறுப் பது எப்படி என்பதே ஜெள்வி.

ஒரே காட்சியில் நாடகம் முடிந்துவிட வேண்டும்' என்பது ஒரு வரது கருத்து. அதாவது மேடையில் திரை தூக்கி நாடகம் ஆரம்பமா னால், திரைபோட்டோ அல்லது ஒளி யமைப்பு மூலமாகவோ காட்சி மாற்றமெதையும் புலப்படுத்தாமல் நாடகம் முடிந்தவுடன்தான் திரை முடப்படும் என்பது இவர் கருத்து.

இன்னொருவர் 'நாடகம் நடை பெறும் களம் மாருமலிருப்பது தான் முக்கியம்' என்றார். அதாவது நாடக அரசுகிற்கான 'செற் அப்' மாற்ற மெதுவும் செய்யாமல் ஒரே களத்தில் நாடகக் கதை முழுவதும் நகரவேண்டும். இது இரண்டாவது பொருத்து.

'காட்சி களம் இரண்டுமே மட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டிய அவசிய மில்லை' என்று கூறி மேலும் சுதந் திரமளித்தார் மூன்றாவது நபர். ஒரு முழுமையான வரலாற்றம்சம், கதை இவற்றை அப்படியே நாடக மாகத் தராமல், ஒரு சிறு பகுதியை ஒரு சம்பவத் தனுக்கை எடுத்து நாடமாக்கலாம். அது பல காட்சி களை மட்டுமல்லாமல், பல களங்களையும் கொண்டிருக்கலாம் என்று கூறிய இவர், ஓரங்க நாடகம் என்ற மகுடத்தின் கீழ் வெளியிடப்பட்ட பல நாடகங்களை உதாரணம் காட்டினார்.

இன்னொருவர் இந்தப் பிரச்சினை பற்றி இதுவரையில் தாம் ஆழ்ந்து நிதிக்கவில்லை என்பதை ஒப்புக் கொண்டு, ஆராயப்பட வேண்டியது என்றும் கூறினார்.

இவர்களெல்லாம் சாதாரண ரஸ்கிள்ளான்ஸ். வாலெனி நாடகங்களிலே சக்கை போடு போட்டது டன் மேடை நாடகங்கள் பலவற்றையும் கூட எழுதி, இயக்கி நடித்தவர் ஒருவர்.

பாலேந்திராவின் நாடகக்கழுவு வில் தொடர்புடையவராகவும் இடையிடையே அதில் நடித்தவராகவும் உடைய ஒருவர்.

அதே குழுவைச் சேர்ந்த நாடகங்களை மேடையேற்ற வசதிகள் செய்து கொடுக்கு—நாடக ரஸ்கிராக இருப்பவர் ஒருவர்.

நிறைய நாடக ஆல்களையும் நாடகம் பற்றிய நூல்களையும்வாசித் துள்ள நல்ல வாசகர் ஒருவர்.

கடமை தந்த கவி

நல்ல வயல் நிலங்களும் நாற்று நடும் நங்கையரும் ஆற்றோரங்களும் அழகிய மரச்சோலைகளும் கவி எழுதச் சொல்லவில்லை என்னை.

இந்த கயவர் கொண்ட வெறியினால் கள்ளமில்லா மனங்கள் மன்னில் சிந்திய செந் துளிகளும் கண்ணியான் கிழிப்பட்ட

திரைகளும் உரிமையை இழந்த உணர்வுகளும்

கவி வரையத் தாண்டின என்னை தவம் கோடி இருந்த தாய் தன் மகன் கொடும்பாவியாய் ஏரியக்கண்டு தவறேதும் இழைக்காதவன் தயிழும் என்பதால் கொல்லப்படுவதைக் கண்டு திரை மறைவிலிருந்தவளின் கற்புத்திரை கிழிப்படுவதை கண்டு மறத்தயிழ்னைய் பிறந்த நாம்

கைக்கட்டி வாய் பொத்தி மென்னிப்பதோ?

அமுகுரங்கள் ஒயுமன்னே சிந்திய துளிகள் காயமுன்னே நெஞ்சினில் சுமப்போம்

கடமைகளைக்களில் ஏந்துவோம்

ஆயுதங்களை மணிமேகலை

இப்படிப் பல தரப்பட்டவர்களி டயேதான் மேற்படி முரண் பாடானக்கருத்துக்கள் வெளியாகின.

தமிழிலக்கிய வரலாறு சம்பந்த மான பல நூல்களையும் நாடகக் கலை சம்பந்தமான சில நூல்களையும் வாசித்துப் பார்த்த போதும் சரியான தீர்வு கிடைக்கவில்லை. தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் கலைக்களுக்கு சியம் தொகுதி ஆற்றி 'நாடகம்' என்பதுபற்றி இருபத்தைந்து பக்கங்

கண்கு மேலும், அதிலே ஓரங்க நாடகம் என்பது பற்றி சமார் ஒருபக்கக்திலும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஓரங்க நாடகம் பற்றிய சரியான வரை விலக்கணம் அதிலும் கொடுக்கப்படவில்லை.

'முழு நாடகத்துடன் ஓரங்க நாடகத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் நாவலுக்கும் சிறுகடைக்கரும் என்ன கொடர்போ அதுவேதான் இங்கேயும் இருக்கிறது என்பது விளங்கும் என்று ஒரு நல்ல விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அந்குமேல் விளக்கமில்லை. இதே விளக்கத்தை நமது விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட நன்பரோருவரும் கூறியிருந்தார். ஆனால், ஒரு முழுநாவலை நாடக மாக்கினால் முழு நாடகம் என்பது சரி. அதனுடைய ஒருபகுதியை எடுத்து ஓரங்க நாடகமாக்குவதானால் அந்தநாடகத்தின் எத்தனை பகுதி களை ஒரு சேர எடுக்கலாம் என்பது கேள்வி. நாவலின் ஒரேயொரு அத்தியாயத்தை ஒரே காட்சியாக அமைக்க முடியும். அதேபோல் நாலைந்து அத்தியாயங்களைப் பல காட்சிகள், களங்களுடன் தயார் செய்யமுடியும். இவையிரண்டுமே ஓரங்க நாடகங்கள் தாமா?'?

இராமாயண தாவியத்திலிருந்து பாதுகா பட்டாபி ஷேக்காட்சியை மட்டும் ஒரு நாடகமாக்கினால் அது ஓரங்க நாடகம் என்று கூற கிருங்கிறார்கள். அதேவேளையில் இராம வல்மீனர்கள் வளம் செல்வதின் ஆரம்பித்து யுத்த முடியும் காட்சி வரை நாடகமாக்கினால் அதை ஓரங்க நாடகம் என்று சொல்ல முடியுமா? இரண்டுக்குமிடையீலுள்ள வேறுபாடு என்ன?

ஓரங்க நாடகம் எவ்வளவில் வரையறுக்கப்படுகிறது? காட்சிகளின் எண்ணிக்கை களம் பாத்திரங்களின் எண்ணிக்கை இவைகளின் எல்லைகள் என்ன?

இவைகளையாக ஓரங்க நாடகம் பற்றி எழுகின்ற பலத்த சந்தேகங்களுக்கு, நாடக அறிஞர்களிடமிருந்து நல்ல கருத்தமைந்த விவாதக்கட்டுரைகளை எதிர்பார்க்கலாமல் வலா? ?

எப்படி எழுதுவது என்று கேட்டுக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு
இது சமரிப்பணம்.

எர்னஸ்ட் ஹெமிங்வே

பேட்டி: ஜார்ஜ் ப்ளிம்ப்டன்

கேள்வி நீங்கள் எப்போது எழுத ஆரம்பிக்கிறீர்கள்? அதற்கான கால அட்டவணை ஏதும் உண்டா?

பதில் நான் ஒரு புத்தகம் அல்லது கதை எழுதிக் கொண்டிருந்தால் தினந்தோறும் காலையில் எழுதுவேன். காலையில் எவ்வளவு 'வெள்ளன்' எழும்ப முடியுமோ அவ்வளவு விடியலில் எழுந்து எழுத ஆரம்பிப்பேன். என்னைத் தொந்தரவு செய்ய எவரும் இருக்க மாட்டார்கள்; உலகம் குளிர்ச்சியாகவோ, குளிர்ந்தோ இருக்கும். எழுத எழுத என்னில் குடு பிறக்கும். எழுதியதைத் திரும்பத் திரும்பப் படிப்பேன். படித்துக் கொண்டு வரும் போது அடுத்த படி என்ன நடக்க வேண்டும் என்று மனதில் தெரியும் இடம் வந்ததும் படிப்பதை நிறுத்திவிட்டு மேலே எழுத்த தொடங்குவேன். சுவாரஸ்யம் இருக்கும் இடமுங் அடுத்தபடி என்ன நடக்க வேண்டும் என்று மனதில் தெளிவாக தெரிவதுமான கட்டத் தில் சட்டென்று நிறுத்திவிடுவேன். காலை ஆறுமணிக்கு ஆரம்பித்து பன்னிரண்டு மணிக்கோ அதன் முன்போ நிறுத்தி விடுவேன். மறு நாள் இதே பாடம். எழுதுவதை நிறுத்தும் போது முளையே வரண்டு போனதுபோல் ஓர் உணர்ச்சி; இந்த வரட்சி அன்றைய நாள் பொழுதில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தீர்ந்து உள்ளே ஏதோ ஊற்று ஊற்றுவது போன்ற உணர்ச்சி ஏற்படும். உள்ளே வரண்டிருப்பது போலவும், அதே சமயம் வரட்சி இல்லைப்போலவும் ஊற்று ஒன்று

1954-ம் ஆண்டில் இலக்கியத்துக்காக நேபல் பரிசு பெற்ற அமெரிக்க எழுத்தாளர் 'கடலும் கிழவனும்' 'போரே நீ போ' 'சாவு மணி யாருக்காக அடிக்கிறது' 'பெண்களிலாமல் ஆண்கள் மட்டில்' 'இருப்பதும் இல்லாததும்' போன்ற புகழ்பெற்ற நாவல்களின் ஆசிரியர்.

ஊற்றி நிரம்புவது போலவும் உணர்ச்சி. காதலிக்கும் ஒருவரிடம் காதல் புரியும் போது அகத்தி னுள்ளே நிறைவு ஏற்படுவதுபோல பிறவிஷயங்களைப் பற்றிக்கவலைப் படுவதில்லை. என்ன நடந்தாலும் சரி மறுநாள் காலை மீண்டும் எழுதத் தொடங்கும்வரை எதைப்பற்றி யும் கவலைப்படுவதில்லை. மறுநாள் வரை காத்திருப்பதுதான் சிறமமாக இருக்கும் - காதலிக்காக காத்திருப்பதைப் போல.

கேள்வி நீங்கள் டைப் ரைட்டரில் டைப் ரைட்டரில் அடித்து எழுதுகிறீர்கள். டைப் ரைட்டரின் முன்னுள்ள ராத போது எழுத்துச் சிற்றனைகளையெல்லாம் மறந்து விடுவீர்களா?

பதில் ஆமாம்: இது கடினம். ஆனால் கட்டுப்பாடன பயிற்சியால் இது சாத்தியமாகிறது. இது மிகவுகியம்.

கேள்வி எழுதியதை அடித்துத் திருத்தும் வழக்கம் எந்தளவிற்கு உங்களிடம் உண்டு?

பதில் அது சுந்தரப்பத்தைப் பொறுத்தது. "போரே நீ போ!" நாவலின் முடிவைப் பூராவும் திருத்தி எழுதினேன். கடைசிப் பக்கத்தை மட்டும் முப்பத்தி ஒன்பது

தடவை மாற்றி எழுதினேன். அப்போது தான் திருப்தியேற்பட்டது.

கேள்வி நன்றாக எழுத வேண்டுமானால் நிலையான மனநிலை வேண்டுமா? காதலில் ஈடுபட்ட காலம் தில் தான் நீங்கள் மிகச் சிறப்பாக எழுத முடிகிறது என்று என்னிடத் தீரு முறை சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதை விளக்க முடியுமா?

பதில் எப்போது வேண்டுமா மானாலும் எழுதவாம். ஆனால் மிகச் சிறப்பாக எழுத முடிவது நீங்கள் காதலில் ஈடுபட்டுள்ள சமயத்தில் தான் நான் இன்னும் இதை அதிகம் விளக்க விரும்பவில்லை.

கேள்வி உங்கள் வாழ்க்கையின் பிற்காலத்தில் நீங்கள் பிற எழுத்தாளர்களுடன் நெருங்கிப்பழகாமல் ஒதுங்கி நிற்பதாகத் தோன்றுகிறதே? ஏன்?

பதில் இது மிகவும் சிக்கலான விடயம். எழுத்துத் துறையில் முன்னே போகப் போக நீங்கள் தன்னால் தனியாக தனியாகவே போக வேண்டியிருப்பதை உணர்வீர்கள். உங்கள் நண்பர்களில் சிறந்தவர்களும், முதிர்ந்தவர்களும் காலமாகி விடுகிறார்கள். மற்றவர்கள் எங்கோ தொலையில் வசிக்கிறார்கள்

அவர்களை அழுரமாதவே சந்திக்கி ரேம். ஆனாலும் எழுத ஆரம்பிக்கும் போது அந்த நண்பர்கள் அத்தனை பேரையும் சந்திப்பது போன்ற உணர்ச்சி ஏற்படுகிறது. மேலும் எழுத்து வேலையை என்னவோ தனி மையில் தான் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. நாளாக ஆக உங்கள் வாழ்க்கையில் நீங்கள் எழுதக் கூடிய காலமும் குறைந்து கொண்டே போகிறதல்லவா? ஆகவே நேரத்தை விணைக்கிவிட்டால் மன்னிக்க முடியாத பாவத்தைச் செய்தவர்களா வீர்கள்.

கேள்வி: இலக்கியத்தில் உங்களுக்கு வழி காட்டி யார்? யாரிட மிருந்து நீங்கள் அதிகம் கற்றுக் கொண்டார்கள்?

பதில்: மார்க்ட்வெயின், ஃப்ளா பேர், ஸ்டெந்தால், ஃபாக், தூர் கண்வ், டால்ஸ்டாய், டாவ்டாஸ்கி, செகாஸ், ஆண்டிரு மார் வெல் ஜான்டான், மாபஸான் கிட்பி னி ங், தோரோ காப்டன் மரியட், ஷேக்ஸ்பியர், மோட்ஸா, கேவேடோ, தாந்தே விர்க்கி ல், டின்டோரெடோ, பாஸ்க், ப்ரஞ்சுகள், பமனியர், கோயா, ஜியோட்டோ, லிலான், வான்கோக், கோகேன், ஸான் யுவான் டிலாக்ரூஸ், கொங்கோரா - எல்லாரையும் நினைத்துக் கொள்ள ஒருநாள் முழுதும் ஆகும். அதுமட்டுமல்ல. ஏதோ நான் எனக்கு உள்ளதை விட அதிகமான பாண்டித்தியம் இருப்பதாய்க் காட்டுவதற்காகத் தோன்றுமேயொழிய, எனவாழ்க்கையிலும் எழுத்திலும் யார் யாருக்கெல்லாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் என்று விபரிப்பதாக எடுத்துக்கொள்ளமாட்டார்கள். எழுதுவது எப்படி என்று நான் எழுத்தாளர்களிடமிருந்து கற்றதுபோலவே ஒவியர்களிடமும் கற்றேன். அதனால் தான் அவர்களையும் இப்பட்டியலில் சேர்த்தேன்.

கேள்வி: நீங்கள் குறிப்பிட ஆசிரியர்களது நால்களை இப்போதும் திரும்பப் படிய்துவண்டா? குறிப்பாக மார்க்ட்வெயின்...?

அசிம்சைப் பூச்சிகள்

'இருள்நீங்குமா?' என்றுலகு ஏங்கி நிற்கும் பிற்சாமம் அருகினிலே தூங்கிய அப்பாவின் அலறுவினால் பரபரத்து விழிக்கின்றோம் படுத்திருந்த அனைவருமே. பரவி விரிகிறது பரபரப்பு எம்மிடையே. "வலிதாங்க முடியவில்லை. வடிவாக விளங்குகுது புலிமுகச் சிலந்தியின் பொல்லாத வேலையிது. ஜயயோ! என்னை தாங்க முடியாதே" கையைப் பிதித்தபடி அப்பா அலறுகின்றார். கிலி கொள்ள வைக்கிறது அப்பாவின் அலறுவெம்மை, 'புலி முகச் சிலந்தியை அடியுங்கோ தம்பியவை' அண்ணு சொல்லிவிட்டு அவசர சிகிச்சைக்காய்த் தன்னியன்றவற்றைச் செய்வதற்கு முயல்கின்றார். வலிபோவதற்காக வைத்தியங்கள் நடந்துமென்ன? வலியும் போகவில்லை. கிஞ்சித்தும் எம்மைவிட்டு. புலி முகச் சிலந்தியிங்கு பதுங்கியுள்ளதென்ற பயம்! 'அஞ்சி யொழித்திருக்கும் அந்தச் சிலந்தி ஆனால், குஞ்சு கலையல்லாம் கொன்று குவித்திட்டேன்.' வஞ்சந் தீர்த்துவிட்ட தம்பியின் பிரதாபம்! 'குஞ்சுகளா பார்ப்போமே' குனிந்து நான் பார்க்கின்றேன். தம்பி சிரிக்கின்றான். தலை நிமிர்ந்து நிற்கின்றான். வெம்புகிற(து) தென்னிதயம், வீழ்ந்து கிடப்பதெல்லாம் பாட்டுப் பூச்சிகள் புலி முகச் சிலந்தியல்ல, செத்துக் கிடப்பதொரு சிலந்தி வர்க்கந்தான்,- ஆனால் அத்தனையும் தீங்கு செய்யா அசிம்சைப் பூச்சிகள் யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம்

பதில்: மார்க்ட்வெயின் திரும்பப் படிக்க வேண்டுமானால் ஒரு முறை படித்தபிறகு இரண்டு முன்று வருஷமாவது கழியவேண்டும். படித்தது எனிலே மறப்பதில்லை. ஷேக்ஸ்பியரது நால்களில் சிலவற்றை வருஷா வருஷம் படிப்பேன். உதாரணமாக கிங்கியர் நாடகத்தை அப்படிப் படித்தால் மனம் தேறுகிறது.

கேள்வி: உங்கள் நாவல்தளில் உள்ளர்த்தங்கள் இருக்கின்றனவா?

பதில்: விமர்சகர்கள் ஓயாமல் உள்ளர்த்தங்களைக் கண்டுபிடித்துச் சொல்வதால் அப்படி ஏதாவது இருக்கலாமென நினைக்கத் தோன்றுகிறது. ஆனால் இதைப்பற்றிப் பேச வதே எனக்குப் பிடிப்பதில்லை. இதைப்பற்றி என்னைக் கேள்வி கேட்பதையும் விரும்புவதில்லை. கஷ்டம் பட்டு நூலை எழுதினால் போதாதா? அவற்றைக் கஷ்டப்பட்டு விளக்க கவும் வேண்டுமா? அப்படி நானே விளக்க ஆரம்பித்துவிட்டால், அதனையே பிழைப்பாகக் கொண்டவர்களின் வாயில் மன்விமுந்துவிடுமே. எனது படைப்புக்களை உங்களமகிழ்ச்சிக்காகப் படியுங்கள். அதில் வேறு எதைக் கண்டுபிடித்தாலும் அது நீங்கள் கொண்டுவந்த சரத்துதான்.

கேள்வி: ஒரு சிறுக்கையை எழுதத் தொடங்கும்போது அது எப்படிப்போகும் என்று உங்கள் மனதில் தெளிவாகத் தெரியுமா?

பதில்: சில சமயம் கதையின முழு உருவம் மனதில் தெரியும். சிலசமயம் எழுத எழுதத்தான் வளர்ந்து கொண்டுபோகும். எடுப்பி முடியப்பேர்கிறது என்பதே தெரியாது போகப் போக மாறிக் கொண்டே போகும் கதையில் ஒட்டம் கொடுப்பது இதுதான் சிலசமயம் ஒட்டமே இராது. கதை மெதுவாகவே நகர்ந்து செல்லும். ஆனால் மெதுவாகப் போன்றும் வேகமாக ஒடினாலும் மாறிக் கொண்டே போகும்—

-மார்க்ஸ் ராஜ்

திருச்சியில் நடந்த பாவிலை வரலாறு

பேவிஸ்ட் ஜடாமுனி

‘புதுமைப்பித்தன்’

9. கார்ப்பொரல் பெணிட்டோ

“அபாலே லா ஆஸ்திரியா ஏ லா ஜெர்மானியா கான் லா தூர்ச்சியா இன் கம்பாக்னியா”

அனி அனியாக வாலிபர்கள் ஆயதம் தாங்கி மேற்கூறிய பாட்டைப் பாடிக் கொண்டு யுத்த முனைக்குச் செல்கிறார்கள். தொண்டர் படையில் வாலிபர்கள், உழைப்பாளிகள் சர்வகவாசாலை மாணவர்கள் கடைக்குமாஸ்தாக்கள், முஸௌலினியின் பிரசார மோகத்தில் அடிப்பட்டு பிரங்கிவாயின் உணவுகளாகச் செல்லுகின்றனர் ‘லெப்ட்.ரெட், லெப்ட்.ரைட்’ இப்படி ராணு வ நடை போடுகிறார்கள்.

இரண்டு லட்சம் படை வீரர்கள்! அத்தனை பேரும் வாலிபர்கள். யுத்த முனைக்குச் சென்று விட்டார்கள். இத்தாலிய சர்க்கார் இதனைப் பிரமாதமாகக் கருதவில்லை. 1916ம் வருஷம்வரை அது அசட்டையாகவே இருந்து வந்தது. காரணம் அதிகாரம் யாவும் அபேதவாதிகள் கையிலிருந்ததே. ‘அவாந்தி’ பத்திரிகை கிண்டல் செய்கிறது. “பிற ரூக்கு உபதேசம் செய்வதே தலைவருக்கு வழக்கம் போலும்!” என்று கேட்கிறது.

இந்த நிலையில் ‘போபோலோடி’ இத்தாலியா பத்திரிகையின் ஆசிரியர், யுத்த முனைக்குச் செல்வதற்காகத் தம் வாசகர்களிடையே பின் வருமாறு விடைபெற்றுக் கொள்ளுகிறார்:

“நண்பர்களே,

“நான் யுத்தமுனைக்குச் செல்லுகிறேன். அந்திய நாட்டார் குரோதன்னைத்துடன் நமக்கு வகுத்திருக்கும் எல்லைகளைத்தான்டி யுத்த முனைக்குச் செல்லுகிறேன். நீங்கள் என்

தோழர்களாக, என் வருதைக்காக காத்திருப்பீர்கள். 1884ம் வருஷம் பொது மக்களிடையே தோன்றிய உற்சாகம் இன்று உங்களிடையே காணப்படுவது கண்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். பொது மக்களுது மனம் உறுதியாகத்தான் இருக்கிறது. பிரங்கிப் புகை அருகில் நின்று சேவை செய்யும்எனது சகாக்களான படை லீரர்கள் யாவரும் எந்தத் தியாகத்திற்கும் தயாராகவே இருக்கிறார்கள் என்று நம்புகிறேன். அவர்கள் பலசாலிகள். அவர்களை நம்பலாம்.”

“இத்தாலி நிச்சயமான வெற்றியை எதிர் நோக்கித் தன் படையை அனுப்பிவிட்டது. நிச்சயம், நிச்சயம்!

“நாம் போராடுவோம்! நீங்களும் அப்படியே! ஆயுதப் பரிகரணமே வேண்டாம் என்பதே எங்கள் மூலமந்திரம்.”

பெர்சாக்ளீப் படை அதில் தான் முன்பு அவன் பயிற்சி பெற்றார். அதனுடன் சேர்ந்தே யுத்த முனைக்குச் சென்றார். கொஞ்சாள் விசேஷவேலைகளுக்காக பல இடங்களுக்குஅனுப்பப்பட்டபிறகு, நவம்பர் மாதம் யுத்த முனைக்குப் படை சென்றது. இனி, தன் சேவையைப் பற்றி முஸௌலினியே கூறியவற்றைக் கவனிப்போம்:

“முதலில் சில மாதங்கள் ஆஸ்ட்டோ இஸோன்ஸோ எல்லையில் சேவை. கணவாய்கள் வழியாகப் பலத்த சேதத்துடன் யாத்திரை. கார்னியா தளத்தில் கொஞ்சம் அமைதி. செப்டம்பர் 20ம் திகதி பனி இன்னும் விழுந்துகொண்டிருக்கிறது. சேவையின் முதல் பாகம் முடிவடைந்துவிட்டது.

“இளையெனில், மலைச் சரிவில் ஒரு டிரெஞ்ச் (பாசறை). குண்டு மாரி பொழிந்து கொண்டிருக்கிறேன். சாப்பாடு, போதை உபகரணங்கள்

றது. வேறு வேலையில்லை. காயமடைந்தவர்கள் ஒவ்வொருவராகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். ‘எங்களுக்கு இரண்டு பக்கத்திலும் சூதிரப்படை!’ என்று சிரிக்கிறுன்னருவன்.

“மத்தியானம். வானத்தில் மேகம் கவிகிறது. திமர் திமர் என்று மழை. என் பக்கத்தில் ரீசார்ட்டி, மசாரிமுதவிய நான்கு சோல்ஜர்கள். நால்வரும் பிராரா என்ற இடத்திலிருந்து வந்தவர்கள். ஊரிலிருக்கும் சணல், பீட்ரூட் மார்க்கெட் நில வரங்களைப் பற்றி பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“ஷிரெஞ்சக்குப் போகும் வழி. ஒரு தொழிற்சாலையின் முன் உட-

ஒருவர்:- எங்கே அவசரமாக போகிறும்?

மற்றவர்:- நாளைக்கு சீனியாலேயில் ஒரு இன்டவியு. அதற்கு டாக்குத்தரைப்பாக்கப் போரேன்

ஒருவர்:- அதற்கு என்டாக்குத் தரை?

மற்றவர்:- டைபிஹஸ் உள்ள நோயாளரைத் தான் வேலைக்கு எடுப்பாங்களாம். அதற்கு ஒரு மெடிக் கல் சேட்டியிக்கற் எடுக்கப் போரேன்.

—வி. சந்தரேசன்.

கார்ந்து இதை எழுதுகிறேன். எனது சகாக்களில் ஒருவன் தூங்குகிறுன். மற்றெருவன் கடதாசி எழுதுகிறுன். தூரத்திலே பிரங்கிச் சத்தம். எனக்கு இந்த வாழ்க்கை ரொய்பு பிடித்திருக்கிறது. கொஞ்ச நேரம் கழித்து எங்கு பார்த்தாலும் பிரங்கிப் பிரயோகம். தூங்காதவர்கள் தூங்கத்தான் செய்கிறார்கள். வெடிவெடிக்கும் பொழுது நாங்கள் ஒரைச்சுகளை எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறோம். சாப்பாடு, போதை உபகரணங்கள்

இவற்றைப் பரிமாறிக் கொள்வது
தான் எங்கள் பொழுதுபோக்கு.

“அக்டோபர் 14-ம் தேதி இரவு மப்பு மந்தாரம் இல்லை. நடசத்தி ரங்கள் தெளிவாகத் தெரிகின்றன. அதுவும் நடுநிசு வரைகான். அதற் கப்புறம் உறைபணி பெய்ய ஆரம் பிக்கிறது. பொழுதுபோக்காக வெடிகுன்று எறிந்து பழகுகிறோம். மலைச் சரிவில் யுத்தம் எப்படி நடக்கிறது. தெரியுமா? இத்தாவியில் வீடுகளில் சௌகரியமாக உட்கார்ந்துகொண்டு பிரெஞ்சு யுத்த முறை ஸ்ளீப் பற்றி சுவாரஸ்யமாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறவர்கள், பிளாண்டர் ஸ் (பிரெஞ்சு முனை) களங்களில் இங்கி வீஷ்காரர்களுக்கு தெர்மாஸ் பிளாஸ்க், கம்பளிப் போர்வை முதலியன் கொடுக்கப்படுவதை வைத்துக்கொண்டு, குவியான் வாழ்க்கைதான் என்று நினைப்பார்கள். இங்கே அப்படி ஒன்றுமில்லை. சமூத்திர மட்டத்திற்கு 2000 அடிகளுக்கு மேல், பாறைகளில் குடைந்த குழி களில் இருப்பது வேறு ஒரு தினுச் சீதோஷ்ணத்தின் கஷ்டங்கள் எல்லாம் அருபவித்துத்தான் தீரவேண்டும். பனி பெய்தால் பாறையும் விறைக்கும். இங்கு எதிரிகளைக் கோட்டைகளை விட்டு விரட்டுவதில்லை. அவர்களை மலையை விட்டே ஒடும்படி செய்வதுதான் இங்கு யுத்தம். இப்பிரதேசங்களில் பீரங்கியைப் போல் பாராங்கற்களும் சரியான ஆயுதம்.

“மார்ச் 2-ம் தேதி:—இன்று இராத்திரிக் காவல் எனக்கு எங்கு பார்த்தாலும் பனிக்கட்டி, பனிக்கட்டி, பனிக்கட்டி! வெள்ளை வெளே ரென்று ஒரே உறைபணி மயம்!

“மார்ச் 3-ம் தேதி:—அவ்வளவு பனிக்கப்புறம் மனத்தை மகிழ்விக்கும் குரியோதயம். தூரத்திலே மரங்களில் ஜிகினு வேலை செய்த மாதுரி, பனிக்கட்டிகள். குரியோதயத்தில் பலவேறு வர்ணங்களோடு பளிச்சென்று மின்னுகின்றன. தூரத்திலே காடோர் தெரிகிறது. வேலை, வேலை! பொதி சுமக்கும் கோவேறு கழுதைகள் மேலும் உறைபணி. முகாயில் நடந்து போக வர வழி யில்லாமல் பனிக்கட்டி.

“நவம்பர் மாதத்திலே ஒரு நாள் படைமலை உச்சியிலே செல்லுகிறது. ஆறு மணி நேரம் விடாமலை. அப்புறம் உறைபணி பெய்ய ஆரம்பித்து விட்டது. முஹங்காலளவு சுக்கி. தொப்பலாக நீண்டது விட்டோம். ‘கால் இருக்கிறதே தெரியவில் லையே!’ என்கிறுன் பக்கத்திலிருக்கிற சிமோனி. உறைபணி பஞ்ச போல மெதுவாக விழுந்து கொண்டிருக்கிறது. விடாமல் விழுந்து கொண்டிருக்கிறது. எலும்பைக் குடைகிறது குளிர். ஒருவருக்கும் நடச்ச முடிய வில்லை. அசைந்தால் எதிரிலிருக்கும் ஆஸ்திரியத் துப்பாக்கிகள் குண்டுகளைக் கூக்க ஆரம்பித்துவிடும். பக்கத் திலிருக்கும் மற்றொருவன் முன்கு

“டிஸ்டர் 25-ந் தேதி:—பின்னும் ஒரு மாதமாக மழை, இன்று கிறிஸ்மஸ். அதாவது யுத்தம் ஆரம்பித்து மூன்றாவது கிறி ஸ்மஸ் கார்டுள்ளென்கு, ஊர்நினை வகளை யெல்லாம், குழந்தைப் பருவ நினைவுகளையெல்லாம், கொண்டுவந்திருக்கிறது. 25 வருஷத்திற்கு முன்னே... இராத்திரி பகல் என்றில்லாமல், குருவிக் கூண்டுகளைப் பியத்துக்கொண்டு திரிந்தேன்... பிரார்த்தனை நடக்கிறது... கூப்பிடு தூரத்திலே எமன் நிற்கிறுன்... விடயற்காலம் ரொம்பக் குளிர்தான். யுத்த சமயத்தில் கிறிஸ்மஸ் ஊர்நினைவைத்தான் கொண்டுவருகிறது டிரெஞ்சுகளில் ஒரே மெளனம், நிசப்தம்.....

நினைத்து பாருங்கள்!

ஒரு காகிதத்தை மூன்று தடவை மடித்தாலே அதன் மொத்தம் 8 மடங்காக ஆகும். ஏழு தடவை மடித்தால் 128 மடங்கு ஆகும், அதனை 20 தடவை படித்தால் அதன் மொத்தம் 30 அடியாக இருக்கும். 24 தடவை மடித்தால் 450 அடியாக இருக்கும் 30 தடவை மடித்தால் அதன் பருமன் பூமியின் குறுக்களவாக இருக்கும். 44 தடவை மடிப்பதற்குள் காகிதத்தின் பருமன் சந்திர மண்டலத்தை எட்டி பிடிக்கும்.

என்ன திகைக்கின்றீர்கள்? அமெரிக்காவின் அகலச்தில் காகிதம் இருந்தால் தான் இப்படியான முறையில் அமையும்.

கங்கை அமிர்தன்

ருன். வெப்பினாடுக்கு இது பிடிக்கவில்லை. கப்பிப்! மறுபடியும் ஒருவன் பொறுக்க முடியாமல், ‘மேலெல்லாம் விறைத்துப் போச்சே!’ என்கிறுன். இப்படிப் பதினாண்கு மணி நேரம் நிற்க முடியுமா? என்னையும் சிமோனியையும் காப்படனிடம் அனுப்பினார்கள். காப்படனைப் பார்த்தோம், அவன் அமைதியாகச் சுருட்டுப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறுன். ‘ஆறு மணி நேரம் மழையிலும், அப்புறம் நான்கு மணி நேரம் உறைபணியிலும் நிற்றுவிட்டு, அதற்கப்புறமும் அங்கிருப்பதென்றால் படை நசித்து விடும் என்று வெப்பினாட்ட சொல் லச் சொன்னார், ஸார்!’ என்று அறிவித்தோம்....

“எனக்காக ஒருவன் ஒரு கோழிக் குஞ்சைப் பொரித்துக்கொண்டு துப்பாக்கிப் பிரயோகத் திடையில் வருகிறுன். அவன் ‘போபோலோ’ பத்திரிகையில் சிப்பந்தி..... டிரெஞ்சுகளில் ராத்திரி என்றால் நரகந்தான்.

“1917 பெப்ரவரி 25-ந் தேதி—

குண்டு மழை. குண்டு கள் வெடிப்பதே ஒரு தினுச் சில, பாதி வழியில் உயர வரும் பொழுதே வெடிக்கும்; சில வந்து விழுந்தும் வெடிக்கும்; மற்றும் சில விழுந்து சில நிமிச் நேரம் கழித்து வெடிக்கும்; விழுந்தும் வெடிக்காத வற்றை எடுத்து மீண்டும் எதிரிப்பக்மாக வீசிவிடுவதால் ஒரளை அபாயத்தைக் குறைக்க முடியும். இந்த வேலை எனக்கு... பிற்பகல் மேலெல்லாம் வேர்க்கிறது. வீசிவீசிக் கை ஓய்கிறது. நாங்கள் குண்டு மாரி பொழுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். பீரங்கிக் குழாய் குடேறிவிட்டது. இனி அதை உபயோகித்தால் அபாயம். இருந்தாலும் காப்படன் நெருக்குகிறுன். ரினோர்டென்னட்ட, குழாய் ஒரிடத் தில் கீறிவிட்டது! நாம் நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிடால் அபாயம்!” என்றேன்.

“இன்னும் ஒரே ஒரு தடவை சார்ஜெண்ட்!” என்கிறுன் வெப்பிட வெண்ட.

“பொர்...!” வெப்பிடினாடும் பக்கத்தில் குழந்தை திருந்த சோல்ஜர்களும் காலும்

கற்பும் காற் பெருவிரலும்

இராமனின் பெருவிரல் கல்லை மலர்த்தியது.
மலராக எழுந்த அகல்யை அவனடி வீழ்ந்து வணங்கினான்.

இராமன் கவிவாய்ப்புன்னகை சிந்த—
“ஐபனே! ஒரு ஐயம்! “என்றான்.

“என்ன?”

“காமத்தால் கண்ணிழந்தவன் தேவேந்திரன். என் பெண்மையை அலங்கோலப்படுத்தியவன். அவன் ஏற்படுத்திய அலங்கோல—அழகுச் சிதைவை கற்பின் கசங்களை கல்லாக்கி மக்கள் முன்வைத்து மாறுத வகையை காட்சியாக, கருத்தாக ஏற்படுத்தி வீர்கள். தண்டனை முடிந்த சாபவிமோசனத்தைக் கூட கொரவமாகச் செய்திருக்கக் கூடாதா?... இதுதான் நீ பெண்மைக்குச் செய்யும் பெருமையா?...”
அடுத்த அடியை இராமன் எடுத்து வைத்தபோது, பெருங் கல் ஒன்று அவன் வழியை இடறியது.

— செம்பியன்

கையும் இழந்து கிடக்கிறார்கள். குண்டு, வெளியேறுவதற்குப் பதிலாக, உள்ளிருந்தே வெடித்துவிட்டது. முஸௌலீனிக்கு நாற்பது இடங்களில் காயம். தூக்கி ஏறியப் பட்டான். போபர்டோவில் தான் ராணுவத்தின் வைத்தியப் பகுதி; அவன் அங்கு எடுத்துச் செல்லப் படுகிறான்.

“மார்ச் 18-காலை எட்டு மணி. உயர் விமானம் பறக்கும் சப்தம் கேட்கிறது. ஆஸ்பத்திரிக்கருகில் ஒரு வெடிகுண்டு விழுகிறது. அப்புறம் ஒன்று: பிறகு மூன்றாவது. பக்கத்திலிருந்த நர்ஸ் அமைதியாகத்தானிருக்கிறார். ‘ஆஸ்பத்திரியின் மேல் பறக்கும் சிவப்புக் கொடியை அவர்கள் பார்க்கவில்லை போவிருக்கிறது!’ என்கிறார்.

“மற்றென்று.....ஆபரேஷனும் சிகிச்சையும் நடந்துகொண்டுதானிருக்கின்றன. இன்னேரு வெடிகுண்டு ரொம்பச் சமீபத்தில் விழுகிறது. வெள்ளையாகத் தூசி அறை பூராவும் நிரம்புகிறது. படுத்திருந்தவன் ஒருவனுக்குக் காயம். கட்டுப் போட்டுக்கொண்டு வரிசையாகப் படுத்துக் கிடந்தவர்களுக்குள் ஒரே பீதி. அவர்கள் ஒரே யடியாகக்

கூப்பாடு போடுகின்றனர்: பக்கத் தறையிலிருந்து காயமடைந்த வேறு சிலர் இங்கு கொண்டுவரப்படுகிறார்கள். டாக்டர் ஒருவர் உள்ளே வந்து எல்லோரையும் சமாதானப்படுத்த முயல்கிறார். வெடிகுண்டுகள் சரமாரியாக விழுந்துகொண்டிருக்கின்றன. பிறகு ஒரு பெரிய வெடிப்பு. நிசப்தம். டாக்டர் ஒருவர் உள்ளே வருகிறார். காயமடைந்தவர்கள் எல்லாரையும் வேறு இடத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப் போவதாக அறிவிக்கிடுர். நான் மட்டும் இங்கிருக்க வேண்டுமாம். என்னைத் தூக்கினால் அபாயமாம். டாக்டர்களும் நர்ஸ் களும் மட்டும் இருக்கிறார்கள். காயமடைந்தவர்களில், என்னைத் தவிரயாவரும் வேறிடத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு விட்டனர். நிசப்தம்! இருட்டு!”

இத்தாலிய ராணுவம் எவ்வளவு கஷ்டத்திற்குள்ளாயிற்று என்பதை அறிந்துகொள்ள வேண்டுமானால் அது போர் தொடுத்த முனைகளைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். அந்த இடங்களில் ஏற்கனவே ஜெர்மன், ஆஸ்திரிய ஆதிகக்ம் இருந்ததால், அவைகளுக்குச் சாதகமான இடமாக விருந்தது. வடக்கே

வேந்ட்டோ சமவெளி. அதன் வடபாகத்திலும், கீழ் மேல் பாகங்களி லும் மலைகள். பயேவ், டாக்ஸியா மெண்டோ, இஸான்ஜோ, என்ற மூன்று நதிகள் தென்திசை நோக்கி ஒடிகின்றன. ஆஸ்பஸ் மைஸ்ப் பிரதேசத்தின் டிரண்டினேச் சரிவு யுத்தகளத்தில் வடமேற்கு மதிலாக இருக்கிறது. சமவெளியின் கீழ் முனையில் செங்குத்தான் கார்ஸோ பீடபூமி. யுத்தத்துக்கு முன் ஆஸ்திரியாவின் எல்லைப்புறம், சமவெளியின் கீழ்க்குப் பகுதி யையும், வடக்கு, வடமேற்குப் பகுதிகளில் டிரண்டினேவையும், தன் நுள் அடக்கியிருந்தது. ஆஸ்திரியப் படை இத்தாலியப் பிரதேசத்தில் அணி வகுத்து முதலில் நிறுத்தப்பட்டாலும், யுத்தம் ஆரம்பித்தவுடன் கார்ஸோ, டிரண்டினே கணவாய்களின் தூர்க்கங்களில் நின்றுகொண்டது. 1915 முதல் 1916 வரை கார்ஸோ முனையைக் கைப்பற்றி டிரன்டினே வழியாக ஆஸ்திரியர் வராமல் தடுப்பதே இத்தாலியர் நோக்கம். இம் முயற்சி தவறினால், கிட்டிய கைப்பட்ட மாதிரி இருப்புறம் முன்னேறும் ஆஸ்திரியப் படைகள் இத்தாலியப் படைகள் அகப்பட்டுக்கொள்ளும். 1917 அக்டோபர் வரை இக்கொத்தளங்களை இத்தாலியர் கைப்பற்றியிருந்தனர். ஆனால் கார்ப்பெரெட்டோ வழியாக ஆஸ்திரியர் முன்னேறிவிட இத்தாலியர் கார்ஸோ வைக் கைவிடவேண்டியதாயிற்று.

இத்தாலியர், பின்னுக்கு வாங்கி பயேவ் நதிக்கரையில் உறுதியாக நின்றனர். 1918-ம் வருஷம் அக்டோபர் மாதம் வி டே ரா ரீ யோ வினேடோவில் இத்தாலியருக்குப் பெரிய வெற்றி. அவர்கள் ஆஸ்திரியர்தனை விரட்டி, கார்ஸோ எல்லையையும் பீடபூமியையும் கைப்பற்றினர். இதே சமயத்தில் ஆஸ்திரியர்கள் டிரன்டினே வழியாக நாடுக்குள் பாய்ந்து விடாதபடி தடுத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டியிருந்தது. யுத்தம் யாவும் ஆஸ்பஸ் மலைப்பனிச் சிகரங்களில். 1916-ம் வருஷத்தில் இத்தாலியர் படை கோரியியா நகரம் வழியாக முன்னேறி, சான்மக்கேல் ஸவோட்டை சிகரங்களைக் கைப்பற்றியது. இப்பொழுது

இச் சிகரங்களை பேஸிஸ்ட் சர்க்கார் புனிக ஸ்தலமாக எல்லை கோவி யிருக்கிறார்கள். இவை சென்ற யுத்தத் தத்தின் குருகேஷுத்திரங்களாகப் போற்றப்பட்டு வருகின்றன. கடைசி முனையில் ஜெனரல் டயாஸ் சேஞ்சிப்பு. ஜெனரல் டயாஸ் தலைமையில் 51 டிவிஷன்கள் (தளங்கள்), 63 ஆஸ்திரிய-ஜெர்மன் தளங்களை எதிர்த்து விரட்டின். இதில் மூன்று லட்சம் பேர் சிறை செய்யப் பட்டனர். கடைசிப் போராட்டத் தில் இத்தாலியர் முப்பத்து மூவாயிரம் பேரை இழந்தனர்.

மொத்தம் 59,03,000 பேர் திரட்டப்பட்டனர். யுத்தம் முடியும் சமயத்தில் 19,87,000 இத்தாலிய ஸோல்ஜர்கள் போர் முனைகளில் நின்றனர். 6,80,000 ஸோல்ஜர்கள் களத்தில் மடிந்தனர். 10,50,000 ஸோல்ஜர்கள் காயமடைந்தார்கள்.

யுத்தத்திலே முஸௌலினியின் சகாக்கள் பலர் உயிரிழந்தனர். ஸிலேர் பாட்டிஸ்டி இத்தாலியின் சார்பாக ஆஸ்திரியாவுடன் போராட வந்து விட்டார். அவனை ஆஸ்திரியர்கள் 1916-ம் வருஷம் மாணிடே கிராப்பாவில் சிறைப் பிடித்தனர். ஆஸ்திரியரானுவக் கோர்ட்டு, 'ராணுவத்திலிருந்து தப்பி ஒடியதாக' அவன் மீது குற்றம் சாட்டி, அவனை ஒரு துணில் கட்டிக் கழுத்தை நசக்கிக் கொன்றது. தேசத்திற்காக உயிரிலிட்ட தியாகிகளில் பாட்டிஸ்டியும் ஒருவகைக் கெளரவிக்கூப்பட்டு வருகிறார். மார்ட்டி நெட்டியும், காவி டோனியும் யுத்த முனையில் உயிரிழந்தார்கள். கவிஞர்டி அன்னி யோவுக்கு ஒற்றைக்கண் போயிற்று.

காயமடைந்த முஸௌலினி முதல் ராணுவ முகாமுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டான்: அங்கு, இத்தாலிய மன்னன் விக்டர் இமானுவல், காயமடைந்த முஸௌலினி யைப் பார்த்து, "உம்மைப் பாராட்டு கிறேன், கார்ப்பொரல்!" என்று கூறினார். பூரண சௌக்கியமடைந்த பின் கார்ப்பொரல் மறுபடியும் பத்திரிகை ஆசியனான்.

10. விலிட்டார் நாற்காலி; வெடிகுண்டு

முஸௌலினி மறுபடியும் பத்திரிகைப் பொறுப்பை வகிக்க வந்துவிட்டான். உடலில் ஒரு பக்கம் புகழ், மறுபுறம் ஜன்மப் பகை. இத்தாலிய ராணுவம் போர்க்களத்தில் 50 மைல் பின்வாங்குவதற்குக் காரணமான ருஷியப்புரட்சி நாட்டிலும் கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தி விட்டது, ருஷியப் பொதுவுடைமைக்காரர்களின் மாதிரியைப் பின்பற்றி. இத்தாலியத் தொழிலாளர்களும் பொதுவுடைமைவாதிகளும் உழைத்தனர். நாட்டின் நிலைமை ஓரண்டுங் கெட்டாகை இருந்தது. ஒரு புறத்தில் ஆஸ்திரட்டும் அபேதவாதம்; மறுபுறத்தில் அதே மாதிரித் தன் சார்பில் கட்சி சேர்க்க முயலும் முஸௌலினியும் தேசியவாதிகளும்.

'போபோலோ' பத்திரிகாவையும் மிலான் சேரிகளில் ஒன்றில் இருந்தது. பத்திரிகாசிரியர் அறை சிறிய குகை என்றே சொல்லவேண்டும். அதிலே ஒட்டடையும் புகையும். கவர்ப் பக்கத்திலிருக்கும் அலமாரி களில், புலத்கங்களைவிட வெடிகுண்டுகள்தான் அகிகம். சிறிதாவு வெளிச்சங்கூட இல்லை. சில சமயங்களில், திடீரென்று வெடிகுண்டுகளைக் குளிர் காய்வதற்காக அருகில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் கணப்பு அடுப்புக்குள் ஒளித்து வைக்கவேண்டியிருக்கும். ஒரு நாள் ஆபீஸ் பையன் அடுப்பைப் பற்றவைக்கப் போகிறார். அங்குள்ள உப-ஆசிரியர்கள் பார்த்து வீடுகிறார்கள். 'அடேடே, நிறுத்து! நெருப்பு ஒன்றும் பற்றவைக்க வேண்டாம்!' உன் வேலையைப் பார்த்துக் கொண்டு வெளியே போ!'' என்று உத்தரவிடுகிறார்கள்.

முஸௌலினியின் மேஜையில் என்ன தான் இருக்கும் என்று கிடையாது. விலிட்டிங் கார்ட்டு, கடிதங்கள், கடுதாசிகள், அரைகுறையாக எழுதினுட்டுரைகள், குத்தீட்டி, இரண்டு ரிவால்வர், ஜீன்ஸ் கவிதைகள் எல்லாம் மேஜையின்மேல் எபோதும் ஒரு 'கப்' பால் இருந்துகொண்டேயிருக்கும். அதுதான் அவனது சிற்றுண்டி. கவரிஸ் அர்தித்திதுவ

ஜம்: அதாவது முஸௌலினியின் பேஸிஸ்ட் படைவீரர்களின் கொடி. முஸௌலினி விமான ஏற்றம் பழகுதையில் போட்டுக்கொண்டிருந்த மஞ்சள் தோல்சட்டவை ஒரு மூலையில் தொங்கும். தரையில் என்ன பத்திரிகைதான் என்று கிடையாது; எது வேண்டுமானாலும் காணப்படும். மூலையிலே புது ரகமான அமெரிக்க வெடிகுண்டுகள். திடீரென்று எதிரிகள் வந்து தாக்கி விட்டால் என்ன செய்வது? எதிரிகள் வேறு யாருமில்லை. 'அவாந்திப் பத்திரிகை நிர்வாகிகளும் தொழிலாளிகளுந்தான். ஆசிரியர் அறையில் இன்னெரு ஒற்றைக் காவில்லா நாற்காலி உண்டு. அதற்குத்தான் விலிட்டர் நாற்காலி என்று பெயர். அது ஆசிரியனின் மன நிலையைக் காட்டும் அளவுகோல் என்று சொல்லலாம். மனசு சரியாயிருந்தால், அது தாங்க முடியாமல் சுமந்துகொண்டிருக்கும் புலத்கங்களை ஒரு தள்ளுத் தள்ளிவிட்டு, அங்கு வருகிறவரை அதில் உட்காரச் சொல்லுவான். ஆனால் முக்கால் வாசிவருகிறவர்கள் எல்லாரும்கால் கடுக்க நின்றுதான். பேசிவிட்டுப் போவார்கள். வருகிறவர்களை நிற்கவைத்தால் வழவழி என்று பேசி

பாட்டும் பணமும்

வாக்னர் என்னும் சங்கித வீதவான் சிறு வயதில் ஒரு பாட்டு இயற்றி, அதைப் புத்தகமாக போட்டு விற்கும்படி ஒரு புத்தக பிரசர கர்த்தாவுடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டார். புத்தகங்களும் விற்றன. ஆனால் புகழின் உச்சிக்கு வாக்னர் உயர்ந்த பொழுது அப்புத்தகம் இருப்பது அவருக்கு அவமானமாக பட்டது. புத்தகங்கள் அத்தனையையும் திருப்பி வாங்கி கொடுத்தால், தாம் பணம் தருவதாக புத்தக பிரசர கர்த்தாவிடம் சொன்னார். அடுத்த வாமே ஆயிரம் புத்தகங்கள் அவர்கைக்கு வந்து சேர்ந்தன. அதிலிருந்து அவ்வப்போது நூறு, இருநூறு என புத்தகங்கள் திரும்பிவர தொடங்கின தமக்கு பணம் வேண்டிய மோதல்லாம் இம்மாதிரி புத்தகம் அப்புத்தகத்தை அச்சிடித்து வைத்து துகொண்டு, இடைக்கிடை வாக்னருக்கு அந்த புத்தக பிரசர கர்த்தா அனுப்புகிறார் என்பது வாக்னருக்கு தெரியாது.

கண்கை அமிர்தன்

நோத்தை வீணைக்க மாட்டார்கள். அவர்களை ஜமையாக விரட்டிவிடலாம் அல்லவா! முஸௌலினி சேர்த முக்கு நின்ற சமயத்தில் அந்த நாற்காலியைப் பெற்றையவிட்டு எடுக்க வேண்டியதாயிற்று. கண்ட இடத்திலுள்ள கழிகடையெல்லாம் அபேட் சகர்களாக நின்றுகொண்டு, பத்திரிகாசிரியனின் உயிரை வாங்க வந்து விடும். ஆசிரியன் அறைக்கு வெளியிலே நோட்டீஸ் ஒன்றைத் தொங்கப் போட்டான்:

“உள்ளே வருகிறவர்கள் என்னைக் கெளரவிக்கிறார்கள்; வராம விருக்கிறவர்கள் எனக்கு மகிழ்ச்சி வைத் தருகிறார்கள்.”

முஸௌலினி வேலை செய்கிற மாதிரியே ஒரு தினுச. சோாவ ஏற்படாமலிருப்பதற்காக, ஒய்வு எடுத்துக் கொள்வதற்கும் பதிலாக வேலையை மாற்றிக்கொண்டிருப்பான். சில சமயங்களில் ஒய்வு எடுத்துக் கொள்வதற்காகக் கத்திச் சண்டையில் ஈடுபடுவான். அதில் அவனுக்கு அபார பிரேமை. சில சமயத்தில் குவி பிறந்துவிட்டால், உதவி ஆசிரியர்கள் இருக்கும், அறைக்குள் வந்து, ஏதாவது ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி விவாதம் தொடங்கி விடுவான். ஆசிரியர்களும், பக்கத்துவிட்டு மாடியிலிருக்கும் பெண்ணும், குழந்தை குட்டிகளுமே சபையினர். ஆசிரியர் அறையில் அவனுறுப்போல் ட்டர்கள்று ஒன்றை ஒட்டிவைப்பார்கள். அதில் அவர்களுக்கு இஷ்ட-

மானதையெல்லாம் வேடிக்கையான கையெல்லாம், எழுதி வைப்பார்கள். இதை முஸௌலினிதான் ஆரம்பித்து வைத்தான்.

அவன் முதன் முதலாக “சிப்பந்திகள் வருமான் போய்விடக்கூடாது. அல்லது-வந்தபின்தான் போகவேண்டும்!” என்று எழுதி வைத்தான். அப்பறம் சகாக்களைப்போல் கார்ட் னே போடுவது, சின்டல் எழுதவது இப்படி இந்தப் பத்தி வளர ஆரம்பித்து விட்டது. இடையிடையே ஆபிஸ் கவிராயர்கள் பாட்டுக்கூடபாட் ஆரம்பித்துவிடுவார்கள்.

‘அவாந்தி’ப் பத்திரிகை ஆபிஸ் அடிக்கடி இந்தப் பத்திரிகைக் கமாசாரம் அதிகமாகத் திரட்டிக் கொடுக்கும். 1914 நவம்பர் 19-ம் தேதி அவன் அந்தப் பத்திரிகையை விட்டு விலகியதிலிருந்து, அது அவனுடைய பேரர்க்கூட எவ்விடத்திலும் பிரசரிக்காது. 1919 நவம்பர் 18ம் தேதி தேர்தல் முடிந்தது. அதில் பேளிஸ்ட் களுக்குப் பெருத்த தேவை இந்த அபேதவாதப் பத்திரிகை பின்வரும் செய்தி ஒன்றை ‘பிரசரித்தது.

“நேற்று நாவிக்கோ என்ற விடத்தில் மிகவும் அழுகிப்போன பிரேதம் ஒன்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அதை பெனிட்டோ முஸௌலினி என்று அடையாளம் கண்டுபிடித்துச் சொன்னார்கள்.”

அபேதவாதிகளும் தேசியவாதிகளும் மோதிக்கொள்வது சுக்கும். நாடு யார் கையில் சிக்கும் என்பதை நிச்சயிக்க முடியாதபடி அவ்வளவு சரி சமாளமான போராட்டம்.

ஞாயிற்றுக்கிழமை. இங்கேரியில் பொதுவடிமை இயசுகம் வெற்றி பெற்றதாகாகக் கொண்டாட்டம் நடைபெறுகிறது. அதிலே, மனங்களிந்த மாஜி ஸோல்ஜர்கள், கால்கை ஊனமானவர்கள் ஊர்வலம். “யுத்தத்தை ஒழியுங்கள்!” என்ற கோஷம்! பாண்டுவாத்தியம் இண்டர் நாஷனல் தேம் இசைக்கிறது. ஆர்ப்பாட்டம் நடத்துகிறவர்களும் பாட ஆரம்பித்துவிடுகிறார்கள். ஊர்வலம், அணிவகுப்பு ஒன்றுமின்றி, வெறும் ஜனக் கும்பலாக, சிவப்புக்

கொடியைப் பிடித்துக் கொண்டு ‘புவியா நீடுமி வாழ்க! புரட்சி நீடுமி வாழ்க! ஹங்கைத்துக்கள் நீடுமி வாழ்க!’ என்ற கோஷத்துடன் செல்கிறது. அரைகுறையான திரி சங்குச் செல்வம் படைத்தவர்கள். (நடுத்தரவகுப்பினர்) வீட்டுக்கதவை அடைத்துக்கொண்டு, கோபத்தில் பொங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ‘போலீஸையே காணவில்லையே! அந்தப் பயல்களெல்லாம் எங்கே போய் விட்டான்கள்? தெருவெல்லாம் காலிப்பயல்கள் கூட்டமாயிருக்கே?’ என்று வைகிறார்கள். ஆனால், ஜனக்கும்பல் குழியாகவே கூடுகிறது. ‘இந்தப் பூர்ஷுவாக்கள் வேலை செய்யப் பழக்கட்டும்!’ என்று சொக்கரிக்கிறது, எல்லோரும் சிரிக்கிறார்கள். ஊர்வலத்தின் முன்னணியில் செராட்டி செல்கிறன்.

“ஹங்கேரிப் பொதுவடிமைஸ்தாபனம் வாழ்க!

புரட்சி நீடுமி வாழ்க!”

ஊர்வலம் முன்னேறிச் செல்கி றது. மாதாகோவில் முன்னே மைதானத்தில் கூடுகிறது. எங்கு பார்த்தாலும் சிவப்புக்கொடி.

இந்தக் கூட்டங்கள் சில சமயங்களில் தேசிய ஊர்வலங்களோடு மோதிக்கொள்ளும். இவைகளைக் காக்க பேளிஸ்ட் படைகள் ஆங்காங்கு நிறுத்தப்பட்டிருக்கும். அதாவது சமயம் வாய்த்தால் நன்றாகப் பூசைக்காப்புக்கொடுக்கமுஸௌலினியின் காலாடிகள் நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருப்பார்கள். அபேதவாதிகளும் பூர்ண யோகியர்கள் அல்லர். சுமாக மாட்டிக் கொண்டால் முதுகைப் ‘பிடித்து’ த்தான் விடுவார்கள்.

யுத்தத்திலிருந்து இந்தாவில் வெற்றியோடு விலகிக்கொண்டது. ஆனால் யுத்தத்தின் விளைவுகள், அதாவது பலன்கள் இன்னும் கிட்டவில்லை. இத்தாலியின் இரகசிய லண்டன் டென்படிக்கை எதிர்பாராத கார்னங்களால் பாதிக்கப்பட்டது: (1) அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் யுத்தத்தில் கலந்து கொண்டது. (2) தோல்

என்ன பக்கத்துவிட்டில் ஒரே... அமளியாகக் கிடக்குவாசல்ல நின்ற இடமும் கிடக்கு எதும் விஷேஷமோ?

இண்டைக்கு நாளுக்குக் கிடங்கு வெட்டப் போகினமாம்.

வியடைந்த மத்திய வல்லரசுகளிலிருந்து தனி த் தனியாகப் புதிய நாடுகள் இறக்கப்போவது (3) கீர்வின் திரிசங்கு நிலை (4) ருஷியாவில் ஜார் ஆட்சி கணிழ்ந்தது. (5) துருக்கி சாம்ராஜ்யம் தோல்வியற்று இனிப் பங்கிடப்படுவது. இந்தச் சங்கடங்கள் சமா தான் உடன்படிக்கைப் பிரதிநிதிகளின் அபிப்பிராயங்களையிவும்பாதித்தன. அந்தச் சமாதானம்காநாட்டையே பாதித்தன என்று சொல்லலாம். இவையாவும் இக்தாவியின் நன்மைக்குப் பர்தகமாக விருந்த காரணம் முஸலாவின் அங்கு பிரேலிஸ்ட் இயக்கத்தை ஆரம்பித்ததே. நேசக் கட்சியினர் அவனது இயக்கத்தை விரும்பசில்லை. மேற்கூறப்பட்ட நிலைமைகளின் விளைவாகப் பின்வரும் புதிய காரணங்களும் சேர்ந்துகொண்டன:

(1) அமெரிக்கப் பிரசிடெண்ட் வில்லான்து-சுயநிரண்யக்கொள்கை என்ற லட்சிய வார்த்தை (பகட்டு வார்த்தை என்று வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம்) ஐரோப்பிய ராஜதந் திர முறைகளில் புகுந்தது. மக்களிடையே சுதந்திரத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக அமெரிக்கா யுத்தத்தில் இறங்கியதாம். இரகசிய ஒப்பந்தங்கள் நிராகரிக்கப்பட்டன.

(2) நேசக் கட்சிகளில் ஒன்று ஒன்று செர்பியா தனி நாடாகலாம் என்ற ஆசை வைத்துக் கொண்டிருந்தது. 1915-ம் வருஷத்து ரகசிய ஒப்பந்தத்தால்; எட்ரியாடிக்கடற்கரையை அடுத்த பிரதேசத்தில் அரசியல் நிலைமை எப்படி மாறக்கூடும் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டது. 1917ம் வருஷம் அந்த ரகசிய ஒப்பந்தத்தின் அரத்துக்களைக் குறைத்துவிட யூகோஸ்லேவியக் கமிட்டியின் செர்பிய சர்க்கார் ஜுலை மாதம் ஒரு உடன்படிக்கை செய்து கொண்டது அதற்கு கார்பு உடன்படிக்கை என்று பெயர். அந்த ஒப்பந்தத்தின் விளைவுதான் யூகோஸ்லேவியா. அது நான் இனி ஊாப்ஸ் பார்க் ஆஸ்திரியாவுக்குப் பதிலாக ஸ்தாபனத்தை வகிக்கப் போகிறது. ரோமாபுரியில் இத்தாலிய, யூகோஸ்லேவியப் பிரதி நிதிகள் இன்னொரு இரகசிய ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டார்கள். அதன்

★ பாரதியும் பெண்ணும்

அக்காலத்தில் விவாகம் முடிந்தவுடன் கணவன் மனைவி பேசுவதில்லை. கணவனைக் கண்டால் ஒடி ஓளிய வேண்டும். பாரதியார் மட்டும் இதற்கு விலக்காக நடக்கவேண்டும் என்பார். எல்லோருக்கும் எதிரில்,

கேடக்கிடையாத சொன்னமே — உயிர்ச் சித்திரமேமட அன்னமே — அரோசிக்குது பால் தயிர் அன்னமே — மாரன்

சிலமேல் கணை
கொலை வேலென
விரிமார்பினில்
நடுவே துணை

செய்வது கண்டிலை யின்னமே — என்ன
செய்கேனே நான்பழி முன்னமே
கன்னத்தினில் குயில் சத்தமே — கேடக்க
கன்றுது பார் என்றன் சித்தமே — மயக்
கன் செய்யுதே காமப் பித்தமே — உடல்
கனலேறிய
மெழுகாயின(து)
இனியாகிலும்
அடிபாதகி

கட்டியணைத்தொரு முத்தமே — தந்தால்
கைதொழுவேன் உணைத்தமே!

என்று என்னைப் பார்த்துக் காதல் பாட்டுக்கள் பாடுவார். நான், நாணத்தினை உடம்பு குன்றி, எல்லாரையும் போல் சாதாரணமான ஒரு கணவன் கிடைக்காமல், நமக்கொன்று இப்படி ஓர் அழர்வமான கணவர் வந்து வாய்க்கவேண்டுமா என்று என்னைத் துன்புறுவேன்.

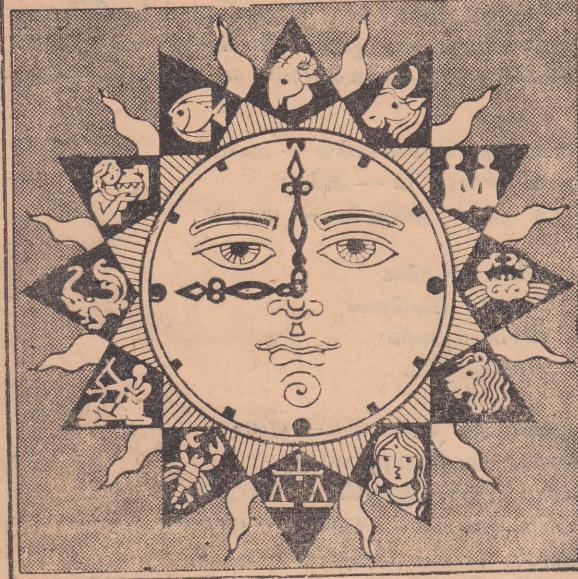
பாரதியாரின் மனைவி கெல்லம்மா பாரதி
எழுதிய பாரதியார் சித்திரத்திலிருந்து.

★

படி தேசியக் கொள்கையின் அஸ்திவாரத்தின் மீதும், பொது மக்களின் தீர்மானத்தின் மீதும், தேச எல்லைகளை வகுத்துக் கொள்வது என்பது அரத்து. கீர்வின் திரிசங்கு நிலையும், ருஷிய முடியாட்சி வீழ்ச்சியும் துருக்கி ஏகாதிபத்தியத்தின் வீழ்ச்சியும் 1915-ம் வருஷத்து வண்டன் ஒப்பந்தத்தில் எதிர்பார்க்கப்படவேயில்லை. ஜெர்மனியின் பூப்பிரதேசங்களைக் கைப்பற்றுவதே அதன்அரத்துக்களின் நோக்கம் பிரிட்டனும்,

பிரான்ஷுலம் 1916ஆம் வருஷம் துருக்கியை எப்படிப்பிடித்துக்கொள்வது என்ற ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டன. இத்தாலி பங்கு கேட்டுப் புறப்படவே, 1917ஆம் வருடம் ஏப்ரலில் ஸெயான் டேமாரின் ஒப்பந்தம் கையெழுத்திடப்பட்டது. ஆசிய மைனரில் ஸ்மிர்னை, அடிரியாபிரதேசங்களைக் கொடுப்பது என்பதுதான் ஒப்பந்தத்தின் சாராம்சம்.

சூரியன்

மேஷம்

(அங்கவினி, பரணி, கார்த்திகை 1-ம் பாதம்)

இப்போது நீங்கள் மலை வனம் குழ் பிரதேச பிரயாணத்தை மேற்கொள்வீர்கள். ஆரோக்கியத்தில் சிறிது குறைபாடு உள்ள காலமே. மருத்துவ செலவுகள் ஏற்படும். பெண்களுக்கு திருமணப் பேச்சு கூடிவரும். தக்க சமயத்தில் மூன்றும் மனிதர் உதவிகிட்டும். தொழிற் பிரிவினர்க்கு பதவி உயர்வு சம்பந்தமான முயற்சியில் ஈடுபடுவர். ஆனால் வெற்றி தள்ளி நிற்கிறது. கலைப்பிரிவினர்க்கு நன்மையான காலம். கணவன் மனைவியிடையே ஏற்படும் பிரச்சனைகள் அவர்களாலேயே தீர்க்கப்படும். சொன்ன சொல்லை காக்கமுடியாமை. தூக்கம் குறைவு போன்றவற்றால் அலைக்கழி வீர்கள். பாகப்பிரிவினை கடன் பிரச்சனை தலைதாக்கும். பெண்களுக்கு பட்டாடை, ஆபரணச் சேர்க்கைக்கு இடமுண்டு. மாணவ, மாணவியரின் கல்வியில் சிறப்பும் உண்டாம். குழந்தைகளின் ஆரோக்கியத்தில் கவனம் தேவை.

மிஷப்

(கார்த்திகை 2,3,4 ஆம் பாதம் ரோகினி, மிருகசீரிடம் 1, 2-ம் பாதம்)

இப்போது ராகுசாரம் பெற்ற குருவால் உடல் வீரியசக்தி அதிகமாகும். காதல் கல்யாணம், கடித தொடர்பு உங்களுக்கு வெற்றியை தரும். கணவன் மனைவியிடையே இல்லறம் இனிமையாய் இருக்கும். பூர்விக பிறப்பிடம் சென்றுவரல், புண்ணி யதல யாத் திரை ஏற்படும். விட்டுப்போன நட்பு மீண்டும் தொடரும். ஐலப் பிரதேச பிரயாணம் கூடிவரும். உத்தியோகத்துறையினர் கருமே கண்ணுக பணியாற்றுவர். மேலதி காரிகளின் கண்காணிப்பு இப்போது உங்கள் மேல். தொழில் முறைப் பிரயாணம் வந்துசேரும். உங்கள் ராசி அதிபதி சுக்கிரன் பகையில் லாமஸ் சஞ்சரிப்பதும் சுகாதிபதி சுகஸ்தானத்திற்கும் வருவது ஜாலை நடுப்பகுதியின் மேல் இருப்பதால் ஆரம்பத் தில் மந்தமான சூழ்நிலை காணப்படும். பெண்களிற்கு பசும்பொன் சேர்க்கை உண்டாகும். குடும்பத்தில் மனை வாங்கு

குடும்பம்

15-6-86

தொடக்கம்

15-7-86

வரை

குடும்பம்

தல், கட்டுதல் போன்றன் காலத்தே முடியாது. அரசாங்கத் துடன் டகை நேராது காக்கவேண்டும். மாணவ மாணவியரின் கல்வி நிலை சிறப்பானது. ஆனால் ஆரோக்கியம் அப்படியல்ல.

மதுனம்

(மிருகசீரிடம் 3,4ம் பாதம் திருவாதீரை, புனர்பூசம் 1, 2, 3ம் பாதம்)

இப்போது நீங்கள் ராகுசாரத் தைப் பெற்ற எல்லைக்கு வந்திருக்கிறீர்கள். முன்பு சண்னிலைற்றட்டப் பாதிப்பு நிவர்த்தியாகும். தட்டப் பட்ட சுபகாரியம் நிறைவேறும். தாய் வழி உறவு நெருக்கமாகும். பெண்களுக்கு அயல்நாட்டுப் பிரயாணம் ஏற்படும். நல்லவர் நட்பு நாகரீகப் பொருள் சேர்க்கை. வாக்குசத்தம் உடையவராய் இருப்பீர்கள். உத்தியோகப் பிரிவினர்க்கு தக்க சமயத்தில் உயர் அதிகாரிகள்

(சாமிசங்கரதாஸ் JR)

உதவி கிட்டும். தொழில்வகையில் தனி கொரவம் கிட்டும். ஆரோக்கியம் திருப்தியாயிருக்கும். கணவன் மனைவர் க்கிடையே அந்த யோன்னியம் அதிகரிக்கும். பிரயாணம் ஜாலை மாதக் கடைசியில் ஏற்பட இருப்பதால் தொழில் வழி சிறப்பு திட்டங்களை தீட்டல் அவசியம். கடன்வரவு எதிர்பார்த்து உடன் வந்து சேரும். குழந்தைகள் குதாகலமாய் காணப்படுவர். சீதா னப்பாதிப்பும் ஏற்படலாம். மாணவ மாணவியர்க்கு கல்வியில் சிறப்பு. ஒருசிலர்க்கு காலில் காயம் ஏற்படும் சந்தர்ப்பம் உண்டாகும்.

கடகம்

(புனர்பூசம் 4வது பாதம். பூசம், ஆயிலியம்)

இப்போது உங்களுக்கு தொழில் வழிகூட்டு முயற்சிகளே சிறப்பை

தரும். தனித்து இயங்குதல் நல்ல தல்ல. தேகசுகம் அதிகரிக்கும். கடன் வழக்கு இருப்பவர்களுக்கு பாதிப்பு ஏற்படாவிட்டாலும் இடையெடுப்பே அவ்வழி சலனத்தை உண்டாக்காமல் இருக்காது. சகோதர வழி செலுகுள் காணப்படும். மறைந்த விஷயங்கள் வெளிப்படுவதால் சில பிரச்சினைகள் தோன்றும். போட்டி பந்தயத்தில் தோல்வி. உத்தியோகத்துறையில் உள்ளவர் மந்தக்தியில் இயங்குவர். மேல் அதிகாரியுடன் மனவேற்றுமை ஏற்படும். கணவன் மனைவியிடையே இருந்த வேறுபாடுகள் நீங்கும். ஜாலை மாதம் உங்களுக்கு சிறிது மகிழ்ச்சியை கூட்டும் மாதம். பெண்கள் தம் உடல் நிலையில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். கணவன் தன் மனைவியின் உடல்நிலையில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். மாணவ மாணவியர்க்கு கல்வி நிலையிலோ உடல் நிலையிலோ அவ்வளவு சிறப்பு காணப்படவில்லை.

(மகம், பூ.ம், உத்திரம் 1ம் பாதம்)

இப்போது நீங்கள் நல்ல ஆலோ சனைக்கும் மற்றவர் உதவியைத் தான் நாடவேண்டும். உறவினர் உங்களுக்கு நெருங்கினவர்கள்ல. வேண்டாத பிரச்சினைகள் உருவாவதும் அவர்களாலேயே. கடன் கொடுக்கல் வாங்கல் வகை எதிர்பார்த்த படியே இருக்காது. அவசரப் பிரச்சனைகள் கூடவே வரும். பெண்கள் எச்சரிக்கையுடன் இருக்கவேண்டும். உத்தியோகத்துறையினர் எச்சரிக்கையுடன் இருக்கவேண்டிய நேரம். கணவன் மனைவியிடையே பினைக்குகள் ஏற்படும். குழந்தைகள் ஆரோக்கியம் சிறப்பாக இருக்கும். ராகு பெண்களுக்கு கர்ப்பக்கோளாறு கருசிதைவு போன்றவற்றை ஏற்படுத்தும். ஆகவே இராகுகேது மாற்றம்வரை கவனம் தேவை, சகோதர சகோதரிவதையில் சில

விஷயங்கள் புகைந்து கொண்டிருக்கும். மாணவ மாணவியர் மிகவும் எச்சரிக்கையுடன் இருக்கவேண்டிய நேரம்.

(உத்திரம் 2, 3, 4ம் பாதம் அத்தம் சித்திரை 1, 2ம்.பதம்)

இப்போது நீங்கள் பிறரால் அவமதிப்புக்கு உள்ளாவீர். பழைய பிரச்சினைகள் புதுப்பம் எடுக்கும். ஜனனதைச் சுனர்யிருப்பின் பதவி உயர்வு பணவரவு உத்தியோகப் பிரிவினர்க்கு உண்டாகும். இரும்பு, இயந்திரப் பொருள் வாங்குவது ஆதாயத்தை தரும். மறைந்திருந்த ரகசியங்கள் வெளிப்படும் காலம். படிப்படியே உங்கள் பிரச்சனைகள் குறைந்துகொண்டு போகும். ஏழ ரைச்சனி கழிந்த காலமாதலால் தனலாபம் பொருள்ளாபம் தேடி வரும். புத்தாடை யோகம் உண்டாகும். பெண்கள் ஆரோக்கிய மடைவர். கணவன் மனைவியிடையே உறவு கண்ணியமாயிருக்கும். குடும்பத்தில் அமைதியான போக்கு நிலவும். மாணவ மாணவியர்க்கு சித்தியும் சிறப்பும் சேரும். கருத்து வேறுபட்டவர்கள் தேவிவந்து உறவாடுவர். தோல் நரம்பு பகுதியில் ஏற்பட்ட நோய் நீங்கும்.

நிலையான பலம் உண்டாகும். பெண்கள் சிறப்பு அடைவர். தேகஆரோக்கியம் இடையிடையே பாதி பட்டு உறும். கணவன் மனைவியிடையே கசப்பான் குழல் மறைந்துவிடும். தூரதேச கடிதம் நன்மை தேடித் தரும். பணநெருக்கடி படிப்படியே குறைந்து வரும். அரசியல் முக்கியஸ்தர் சந்திப்பு உங்கள் சொந்த வேலைகளுக்கு பாதிப்பு தருவதாக இருக்கும். உங்கள் பாதத்துச் சனி குடும்பத்துச் சனியாகவும் கூறலாம். இதனால் பெரும் தனமாற்றம் உண்டாகும். மாணவமாணவியர்க்கு சமாரானகாலம்.

(விகாகம் 4ம் பாதம் அனுசம் கேட்டை)

இப்போது உங்களுக்கு பணம் உரியகாலத்தில் வந்தாலும் செலவழிக்கும் வழிகள் சிறப்பாக இல்லை. தன்னம்பிக்கையோடு செயற்பட்டாலும் குழப்பத்திற்கு உள்ளாக்கி விடுவார்கள். பிரயாணம் குறித்தபடியே இருக்காது. உத்தியோகப்பிரிவினர்க்கு உதவி உயர்வு இலாகாமாறுதல் வசதியாம். கணவன் மனைவியிடையே சிறு இடைவெளி தோன்றி மறையும். தேக அசெளக்கியம் பல்வீல் போன்றவை உண்டாகும்.

(சித்திரை 3, 4, ம் பாதம் சுவாதி விகாகம் 1, 2, 3.)

இப்போது உங்கள் ஆரோக்கியம் திருப்தியானதே. தொழில் சம்பந்தமாக மற்ற வர் பாராட்டும் சிலர் மறைமுகமான தொழில் செய்வதன் மூலம் பெரும் நிதி சேர்க்கவும் முடியும். ஆனால் கெட்ட எல்லையில் உள்ள குருவினால் உடல்சுக்தியிற்கு பங்கம் நேரலாம். உத்தியோக துறையாளர்க்கு இப்போது

முசோவினிக்கு யுத்தகளத்தில் இருந்து அவன் படைத்தளபதி தந்தி அடித்தான்.

“படைகளுக்கு உணவு அனுப்புக்”

“உணவு இல்லை. படைகளின் பெல்லடை இறுக்கமாகக் கட்டடச் சொல்!”— முசோவினி பதில் தந்தி கொடுத்தான்.

‘பெல்டடையாவது அனுப்புங்கள்!’

—தளபதி உடனடியாக தந்தி அனுப்பின்.

அலைச்சல் அதிகமானாலும் யாவும் கூடிவரும். தெற்கு தென்மேற்கு திக்கு பிரயாணம் அவசியமாகும். குடும்பத்தில் புது உடை நாகரீகப் பொருள் வாங்குதல் ஏற்படும். குலசார எல்லை அனுகூல கெதியிருவந்து விட்டன. பட்டாடை ஆபரணம் பெண்களுக்கு உண்டாகும். ஏழரைச்சனியின் காலமாக குளப்பினும் உத்தியோக உயர்ந்த இடமாற்றம் என்பன உண்டாகும். மாணவ மாணவியர்க்கு கல்வியில் ஆர்வம், சிறப்பு உண்டாகும்.

தற்காலிகம்

(மூலம் பூராடம் உத்தராபதி 1-ம் பாதம்)

இப்போது உங்களுக்கு வளர்பிறைவரும் நாட்கள் பாதகபலனைத்தரும். எதிலும் எச்சரிக்கையோடு இருக்க வேண்டிய நேரம் போட்டிப் பந்தயம், தோல்விகளும் கல்வியில் மந்தம் ஏமாற்றம் உத்தியோகத் துறையினர்க்கு மேலதி காரிகள் தொல்லை. எதிலும் கவனமாய் பேச ஒழுக வேண்டியதாகவும், முத்தவர் ஆலோசனை கேட்டு நடப்பதால் நன்மை ஏற்படும். அவசர நிலையில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு இடையைப்பட்ட சில நன்மைகள் இப்போது மந்தமாய்னன. வேலை நிறுத்தப்பட்டவர்கள் திரும்பவும் அழைக்கப்படுவார்கள். உங்கள் அன்பை புரிய வேண்டிய நேரம் நெருங்கிணிட்டோடுதடைகள்நின்கி வெற்றி கிட்டும். பெண்களுக்குத் தக்க நோய் வயிற்றுப்பினி வரும். சில அவசியப் பிரச்சினைகள் வரும். சத்ருகள் ஜெயமும் உண்டு அவர்களில் அலைச்சலும் உண்டு. மருத்துவச் செலவுகள் ஏற்படும். மாணவ மாணவியர்க்கு வளமான நேரம். சகோதர சகோதரியிடையைப் பேதமை புகைந்து கொண்டிருக்கும்.

மகரம்

(உத்தராடம் 2, 3, 4-ம் பாதம் திருவேண்ம். அவிட்டம்: 1, 2-ம் பாதம்)

இப்போதும் ராகுசாரம் பெற்றதுவேதான் உள்ளது. தாய்வகைச்

இரு ஐஞ்சிபதி தனது படைத் தளபதி எல்லாவற்றிற்கும் தனது அனுமதியைப் பெறவேண்டும் எனக் கட்டளையிட்டிருந்தார். தளபதிக்கு எரிச்சலோ எரிச்சல்.

“போர்க்களத்தில் பசுமாடுகள் மேய்கின்றன. என்ன செய்வது?”, தளபதி ஐஞ்சிபதிக்கு ஆள் அனுப்பினான். பதில்வந்தது.

“உடனடியாகப் பிடி ததுப் பாலைக் கறக்கவும்!”

செலவுறறபடும். உத்தியோக பிரிவி னர்க்கு விருப்பமில்லா சில நடவடிக்கைகளால் மாற்றங்களால் மனபுழுக் கம் ஏற்படும். கைப்பணத்தை செலவழித்து கெளரவத்தைக்காக்க நேரி டும், கணவன் மனைவி உறவு முனு முனுப்பாயிருக்கும். பெண்களுக்கு வயிற்றுக் கோளாறு கருச்சிதைவுற்ற படும். ஆண்களுக்கு இதயம் பாதிப்பு இருமல்ஏற்படும். கலைப்பிரிவினர்க்கு அயல்நாடு செல்ல வாய்ப்புண்டாகும். குடும்பத்தில் குழப்பமான போக்கு ஏற்படும். சிறு காயம் பாதிப்பு ஏற்படும். விடடுப்போன தொடர்பு நெருங்கி வரும். குடும்பத்தில் பிரச்சினையை ஏற்றிக்கொள்ளாதீர். எதிலும் பக்குவமாக போனால் குருபலத்தால் நிவர்த்தியுண்டு. மாணவ மாணவியர்க்கு ஆரோக்கியம் கெடுவதுடன் கல்வி பாதிப்பும் ஏற்படும்.

மினாம்

(புரட்டாதி 4-ம் பாதம் உத்திரட்டாதி ரேவதி)

இப்போது உங்கள் காரியங்களைச் சாதிக்க உங்கள் கெளரவத்தை விடடுக் கொடுக்க வேண்டி நேரிடும். கணவன் மனைவி உறவு திருப்தியாயிருக்கும். திமர் பிரயாணம் ஏற்படும். தொழில் முற்கியில் உள்ளவர்கள் கணக்கு வழக்கு விடயத்தில் கவனமாயிருக்க வேண்டும். மாதக் கடைசியில் தொழில் நன்றாக இருந்தாலும் தனநிலை ஸ்தம்பித்து நிற்கும். மாணவர்க்கும் மாணவியர்க்கும் கல்வியில் சிறிது மந்தம் ஏற்படும். பெண்களுக்கு திருமணம் சம்பந்தமாக நல்ல செய்திகள் கிடும்.

கும்பம்

(அவிட்டம் 3, 4-ம் பாதம். சதயம் புரட்டாதி 1, 2, 3-ம் பாதம்)

இப்போது உங்களுக்கு அலைச்சலான காலம். கண்விழித்து கடமையாற்றுவீர்கள். அமைப்புக்குத்தக்கப்பலன் கிட்டாது. எதிலும் எச்சரிக்கை தேவை. குழந்தைகள் வழி

க தவுதடப்பட்ட சப்தம் கேட்டுக் கதவைத் திறந்த சுதாகரின் கணகள் வெளியே நிற்பவனைக் கண்டதும் ஆச்சரியமாய் விரிந்தன. ‘முரளி’ என்றவாறே அவனைக் கட்டியனைத்தான். பின் அவனை விடுவித்து உள்ளே செல்ல வழிவிட்டவாறே கணகள் வியப்பில் விரிய அவனை நோக்கினான்.

கொண்டு போருய்’ என்று கேட்ட சுதாகரிடம் “விசேஷ சம் எதுவு மில்லை. நித்யா கோவிலுக்குப் போக வேணுமாம் அதுதான்...” என்று புன்னகையுடன் கூறினான் முர வி. “என் உங்கட வீட்டைத்தான் ஒரு பூஞ்சோலையாகவே மாற்றி இருக்கிறோ. அங்கே எடுக்க வேண்டியதுதானே பூ” என்றான் சுதாகர்.

யச் சோதிக்கிறங்களாம்’ என்றார். அவன் அவசரத்துடன் வீட்டை நோக்கிச் சைக்கிளைச் செலுத்த முற்பட்ட போது சுதாகர் அவனைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டு ‘பளீஸ் முரளி போகாதே. அநியாயமாய்ச் சுட்டுப் போடுவாங்கள்’ என்றான். ‘இல்லை சுதாகர் நான் போகவேணும். அம்மாவைப் பற்றிப் பயமில்லை. ஆனால் அண்ணவும் நிதயாவும்... அவர்களுக்கு ஏதாவது ஆச்சுதென்றால்...’ என்று பயந்தான் முரளி. ‘அப்படி ஆகிறது நீ போனால் மட்டும் ஆகாமல் விட்டிடுமா? நீ பயப்படாதே முரளி ஒன்றும் ஆகாது’ எனச் சுதாகர் சொல்லி முடிப்பதற்குள் படபடவென வெடிச்சத்தம் கேட்க ஆரம்பித்தது.

ஒரு வெள்ளாடு வேங்கையாகிறது.

ச. மாலினி —

முன்று வருடங்களில் நெடுநெடு வென வளர்ந்து, மார்பு விரிந்து பரந்து, தோன்கள் உரமேறியிருந்தன. உதட்டில் இடைவிடாத ஒரு புன்சிரிப்பு, வெறித்த கணக்களில் ஒரு இலட்சியத்தி. தான் குறி வைத்த இரையிடமிருந்து கணமும் பார்வையை அகற்றுமல் அது செல்லும் இடமெல்லாம் தொடர்ந்து ஒரே யடியாக அடித்துக் கொல்லும் வரை ஒரு புவியின் கணக்களில் காணப்படும் தீவிரமான பார்வை, கூர்மை, தீரம், ஒரு வகையில் ஏ.கே 47 ஐ உறுதியாகப் பற்றியபடி, பத்து மில்லாமல், சோர்வுமில்லாமல், நிதானமாக, உறுதியாக நடந்துள்ளே வந்தான்.

வீட்டிலுள்ளவர்களுடன் சிறிது நேரம் பேசிக் கொண்டிருந்துவிட்டு அவன் சென்றுவிட்டான். ஆனால் சுதாகரின் மனதில் அந்த நாள் முன்று வருடங்களின் முன் அன்று முரளி பட்ட அவள்தை எல்லாம் நிழற்படமாக விரிந்தது.

அன்று.....

“என்னடா முரளி வீட்டில் ஏதாவது விசேஷ சமா? பூ எல்லாம்

‘இன்டைக்குக் கணகாம்பரக் கலரில் சாரி உடுக்க வேணுமாம். வீட்டில் பூத்திருக்கிற கணகாம்பரம் கானாது. பூ வேண்டிவா அண்ண என்றாள். அதுதான் வேண்டி வர்றேன்’ என்றான் முரளி.

“ஆனாலும், அப்பா செத்த பிறகு நீயும் முகுந்தனும் அவளுக்கு அதிக மாய்த்தான் இடம் கொடுக்கிறீர்கள்” என்று சுதாகர் கூற “எங்கட ஆசைக்கும் ஆஸ்திர குக்கும் ஒரே வாரிசு அவள் தாணேடா’ என்று கூறிய போது முரளியின் முகத்தில் பாசம் பொங்கி வழிந்தது. “போயிற்று வாறேன்’ என்று சுதாகரி டம் விடைபெற்றுக்கொண்டு சைக்கிளில் ஏறிய போது, அவனுடைய சைக்கிளை மறித்த மணியம் மாஸ்டர் “எங்கே வீட்டையே போருய் முரளி’ என்றார். ‘ஓம் மாஸ்டர் என்’ அவன் கேட்க, “போகாதே தமிழ் உங்கட ரேட்டால் போருங்களாம்’ என்று அவர் கூறிய போது முரளியின் உடல் ஒருமுறை அதிர்ந்தது.

‘நடந்தே போருங்கள்’ என்றான் முரளி. ‘ஓம் ஒவ்வொரு வீட்டா

சுதாகர் ‘ஆண்டவனே இந்த அப்பாவிகளுக்கு, அழிவைத்தராதே’ என மனதில் வேண்டிக் கொண்டாலும் ‘இப்போ ஆண்டவனு உயிரை எடுக்கிறீன்? இப்போதெல்லாம் தூப் பாக்கிதான் யமன். அதிலுள்ள தோட்டாக்கள் தான் யமதூதர்கள். இவர்களிடம் கவு இரக்கத்தைப் பற்றியோ நியாய அநியாயங்களைப் பற்றியோ வாதாட முடியுமா? என்ற நினைவு அந்த நிலையிலும் அவனுக்குச் சிரிப்பை வரவழைத்தது. ‘பளீஸ் சுதாகர் என்னைப் போக

விடு. வீட்டில் சிலவேளை எல்லோரும் அழிந்து போனால் நான் மட்டும் தப்பக் கூடாது. தனிமரமாய் நிற்கக் கூடாது. என்னைப் போகவிடு' கெஞ்சினான் முரளி. ஆனால் அதை சுதாகர் காதில் வாங்கிக் கொள்ளாவிட்டலும் யாருக்கும் தொந்தரவின்றி அமைதியாகப் பாசமாக வாழும் இந்தக் குடும்பத்துக்கு எந்தக் கெடுதலும் வரக் கூடாதெனப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டான்.

முரளியின் முதுகில் தட்டி 'பயப்படாதே முரளி ஆக்களை கொல்லவே வந்தவங்கள்? செக்கண்ணத்தானே- தங்கடை வேலை முடியப் போய் விழவாங்கள். இன்னும் கொஞ்ச நேரத்தில் நீயே நீஅழுததை நினைத்துச் சிரிக்கப் போகிறோய்' என்று கூறினான். ஆனால் ஏனே தெய்வீகமும் கருணையும் நிறைந்த முகத்துடன் முரளியின் தாய். ஆற்றிக்கு வார்ந்து நிமிர்ந்த கட்டான தேகக்கட்டுடுடன் கனிவாகப் புன்னகைத்துக்கும் இருபத்திரண்டு வயதே நிரம்பிய முகுந்தன். எந்நேரமும் திருத்துருவென்ற துள்ளித்திரியும் பதி ணெட்டு வயதுடைய அழியாதித்யா, எல்லோரும் அவசியமற்று நினைவில் வந்து போனார்கள்.

படபடவென தொடர்ந்து வெடிச்சத்தம் கேட்க முரளி கண்கள் மூடியபடியே மார்பை அழுத்தி விட்டுக் கொள்வதைப் பார்க்க சுதாகருக்குப் பாவமாக இருந்தது. வேண்டியவர்கள் ஆபத்திலிருக்க நாம் அங்கே போகவும் மூடியாது; போகாமல் இருக்கவும் மூடியாது. தத்தளிப்பதுதான் ஆபத்தைவிடப் பயங்கரமானது எனப் அனுபவ ரீதியாக உணர்க்கூடியதாய் இருந்தது.

தாயையும் தமையையும் விடாரே தங்கை நித்யாவின் நினைவே முரளிக்கு அதிகமாய் இருந்தது. காலையில் தனது கைகளை மாலையாக அவனது கழுத்தில் கோர்த்துக் கொண்டு, 'எனக்கொரு மலர்மாலை நீவு சுங்கவேண்டும் அது எதற்கோ' எனக்குள்ளங்குழியச் சிரித்தவாரே

அவன் பாடியது நினைவுக்கு வந்தது. அந்த 'எதற்கோ' ஏனே மீண்டும் மீண்டும் இப்போது அவனுடைய காதுகளில் எதிரொலித்தது. முரளியின் உடல் வேகமாய் நின்கியது. நாக்கு வரண்டு மேலண்ணத்தில் ஒட்டிக்கொண்டது.

பின்தது. மதயாணகள் வெறியாட்டம் போட்டது போன்ற நிலையில் இருந்தது வீடு. கவர் ஓரமாக முரளி யின் தாய் மயங்கிச் சாயந்திருக்க ஹோலின் நடுவே, பலாத்காரப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு அடயாளமாக அலங்கோலமாக நித்யா கிடந்தாள். ஒரே நோக்காக வெறித்து நின்ற கண்கள் அவன் இறந்து விட்டாள் எனப்பறை சாற்றின. அவளது காலடியில் ஒரு கையால் அவளது காலை இறுகப் பற்றிக் கொண்டு மறுகையாக மார்பை அழுந்தப் பிடித்தபடி இரத்த வீள்ளத்தில் கிடந்தான் முகுந்தன். உடட்டில் ஒரு ஈடுட்டகார்ந்திருந்தது. முரளி கதறக்கூட மூடியாது மார்பை அழுத்தி பிடித்தபடி தத்தளித்தான்.

சுதாகர் முரளியின் தாய்க்கு நீர் தெளித்து

தெளிவித்தான்.

மயக்கந் மயக்கம் தெளிந்ததும் 'என்ற செல்வங்களைக் கட்டிட்டாங்களே. விலையாடிக் கொண்டிருந்த என்ற குஞ்சகளைக்கொண்றிட்டாங்களே. ஜயோ' முரளி நீ தனிச்சப்போயிட்டியேடா. முரளியை அணைத்தவண்ணம் கதறினாள் அந்தத் தாய். முரளி அழுமுடியாது 'ம்...ம்...மா' என விமம், சுதாகர் அந்த அறையைச் சுற்றி நோட்டி மிட்டான். செல்போர்ட் ஒரு மூலியில்கிடக்க, காய்கள் அறையெல்லாம் சிதறியிருக்க, ராணிக்காய் யாருடைய காலிலோ மிதிபட்டு பயனற்றுப் போய் நித்தியாவின் காலடியில் கிடந்தது. சற்று மூன் முரளி வாங்கி வந்த அந்தக் கனகாம்பரமாலை அவள்மேல் அனுதரவாகக் கிடந்தது.

ஆகவேண்டிய காரியங்கள் எல்லாம் மூடிந்து பிரோதங்களைத் தகனத்திற்காக கொண்டு சென்றபோது,

வெடிச் சத்தம் தள்ளித் தள்ளிப்போய்க் கொண்டிருந்தது. முரளியும் சுதாகரும் வெளியே வந்தார்கள். வீதியில் போய்க் கொண்டிருந்த ஒருவரை நிறுத்திப் 'போயிட்டாங்களே' என்றான் சுதாகர். 'அடுத்த ரோட்டுக்குப் போருங்களாம்' என்று கூறிக்கொண்டே அவர் விலக, மனம், ஆண்டவனே ஆண்டவனே எனப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருக்க முரளியின் வீட்டை நோக்கி ஓடினார்கள் முரளியும் சுதாகரும், அந்தப் பக்கம் புயல் புகுந்த பூமி போல் காட்சி தந்தது. வீதியின் அவல் நிலையை அவதானிக்கவோ. அன்றி அடுத்த வீடுகளை நோக்க வோ அவர்களால் மூடியவில்லை. முரளியின் வீட்டை நோக்கி வேகமாக ஓடிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

வீட்டினுள்ளே ஓடியதும் முரளியின் 'அம்மா' என்ற அலறு வாணிப

வாசல் கோலத்தை வெறிக்குவிட்டு “நீ போட்ட கோலம் அழியுமுன்னே உன் கோலத்தை அழிச்கட்டியேம்மா நித்யா! ஜயோ என்னைத் தனிய விட்டிட்டுப் போறீங்களே” என முரளி கதறியதைப் பார்த்தால் எந்தக் கல்மனமும் கரையும்.

மயானத்தில் அருகருகே அடுக்கப் பட்ட சிடைகளில் அண்ணனுக்கும் தங்கைக்கும் கொள்ளியிட்டு விட்டு வீட்டிற்கு வந்தவனின் முகத்தில் ஒருவன்மம்- வெறி பளிச்சிட்டது. அவன் அழவில்லை. முகம் பாறையாக இறுகிக் கிடந்தது. சோகங்கள் ஒரே நாளில் ஒரு மனிதனை இவ்வளவு தூரம் மாற்றும் சக்தி கொண்டனவா? எவ்வளவு மென்மையான வாலிபன் அவன். இப்போ ஒரே

நாளில் முகம் பயங்கரமாக கணக்கில் தீர்ம் நிறைந்த தீவிரத்துடன் காட்சி தந்தான்.

தாயின் கைகளை மெதுவாகப் பற்றி சுதாகரின் கையில் வைத்துப் ‘பார்த்துக்கோடா’ என்றுள்ள முரளி. அவன் தற்கொலை செய்து கொள்ளப் போகிறானே என்ற எண்ணைத் தில் அவசரமாக ‘நீ’ என்றுள்ள சுதாகர். முரளியின் உதடுகளில் ஒரு வரண்ட புன்னகை இழையோடி யது. ‘தற்கொலை செய்துக்கப் போரேன் என்று நினைச்சியா சுதாகர். மாட்டேன். அண்ணுவோடதும் நித்யாவோடதும் சாவு இயற்கையா நிகழ்ந்திருந்தால் நானும் அந்த முடிவுக்குத்தான் வந்திருப்பேன். ஆனால் ஒருபாபும் அறியாதவர்களைக் கொன்று, எங்க சூடும்பத்தை

ஒருவர்: என்ன வீடு கட்டுவ தாகச் சொன்னீங்கள். எந்த அளவோடு நிக்குது?

மற்றவர்: அத்திவார வெட்டோடு நிக்குது.

ஒருவர்: ஏன்?

மற்றவர்: இப்ப வீட்டவிட கிடங்குதானே முக்கியம். அதுதான்.

அழிச்சு, நம்ம சந்தோஷங்களைக் கெடுத்தவங்களைப் பழிவாங்காமல் நான் விடமாட்டேன்.’ திடீரென அவனது குரலில் இருந்த ஆவேசம் சுதாகரைத் தடுமாற வைத்தது. ‘ஒன்றில் இந்த நிலை முற்றுக மாறும் வரை நான் அவர்களை எதிர்த்துப் போர்தாடப் போகிறேன்’ கூறிவிட்டு விடுவிடென நடந்து கொண்டிருந்தான் முரளி.

இருபுது வயதே நிரம்பிய அந்த இளைஞரின் மன எண்ணங்களை சோகங்களை அவன் இந்த நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட பரிதாபத்தை, எமது வெள்ளாடுகள் எல்லாம் வெங்கைகளாகிப் போகும் மர்மத்தை மற்ற வர்களும் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்றாலும் ஒரு நாள் எமது பொழுதுகள் எமக்காக விடியும் என்ற நம்பிக்கையில், அந்த விடியலை நோக்கிப் புறப்பட்டுப் போன முரளி போன்ற எமது விடிவுகால நட்சத்திரங்களின் நலனுக்காய் ஆண்டவனைப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டான் சுதாகர்.

சந்திதியைச் சேவிக்க...

சந்திதியை பெருமானே உன்னுடைய திருத்தலத்தில் அந்தியரின் அழல் விழுந்த அவலங்கள் கேட்டு வெந்தோம். தன்மையிலார் வன்முறையால் திருக்கதவம் தாழ் அடைப்பு ‘இன்னுமென்ன’ எனவேங்கும் அன்பர் நிலைகண்டு நொந்தோம்!

என்னதுயர் வந்தாலும் ஏழையெழை ஒருநாளும் அன்னதானக் கந்தன் அகலவிடான் என வந்து உன்னுடைய அடைக்கலமாய் மடங்களிலே இருந்தவர்கள் ‘என்னகதி ஆனாரோ’ எனப் புலம்பும் குரல் கேட்டோம்!

நெஞ்சங்கள் துயர்சுமக்க நெடுங்கண்கள் நீர் பளிக்கத் தஞ்சமென்று வந்தடைந்தோர் சஞ்சலங்கள் தீர்த்தவனே வெஞ்செயல் செய் அசரர்குழாம் நஞ்சமிழ்ந்த போதினிலே ‘அஞ்சல்’ என்றுள் திருக்கைவேல் அபயமளித் திடவிலையே!

ஊரெல்லாம் எரிகையிலே எனக்கென்று தனியாகத் தேரெதற்கு மனியெதற்கு என நினைத்துக் கொண்டாயோ? சீரான செந்தமிழின் தெய்வம் நீ என்பதைன் ஆராய்ந்தறிந்து கொண்டோ அழிவுபல செய்தார்கள்?

தாவிவரும் சிற்றுறும் வேற்காணிச் சிறுகுளமும் காவடியும் அடியாரும் ‘கந்தனே’ எனும் ஓலியும் பூவரச மரநிழலும் பொலியமொரு சந்திதியைச் சேவிக்க வேண்டுமையா செவ்வேளே நல்லருள்செய்!

ச. பத்மநாதன்

நம்பு

வெள்ளை உள்ளம் கொண்ட அரும்புகளே!

'ரமணி' — பக்கங்களுக்கு நீங்கள் காட்டிய வரவேற்பு என் ஜெத் திக்குமுக்காட் வைக்கிறது. இவ்வளவிற்கும் —

பொன் வைக்குமிடத்தில் டீ வைப்பது போன்ற முயற்சியே.

ஆயினும், உங்கள் பிஞ்சக் கரங்கள் கைதட்டி மகிழ்வான் வாழ்த் தொலியை நல்கின்றன.

ரமணியின் இவ் ஆரம்ப முயற்சிகள், ஒரு தனிப் பத்திரிகையாக இதனை வளர்த் தெடுக்கும் பணியின் முதல் படியே.

ஆகவே, நீங்கள் விரும்பும் விடயங்களை எங்களுக்கு எழுதி யனுப்புங்கள்.

உங்கள் பாடசாலை நண்பர்களுக்கும் ரமணியை அறிமுகம் செய்யுங்கள்.

உங்கள் கருத்தோலியங்களை பிற பத்திரிகைகளிலிருந்து திருடாமல் சொந்தமாக எழுதியனுப்புங்கள். உங்கள் எழுத்தாற்றலை வளருங்கள். உங்கள் வகுப்பு தமிழாசிரியர்களுடன் கூடிக் கலந்து, உங்கள் சிந்தனைகளை அச்சில் கொண்டுவர முனையுங்கள்.

உங்களுக்காக எழுதும் படி, பெரிய எழுத்தாளர்களையும் அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

சமூத்தில் புறக்கணிக்கப்பட்ட இலக்கியப் பகுதி- சிறுவர் இலக்கியமே. இதனை வளர்த் தெடுக்க, சிறுவர்களை ஊக்கப்படுத்த உங்கள் எழுது கோலை எடுங்கள்.

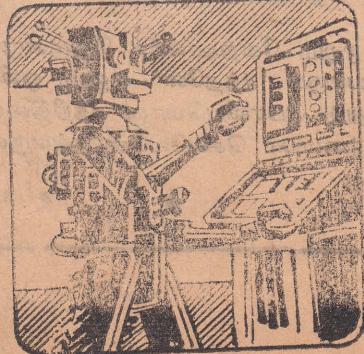
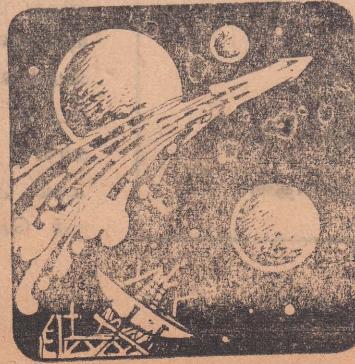
இவ்விதமில் —

சிவப்புச் சினத்தில் பதினான்கு வருடங்கள் வாழ்ந்து, கலைச்சார, அரசியல், சமூகபணிகளில் ஈடுபட்டு உழைத்த திரு. வி. சின்னத்தம்பி அவர்கள் 'அன்பின் சமதிக்கு' என்று தனது சினப்பயண அனுபவங்களைக் கடித வடிவில் தருகிறார். அற்புதமான எழுத்து; எளிமை; இனிமை; அனுபவம்; கலந்து தரும் முயற்சி. தமிழில் சிறுவாக்கான கடித இலக்கிய வகை அர்து. அதனும் ஜிவர் கடிதங்கள் அரிது அர்து. அரிதினும் அரிது.

சிறுவர் களஞ்சியமாக மாற்றுவதற்கான ஆரம்ப வேலைகள் தொடங்கிவிட்டன.

அன்புடன்
— ராஜா மாமா.

சூரியூர் முலுக்குள்ளத்தீடும்

அன்பின் சுமதிக்கு...

வி. சின்னத்தம்பி

பீக்கிங்
ஜூலை. '73

அன்புள்ள சுமதிக்கு.

நான் வடகிழக்கு சீனவுக்குச் சுற்றுப் பயணம் செய்யச் சென்றது பற்றி ராணி அக்கா உங்களுக்குக் கடிதத்தில் எழுதியிருந்தாரல்லவா? இதில் என்ன என்ன பார்த்தேன் என்று உங்களுக்குச் சுற்றுத் தெரி விக்க வீரும்புகின்றேன்.

நானும் ராணி அக்காவும் சீனவில் ஜிந்தாண்டுகளுக்கு மேலான காலம் வாழ்ந்திருக்கின்றோம். ஆனால் சின நாடு, சின மக்கள், அவர்களுடைய வாழ்க்கை முறை ஆகியன பற்றி இதுவரை உங்களுக்குச் சொல்லித் தராமல் இருந்து விட்டோம். இக் கடிதங்கள் இந்தக் குறையைப் போக்கும் என்று நம்புகின்றேன்.

சென்ற மாதம் 20ம் தேதி பீக்கிங் கிலிருந்து புகையிரத மூலம் வடகிழக்கு சின சுற்றுப்பயணத்துக்குப் புறப்பட்டேன். ராணி அக்காவும் சீனேதயாவும் பீக்கிங் புகையிரத நிலையத்துக்கு வந்து என்னை வழி யனுப்பினார்கள். ஒரு நேபாள நண்பரும் யப்பானியத் தம்பதிகளும் சுற்றுப்பயணத்துக்கு என்னுடன் வந்தார்கள். தமிழ், நேபாளம், யப்பானிய மொழிகளியன தெரிந்த சின நண்பர்களும் எங்களைக் கூடிச் செல்வதற்கு ஒரு சின நண்பரும் எம்முடன் சேர்ந்து பயணம் செய்தார்கள்.

நீங்கள் புகையிரதத்தில் சென் ரிருக்கிறீர்கள் அல்லவா? அப்

பொழுது புகையிரதப் பிரயாணம் எப்படி இருக்கும் என்று அறிய ஆவலாய் இருக்கும். பீக்கிங்கிலிருந்து நாங்கள் முதலில் சாங்கன் என்ற நகரத்துக்கு சென்றோம். புகையிரதம் பீக்கிங்கை விட்டு பிற பகல் 2:30 மணிக்கு புறப்பட்டது.

சினப் புகையிரதங்கள் புறப்படும் போது கதவுகள் எல்லாம் பூட்டப் பட்டு விடும். இலங்கைப் புகையிரதங்கள் போல் கதவுகள் திறந்திருக்கமாட்டா. இதற்கெனப் பல தொழிலாளர்கள் இருக்கின்றனர். ஆண்களும் உண்டு. பெண்களும் உண்டு. இது பிரயாணிகளின் பாதுகாப்புக்கானது.

புகையிரதங்களில் ஒலிபெருக்கி கள் உண்டு. அவற்றின் மூலம் அறி விப்புகள் செய்யப்படும். பாட்டுகள் கட்டுரைகள், சொற்பொழிவுகள் ஒலிபரப்பப்படும். இன்னும் சின வார்஗ையில் நிலையங்களின் செய்திகள் அஞ்சல் செய்யப்படும். புகையிரதம் பல்வேறு நிலையங்களை அடைவதற்கு முன் பிரயாணிகளுக்கு இந்த ஒலி பெருக்கிகள் மூலம் அறிவிக்கப்படுகின்றது. பொருட்களை எல்லாம் தவறுமல் கவனமாக எடுத்துச் செல்லும் படி வேண்டுகோள் விடப் படுகின்றது. இந்த நிலையங்கள் உள்ள இடங்களின் சிறப்பு, அங்குள்ள பஸ் மார்க்கங்கள் ஆகியன எடுத்துக் கூறப்படுகின்றன. இது பிரயாணிகளுக்குப் பெரும் உதவியாய் இருக்கின்றது

புகையிரதப் பிரயாணிகளுக்குப் பல வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்

பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பெட்டியிலும் குடிநீர் வசதியும் கக்கூஸ் வசதியும் உண்டு. பிரயாணிகள் விரும்பினால், உணவு, புகையிரதத் தொழிலாளர்களால் அவர்களின் ஆசனத்துக்கே எடுத்துச் செல்லப் படும். புகையிரதத்திலுள்ள சாப்பாட்டு நிலையத்திற்குச் சென்றும் சாப்பிட முடியும். சில பிரயாணிகள் எங்கள் நாட்டில் போல் புகையிரத நிலையங்களில் இறங்கிச் சிற்றுண்டுகளை வாங்கிச் சாப்பிடுவதும் உண்டு. நீண்ட தூரப்பிரயாணிகளுக்குப் போர்வைகளும் வழங்கப்படுகின்றன.

புகையிரதத்தில் வெளிநாட்டு நண்பர்களுக்கு விசேஷ வசதிகள் செய்து கொடுக்கிறார்கள். எங்களுக்குத் தேநீர் தருகின்றார்கள். அங்கு வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் அடிக்கடி வந்து என்ன தேவை என்று கேட்கிறார்கள். இயன்றளவு எங்களுக்கு விருப்பமான சாப்பாட்டைச் செய்து தருகின்றார்கள்.

இந்தப் பயணத்தின் போது 20ம் தேதி இரவும், 21ம் தேதி காலையும் நாம் புகையிரதத்திலேயே சாப்பிட்டோம். இரவுக்கு சோறு, மீண் இரைச்சியும், காலை பான், பட்டார் தெந்றும் கிடைத்தன.

ஒரே ஒரு விஷயம், சின மக்களைப் பொறுத்தவரையில் சுற்றுக் கஷ்டமானது. அவர்கள் குளிர்நீர் குடிப்பது மிகக் குறைவு. அநேகமாக வெந்நீர் தான் குடிக்கின்றார்கள். என்றாலும் எங்களுக்கெனக் குளிர்நீர் தந்தார்கள்.

அன்புடன் தம்பி மாமா

பான் மனம்

— ராஜா மாமா —

தன்னனுக்குத் தந்தை இல்லை. எனவே அவனின் தாய் வேலைக்குப் போய் வந்து மகனைக் காப்பாற்றி வந்தாள்.

அவள் காலையிலேயே கண்ண ஒரு வேண்டிய உணவை மதியத் திற்கும் சேர்த்து சமைத்து வைத்து விட்டுப் போய் விடுவாள்.

கண்ணன் உணவில் சிறுபகுதியை உண்டுவிட்டு மீதியை மறுநேரத்துக் காக மீத்துவைப்பான். தாய் வேலையால் திரும்பும் வரை தானும் தன் பாடுமாக விளையாடிக் கொண்டிருப்பான்.

அவன் அயர்ந்திருக்கும் வேலையில் காகம் ஒன்று அவன் உணவைத் திருட்டி தின்றுவிடும். கண்ணனே அதனைப் பற்றி கவலைப்படுவதே யில்லை.

2

இரு நாள் கண்ணனின் தாய் சுடுவின்மாதப் படுத்துவிட்டாள். அன்று அடுப்பும் முட்டமுடியவில்லை; வேலைக்கும் போகவும் முடியவில்லை.

கண்ணன் பாவம். பசியோடு சோர்ந்து போயிருந்தான்.

காகம் வழக்கம் போல் பறந்து வந்தது.

உணவு காணப்படவில்லை. ரமாற்றத்துடன் திரும்ப முயன்றது.

கண்ணன் பரிதாபமாக அதனைப் பார்த்தான்.

“காகமே! .. என்னை மன்னித்து விடு! அம்மாவுக்கு காய்ச்சல். அதனால் நானும் பட்டினி. உனக்கும் ஏதும் தரமுடியவில்லை.”

காகத்தின் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் ‘பொல பொல’ வென வழிந்தது. வேகமாகச் சிறகடித்துப் பறந்தது.

3

சிறிது நேரத்தின் பின் கண்ணன் முன்னால் ஒரு சிறு பையைப் போட்டது. அதற்குள் புலகாரம், ரொட்டி என்பன இருந்தன.

“தன்னை! பசியோடு இருக்கிறாய் சாப்பிடு!” என்று அன்போடு கூறியது.

கண்ணன் ஆக்சரியப்பட்டான்.

“என்னிடமே உணவைப்பறித்து உண்ணும் நீ... இன்று உன் உணவையே எனக்குத் தருவதன் கருத்து என்ன?” என்று கேட்டான்.

“தன்னை! உன்னிடம் இருந்த மேலதிக உணவைவத்தான் இதுவரை பறித்தேன். நீயும் என்னைக் கலைக்கவோ, உணவைப் பாதுகாக்கவோ

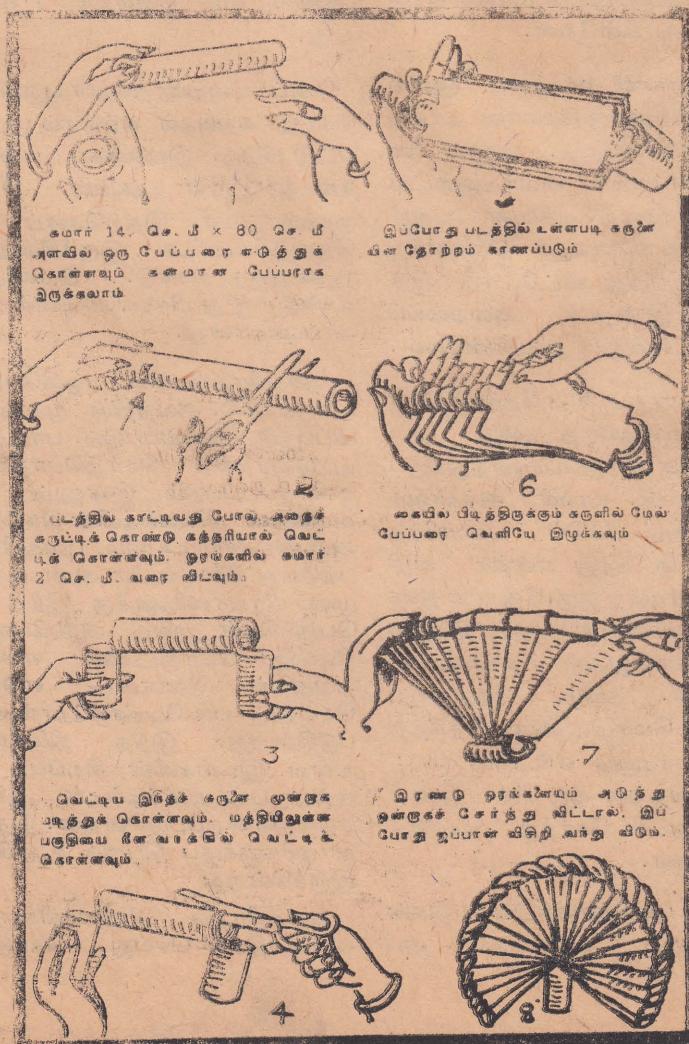
முற்படவில்லை. நான் திருடி உணபதை பார்த்தும் பாராதிருந்த பொன்மனம் உன்னுடையது... இன்றே நீயும் பட்டினி. உன் அம்மாவும் பட்டினி. மேலதிகமாக உணவு வைத்திருந்த வரிடம் உணவை எடுத்து வந்தேன். சாப்பிடு” என்று காகம்.

“திருடி உண்பது எனக்குப் பிடிக்காது. வேண்டாம்” — என்று தள்ளி வைத்தான்.

“கண்னை! இது திருட்டு அல்ல. உணவை உற்பத்தி செய்வது சேமிக்க அல்ல. உயிர் வாழ. உயிர் வாழ்ந்தால் தான் உற்பத்தி பெருகும். உலகம் சிறகும். சாப்பிடு” என்று காகம்.

கண்ணன் மகிழ்ச்சியோடு சாப்பிட்டான்.

செய்து பாருங்கள்

சிறுவர் கதைப்பா

பாடுஜி

நல்ல நண்பன்

கண்ணென்ற சிறுவனும் கமலனென்ற சிறுவனும்
(1) சின்ன வயது முதற் கொண்டே சிறந்த நல்ல நண்பர்கள்
கண்ணாலுடைய தந்தையார் காக பணம் உள்ளவர்
கமலன் தந்தை வறியவர்களில் வேலை செய்பவர்.

(2) என்ன வேறுபாடுகள் இருவர் நிலையில் இருப்பினும்
சின்னப்பிள்ளை மனங்களில் சிறிதும் உயர்வு தாழ்வில்லை
அன்பு கொண்டு வாழ்ந்தனர் அறிவில் ஒங்கி வளர்ந்தனர்
பண்டுமிக்க சிறுவராய்ப் படித்துயர்ந்து வந்தனர்.

(3) காலம் செய்த கொடுமையால் கமலன் தந்தை நோயுற்றூர்
காலில் ஒன்றை நோயினால் கழற்றும் நிலையும் வந்தது
கமலன் கவலை மிகக் கொண்டான் கண்ணீர் சிந்தி அழுதி
ட்டான்
கமலன் கொண்ட கவலை கண்ணு கண்ணன் தானும் துய
ருற்றுன

(4) வறுமை வீட்டிற் கூடியே கமலன் குடும்பம் நொந்தது
கொடுமை மிகக் வறுமையாலே கமலன் படிப்பும் கெட்டது
கமலன் குடும்ப நிலைமையைக் கண்ணன் நன்கு உணர்ந்
திட்டான்
கமலனுக்கு உதவவே கண்ணன் உள்ளம் விரும்பிற்று.

(5) தந்தையிடம் சென்ற கண்ணன் கமலன் குடும்ப நிலைமையை
நொந்து விம்மி அழுது சொல்லி உதவுமாறு வேண்டினான்
அன்புமைந்தன் அழுவதை அவன் நண்பன் கல்வி கெடுவதை
தந்தையுள்ளம் கண்டது தானும் கவலை கொண்டது.

(6) கண்ணன் கவலை தீரவும் கமலன் கல்வி தொடரவும்
எண்ணி அந்தத் தந்தையார் உதவி யாவும் செய்திட்டார்
கண்ணன் அன்பு நெருஞ்சினை அவன் கருணை மிகக் தந்தையை
கண் கலங்கிப் போற்றியே கமலன் குடும்பம் வாழ்ந்தது!

(7) அன்பு என்றும் வலியது அன்பு என்றும் உயர்ந்தது
அன்பு மிககோர் செயல்கள் யாவும் இறைவன் கருணை
போல்வது
உண்மை யன்பு கொள்ளுவீர் உள்ளத் தூய்மை எய்துவீர்
அன்பு வடிவில் ஆண்டவன் அகத்தில் வாழ்தல் கானுவீர்!

பொருமைக்கார

அமலன்

— பா. பாலமுரளி.

ஒரு ஊரிலே அமலன், விமலன் என்று இரு விவசாயிகள் இருந்தனர். இதில் அமலன் பொருமைக்காரன். விமலன் நல்லவன். ஒரு பருவத்தில் மழைப்பெய்த போது விமலனின் பயிர்கள் நன்றாக விளைந்து விட்டன. அமலனின் பயிர்கள் விளையில்லை. அதனால் பொருமை அடைந்த அமலன் ஒரு சூழ்சிசெய்தான். விமலனின் வயலில் இரண்டு மாடுகளை விட்டான். அந்த மாடுகள் விமலனின் பயிர்மழைவதையும் அழித்துவிட்டன. இதனால் கவலை அடைந்தான் விமலன். சில நாட்களில் குளங்களும் வற்றிவிட்டன. மழையும் பெய்யவில்லை. அதனால் அமலனின் பயிர்கள் அழிந்தன. அமலன் உண்ண உணவு கூட கிடைக்காமல் வாடினான். இதைக் கண்டு இரங்கிய விமலன் அவனுக்கு உண்ண உணவு கொடுத்தான். அப்பொழுது தான் அவனுக்குச் செய்த துரோகத்தை நினைத்து மனமுருகினான். ஆதலால் தன்னை மன்னிக்கு மாறு கேட்டான். விமலனும் அன்போடு மன்னித்தான். பின்பு நண்பர்கள் ஆயினர்.

பிஞ்சு மனதில்

நஞ்சு விதைகள்

- யாழ் பாலன் -

“பா மா அக்கா... பா மா அக்கா பாலு அண்ணவைப் பாருங் கோ... அக்கா, கறுத்த பூனை கடிக்க வருமாம், செல்லத்துரை பிடிக்க வருமாம் என்னு பயம் காட்டிருகு”

“ஓம் ஓம் குஞ்சு குளப்படி செய் யாம பட்டா கண்ணே.” என்று அதடினால் பாமா.

“பாமாக்கா...பாமாக்கா மாமரத் தில நல்ல மாங்காயிருக்கு பிடுங்கி தாங்கு.”

“பட்டா... கண்ணே! பிடுங்கித் தாறன்.”

“இல்லை, இல்லை இப்பதாங்கோ.” “சும்மா படுங்கோ... மாமரத்திலை ஆந்தை இருக்கு. சத்தம் கேக்குது” என்று சிறு அதட்டலுடன் கொடுத்தாள் பாமா. குழந்தை சுசியோ உறங்க மறுத்தது. குறும்புத் தன் த்தை அடக்க எண்ணிய பாமா “சுகிக்குஞ்சுக்கு கதைசொல்லவா.” என குழந்தை மனதை அடக்க முயன்றாள், பாமா. வெள்ளைமனம் கொண்ட பிஞ்சு உள்ளம் தன் பிடி வாதத்தை சற்று தளர்த்த தன் கதையை பாமா சொன்னாள்.

“ஹர் ஊரில் ஒரு பாட்டி இருந்தாள். அந்த பாட்டி அப்பம் சுட்டு விற்று வந்தாள். அந்த பாட்டியின் அப்பம் தின்ன பலருக்கு விருப்பம். பாட்டி சொன்னாள், ‘அப்பம் தாறன்’ விறகு பொறுக்கி வாங்கோஎன்னு.”

“பாமா அக்கா காசு குடுத்தா அப்பம் தரமாட்டாவா?” என வினா தொடுத்தாள் சுசி. “சுசி குஞ்சு

கதையை மட்டும் நன்றாய் கேளு. கேள்விகளை கேக்க வேண்டாம்.” என்று அதடித் தன் கதையைகூற முயன்றாள் பாமா. சுசி உடனே ‘மாங்காய் வேணும். பிடுங்கித் தாங்கோ’ என்று தன் பழைய பல்லவியைத் தொடர்ந்தாள். இல்லை ‘சுசிகண்ணே கதையை கேளு. பின்பு பிடுங்கித் தாறன்’ என்றுகூற சுசியும் அடம்பிடிப்பதைக் குறைத்தாள். தான் விட்டது கதை தொட்டு தொடர்ந்தாள் பாமா. “எங்கே விட்டனான் சொல்லும் பாப்போம்” என்று சுசி யின் நினைவை மாற்ற முயன்றாள் பாமா. விறகு கேட்டு பாட்டிக்குற என்று சொன்ன சுசியின் நினைவை கண்டு தொடர்ந்தாள் பாமா.

2

பாழு என்ற சின்னப் பையன் அருகில் உள்ள பற்றைக் காட்டில் விறகு பொறுக்கச் சென்றான். அந்தக் காட்டில் தான் பாட்டியும் விறகு

பொறுக்குவாள். அங்கு ராமுவைக் கண்ட பாட்டி, “அடே சின்னப் பயலே உனக்கு என்ன துணிவு இந்தக் காட்டில் வந்து விறகு பொறுக்க” என்று மிரட்டிக் கேட்டாள் பாட்டி.

“பாட்டி... பாட்டி அடுப்படி யோட இருந்த உனக்கு உள்ள துணிவை விட பள்ளிக்குப்போற எனக்கு என்ன துணிவு குறைவு? அதுதான் வந்தனான்” என தன் குறும்புத்தனத்தை பாட்டியிடம் காட்டினால்.

“பாமாக்கா... பாமாக்கா அந்தக் காட்டில் குறுத்த பூனை இல்லை யாக்கா?” என்று தன் பயத்தை நினைவு கூர்ந்தான்.

“அந்தக் காட்டில் பூனை இல்லை. புலிகள் இருக்கு, பாம்பு இருக்கு, பயங்கர மிருகம் இருக்கிற காட்டில் பலரும் தினமும் போய் விறகு பொறுக்கி வருவார்கள். பாட்டிக்கு ராமுவைக் கண்டதும், குறும்புகள் செய்ததும் கோபத்தைத் தந்தது. அதனைக் காட்டாதவளாய், “டேய் அப்பம் தாறன். விறகைக் கொண்டு வந்து தாறியா?” என்றால் பாட்டி. அவனே “என் வீட்டிற்கு விறகு யார் கொண்டு போவது?” எனக் கேட்டு அதனை மறுத்துவிட்டான்.

விங்கனும், பாதிரியாரும்

அமெரிக்காவில் ஒரு மாதா கோவிலில் பாதிரியார் சொற் பொறிவாற்றிக் கொண்டிருந்தார். சொர்க்கத்தைப் பற்றிய வர்னனைகளைக் கூறிக்கொண்டிருந்தார். “உங்களில் சொர்க்கத்திற்குச் செல்ல விரும்புகிறவர்கள் எழுந்து நில்லுங்கள்” என்றார்.

கூட்டத்திலிருந்த அத்தனைபேரும் எழுந்து நின்றனர்; ஆப்பிரகாம் விங்கனைத் தவிர.

“நீ என் எழுந்து நிற்கவில்லை; சொர்க்கத்திற்குச் செல்ல உனக்கு விருப்பம் இல்லையா?” என்று விங்கனிடம் கேட்டார் பாதிரியார்.

“இல்லை. நான் தேர்தலில் நின்று வெற்றிபெற்று இந்த நாட்டின் ஐனுதிபதியாகி மக்களுக்குத் தொண்டு செய்யப் போகிறேன்” என்று பதில் சொன்னார் விங்கன்.

பத்மன்

மழலை

விண்ணில் உலவு மிரு
சுடரைப் பதித்து
புன்னகையில்
செழித்த முகம்-
புது
வசந்தப் பொழில் நானும்
சுகந்தம் நிறைந்த உயர்
திருவைப் பழித்த மலர்
குறு
விழிகள் மொழியரைக்கும்
மழலை வடிவில் வரு
துயர்கள் போக்கும்
சஞ்சிவி
தாய்மை
பேராழிதனில் தோன்ற
ஓராழி அமுதென்று
உலகிற்க வித்தான்
சொத்து-

வளவை வளவன்

“பாமாக்கா... பாமாக்கா... பெரி
யவர் சொல்லை கேக்கேலை ராமு
அண்ணு. அவரை கடவுள் தோபிப்
பார். என்னக்கா?” என தன் நிலை
யில் தீர்ப்புக் கூற பாமாவும் தலை
யாட்டி ஆமா, போட்டாள்.

பிஞ்ச மனதில் ஏற்பட்ட எந்த
நினைவையும் குறுகிய சிந்தனையால்
குழப்பி விட்டதால் அவள் உணர்வு
அப்படிக் கூறியது. “மூத்தோர்
சொற்கேட்டல் நல்லதுதான். அந்த
மூத்தோரும் நல்லதைக்கூறி விளக்க
வேண்டும். சுசியின் மனதில் எதி
அம் பயத்தையும், எதற்கும் தங்
கள் சுகத்திற்கு ஏற்றதான் தீர்ப்
பையும் கூறியதால் அவள் மனதில்
உலக குழலுடன் பழிவெரும் மனத்
தைரியத்தை ஏற்படுத்த முடிய
வில்லை.

பாமா தொடர்ந்தாள் கதையை.
பாட்டி விறகை தூக்கும்போது
விறகுக்குள் இருந்து பாம்பு ஒன்று
கையை கொத்திவிட்டது. பாட்டி

யின் கத்தல் ராமுவின் கவனத்தைத்
தொட்டது.

ஒடோடி வந்தான் ராமு.பாட்டி
யின் கையை விஷம் ஏருதவாறு
இறுக்கிக் கட்டி தன் சிறிய கத்தி
யால் காயத்தை சிறிதாக கீறி தன்
வாயால் உறிஞ்சி துப்பினான் விஷ
த்தை. பாட்டி தப்பினான். ராமு
மயங்கினான், தன் வாயில் இருந்த
சிறுதுளி விஷம் தால். அதனோடு போக்கு
வெற்றிலை போன்ற குழைகளை
சப்பி அவனது வாயை தடைத்து
அவனை பிழைக்க பாட்டி முயன்
ரூள். இருவரும் தப்பினார். அவன்
துணிவையும் மெச்சி தன் முத்தத்
தால் நன்றி கூறினான் பாட்டி.

“பாமாக்கா... பாமாக்கா ராமு
செய்தது போல் நானும் செய்ய
லாமா?” என்று கேட்டாள். “இல்

லையடா சுசிகண்ணு, அது கதையில்
தான் அப்படி. நீ அப்படி செய்தி
டாதை விஷம் ஆளைக் கொண்டிட
டும்? “விஷம்நி ரைந்த அறிவு
ரைகள் அவள் மனதில் பதிந்தது.
சுசி வாழ்வில் எதிலும் பயப் பிர
மையே வளர்ந்தது. தன்னால் எது
வும் செய்ய முடியாதவளாய்
தனியே எங்கும் செல்ல துணிவில்
லாதவளாய் உளத்தாக்கம் ஊட்டி
வளர்த்த வாழ்க்கை அவளது உள்
வளர்ச்சியையும் ஊறு செய்தது.
அவள் முன்னே பலரும் அவளை
கோழை என்றும், பயந்தாங்
கொள்ளி என்றும் கூறுவதை கேட்டு
அவள் மனம் பேதவித்தது. பாமா
வின் வளர்ப்பில் உணவை கொடுத்
தாள், உடையை கொடுத்தாள்.
நல்ல உள் வளர்ச்சியை கொடுக்க
வில்லையே, என்று காலம் தாழ்த்தி
ஞானம் பிறந்தது.

இரு பெரிய இயந்திரத் தொழிற்சாலையில் பணிபுரிய ஆட்கள்
தேவை என்று பத்திரிகைகளில் விளம்பரம் வெளியாகியிருப்பதை
ஹென்றி போர்டு கவனித்தார்.

அந்தத் தொழிற்சாலை நிர்வாகிகள் வேலைக்குச் சேருவதற்கான
தகுதிகள் என இருபது அம்சத் தகுதிகளை நிர்ணயித்திருந்தனர்.

அந்த இருபது தகுதிகளில் ஒன்றுகூடத் தமக்கு இல்லை என்பதை
உணர்ந்து அவர் மனம் வேதனைப்பட்டாலும் தன்னம்பிக்கையுடன்
தொழிற்சாலையை நோக்கிப்பறுப்பட்டார்.

தங்கள் தொழிற்சாலைப் பணியாளருக்கு இருக்கவேண்டிய இருபது
தகுதிகளையும் ஒவ்வொன்றுக்குச் சொல்லி அந்தத் தகுதி அவருக்கு
இருக்கிறதா என்று தொழிற்சாலை நிர்வாகி விசாரித்தபோது ‘இல்லை
இல்லை’ என்ற பதில்களே போர்டிடமிருந்து கிடைத்தன.

“இரு தகுதியும் இல்லாத நீர் என்ன நோக்கத்தில் நம்பிக்கை
யுடன் இங்கே வந்தீர்” என்று எளனமாகக் கேட்டார் நிர்வாகி.

“நீங்கள் வகுத்து வைத்திருக்கும் இருபது தகுதிகளிலேயே உல
கம் அடங்கிவிட்டதாக நான் கருதவில்லை. உங்கள் தகுதிப்பட்டியலில்
இல்லாத சில தகுதிகள் எனக்கு இருக்கின்றதாக நான் நம்புகிறேன்.
அதனால் வந்தேன்” என்றார் ஹென்றி போர்டு.

நிர்வாகியின் கணகள் ஆச்சரியத்தால் விரிந்தன.

“அப்படி என்ன சிறப்புத்தகுதி உம்மிடம் இருக்கிறது?” என்று
வியப்புடன் கேட்டார் நிர்வாகி.

“கடின உழைப்பு” என்று பதிலளித்தார் போர்டு.

தொழிலியல் அனுபவம் இல்லாத ஹென்றி போர்டு அத் தொழிற்சாலையில் ஒரு சார்தாரணப் பணியாளராகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டார். தனது கடின உழைப்பினால் சில ஆண்டுகளுக்குள் அத்தத் தொழிற்சாலையின் பிரதம தொழில் நுனுக்கத் தலைவரானார். அடுத்த
சில ஆண்டுகளுக்குப்பிறகு அந்தத் தொழிற்சாலையை விலைக்கு வாங்கிச் சொந்தமாக்கிக் கொண்டார்.

மீண்டும் வெற்றி பெறுவோம். என்று நூலிலிருந்து.

புதுவாழ்வு

வி. சுபாசினி

பத்மினி தன் குழந்தையை இடுப் பிலே வைத்துக் கொண்டு தலையிலே விறகுக் கட்டுடன் வீடு நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தாள். கால்களின் நடை வேகத்தோடு மனமும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு சிந் திக்கத் தொடங்கியது. நாளை மறு நாள் மகன் பாசுவின் பிறந்தநாள். அவன் ஏற்கனவே புதுச்சட்டையும் தனது பாடசாலை சிநேகிதர்களுக்கு சிற்றுண்டியும் தயார் செய்து கொடுக்கும்படி கூறியிருந்தான். ‘இவற்றை எல்லாம் தயார் செய்ய பண்ததுக்கு எங்கே போவது? ஒரு நேர சாப்பாட்டிற்கே திண்டாடும் இந்நிலையில் நான் என் செய்வேன். என்று சிந்தித்துக் கொண்டே வீடு நோக்கி நடந்தாள்.

பத்மினிக்கு இரண்டு குழந்தைகள். அவள் கணவன் மட்டக்களப் பில் அரசாங்க உத்தியோகம் செய்து வந்தான். அவர்களின் வாழ்க்கை மிகவும் இன்பமாகக் கழிந்து கொண்டு வந்தது. குழந்தைகளின்

விடைகள்

15. மணி
14. குடை
13. வெங்காயம்
12. அனங்கி
11. செங்கட்டி
10. கைகாட்டிமரம்
9. கடலை
8. பட்டம்
7. உப்பு
6. கறையான்
5. வானம்
4. ஆந்தை
3. நெற்கதிர்
2. கடலை
1. தோசை

கி. ரெஜினு

பிறந்தநாள் என்றால் அவளின் கண வனுக்கு ஒரே புழுகம். வண்ண உடைகள் தைத்து அவர்களுக்கு அணிந்து மகிழ்வான். பாடசாலையில் இராமவிங்கத்தின் மகன் பாசுவின் பிறந்தநாள் என்றால் சிற்றுண்டி உண்ணலாம் என்ற குதாகலம் அவள் வகுப்பு மாணவர்களிடம் மிகுதியாக இருக்கும். ஆனால் இவ்வருடமோ பாசுவின் பிறந்தநாளைக் கொண்டாடுவது முயற் கொம்பாக இருந்தது.

பத்மினியின் கணவன் மட்டக்களப்பில் இருந்து யாழ்ப்பாணம் வரும் பொழுது அவள் ஆயியின் கையில் அகப்பட்டு விட்டான். நீதி நியாயம் அற்ற அவர்கள் விசாரணை இன்றியே சிறையில் போட்டு விட்டார்கள். பத்மினியே தன் கண வனை மீட்பதற்கு முயற்சித்தாள். பலன் கிடைக்கவில்லை. யானை கையில் அகப்பட்ட கரும்பு என எண்ணி தன் கணவனை காப்பாற்றும் பொறுப்பை இறைவனிடம் ஒப்புவித்து தன் இரு குழந்தைகளுக்குமாக தன் வாழ்க்கைச் சக்கரத்தை ஒட்டிச் செல்லானான்.

பத்மினியின் வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட துண்பத்துக்காக வருந்து வகற்க அவளைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை. இவளின் ஏழ்மை கையைக் கண்ட அவளின் உற்றார் உறவினர்கள் மெல்ல மெல்ல அவளிடம் இருந்து விலகிச் சென்றனர். அவளுக்கு உலகமே தன்னை நிராகரிப்பது போன்ற பிரேதமை.

மன அமைதி வேண்டி அவள் கோயிலுக்குச் செல்வது வழக்கம். அன்று தன் குறைகளை எல்லாம் இறைவனிடம் கூறி அழவேண்டும் என்று நினைத்தாள். வீட்டை அடைந்த அவள் தேநீரை ஊற்றி

‘கதை விடு’ கோ

1. அப்மா கிடத்தக் கிடப்பான். எழுப்ப மற்றப் பக்கம் கிடப்பான்?
2. ஒடும். பாயும். நிற்கமாட்டான்?
3. அடி வயலுக்கு, நடு மாட்டுக்கு நுனிவீட்டுக்கு?
4. பகவி ஒலை ரூங்குவான். இரவிலே அலறுவான்?
5. கிட்பக் கிட்டத் தெரியும். எட்டாட்ப. போகும்?
6. செலவில்லாமல் வீடுகட்டி நிலையில்லாமல் வாழ்வர்?
7. நீரிலே பிறந்து, நீரிலே இறப்பான்?
8. பறக்கும்; ஆனால் பறவையல்ல. வாலுண்டு; மிருகம் இல்லை?
9. ஆயிரம் பேர் தடுத்தாலும்? ஆர்ப்பாட்டத்தை நிறுத்தாது?
10. உயர்ந்த மரத்திலே ஒரு இலை யுமில்லை?
11. நீண்டகாலம் வாழ்வதற்கு நெருப்பிலே குதிப்பான்?
12. மரத்தின் மேல் பழம், பழத் தின் மேல் மரம்?
13. மண்ணில் பிறந்தது மாயாண்டி உரிக்க உரிக்க தோலாண்டி?
14. உலர்ந்த மரத்தில் மலர்ந்த பூதலைக்கு மேலே நிழல்தரும்?
15. நாக்கு உண்டு, பல வில்லை, நல்ல சத்தம் உண்டு?

தான் கொண்டு வந்த பாணை வெட்டிக் கொடுத்தாள். பின்னர் குளித்து வேறு உடை அணிந்து குழந்தைகளையும் அழைத்துக் கொண்டு கிருஷ்ணன் கோயிலுக்குச் சென்றான். கோயிலில் பலவிதமான மக்கள் குழமியிருந்தனர். பணக்காரர் ஏழைகள், முதியவர், பெண்கள், ஆண்கள், சிறுவர், சிறுமிகள் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் ஆற்றலுக்கு ஏற்ற விதத்தில் இறைவனுக்கு அரச்சணைகள் பூசைகள் செய்து வழிபட்டனர். பத்மினிக்கோ இறைவனுக்கு அளிக்க ஒரு பத்துச் சதம் கூட கையில் இல்லை. கண்களில்

கண்ணீர் வழிய இறைவனி ஸ்திலையை வைத்த கண் வாங்காமல் பார்த்துக்கொண்டு நின்றாள். திஹர் என்று அவள் உள்ளத்தில் ஒரு ஓளி வீசுவது போன்ற பிரமை ஏற்பட்டது. அவள் கரங்கள் தன்னை அறி யாமலே சிரசில் குவிந்தன. மீண்டும் குழந்தைகளையும் அழைத்துக் கொண்டு வீடு நோக்கி விரைந்தாள். வீட்டை அடைந்த அவர்களுக்கு அவள் கண்களையே நம்ப முடியவில்லை. தான் கான்பது கனவா? அன்றி நனவா? என

எண்ணி சிலையானால். அவனுடைய ஆச்சரியத்துக்குக் காரணம் ஆயிரால் சிறைபிடிக்கப்பட்ட அவள் கணவன் வீட்டிற்கு வந்து இருந்த மையே. தந்தையை கண்ட குழந்தைகள், “அப்பா” வென்று கூவிக்கொண்டு ஓடின. அவள் இரு செல்வங்களையும் அள்ளி அணித்தான்.

பத்மினிக்குத் தன் கண்களையே நம்ப முடிய வில்லை. அவள் அதிர்ந்து போய் நின்றாள். அவள் அதிர்ச்சியை நீக்குவது போல் அவன் பேச

வரானான். “பத்மினி நான் சிறையில் இருந்துவிடுதலைஆகிவந்துவிட்டேன். இனி நீ கவலைப்படத் தேவையில்லை. பழையபடி நாம் எமது வாழ்க்கை யைத் தொடர்வோம்” என்றான். பத்மினி தன் குழந்தைகளையும் கணவனையும் கூட்டிக்கொண்டு வீட்டினுள் நுழைந்தாள். அவளின் புது வாழ்க்கையை ஆமோதிப்பது போன்று அம்மன் கோயில் மணியும் டாங்டாங் என ஓலித்தது.

மூலைக்கு வேலை

—சென்ற இதழ் பதில்

பதில் எழுத சிறியவர்களும், பெரியவர்களுமாக 158 பேர் முனைந்துள்ளார்.

எல்லா விடைகளும் தவறுகவே போய்விட்டன.

பலர் நாங்கள் ரீதூசனக்குப் போகாமலே விடை கண்டுள்ளோம் என எழுதி தமது மெல்லிய கோபத்தை வெளியிட்டுள்ளனர்.

கல்வி...உங்கள் நுணமதியை, ஆளுமையை, ஆக்கத்திற்கையை வளர்க்க வேண்டும். இன்னெருவர் எழுதித்தரும் விடையை உருப் போட்டு பரீட்சையில் சித்தி பெறுவது கல்வி அல்ல. அதனால் உங்களுக்கு எந்தவித பயனுமில்லை.

அதனாற்றுன் உங்கள் விடைகள் தவறுகிப் போயினவோ?

விடை இதுதான்

கவரில் தீப்பெட்டியை வைத்து ஆணி கொண்டு சுத்தியலால் அறையைம். இப்போது தீப்பெட்டித் தளத்தில் மெழுகுவர்த்தியை ஏற்றி நிறுத்தலாம்.

நீங்கள் செய்த தவறு இது தான்

தீப்பெட்டியை நெருப்புடன் தொடர்பாக மட்டுமே சிந்தித்துள்ளீர்கள். அது ஒரு தளமாக அமையக்கூடும் எனச் சிந்திக்கத் தவறி விட்டார்கள். சிந்தனைகள் பன் முகமாக அமையவேண்டும்.

திரை

- மெய்யவன் -

அமுகையை வெல்ல அனைத்து அனைவர்க்கும் ஆசைதான் - ஆனால் கூடுமிகிக் கூடுமிக அமுகைக்கோ அனைவர் மீதுர் ஆசை!

ஒருவர் கூட மீதி இல்லாமல் மனதில் - விழியில் - சொல்லில் என்று எங்கே யாயினும் குடியேறி யிருக்கும்!

சிரிக்கும் முகங்கள்!

என்றும் தயாரான டுன்னகைகள்!

உட்காரச் சொல்லி

உள்ளத்தை ஆராய்ந்தால்

உள்ளே ஒரு மூலையில்

அமுகை இருக்கும்!

அவனுக் கென்ன குறையெனக் கேட்டு

உலகம் முழுதும் பெரு மூச்செரியும் அவனை அழைத்து

அனித்துப் பேசினால்

அரைப் பங்குக்கும் மேலாய் - மனதை

அமுகையே ஆதிக்கம் செய்திருக்கும்!

அமுவதே பிடிக்காத முதலியங்கு வீட்டிலிருந்து அசர பலங்கள்!

ஆச்சரியத்துடன் அனுகிப் பார்த்தால் உற்புப்புகளை உள்மன இருட்டில் குத்துகிறியவி உறங்கும் ஓர் அமுகை!

இதயம் வெடிப்புறும்

சிரிப்புச் சிதற்கள்

சிரிப்பின் கதையை

விரித்துப் பார்த்தால்

சிரிக்கும் சிரிப்பெலாம்

அமுகையின் மறைப்புள்

தொடர் நவீனம் :

சீம்துங்கி திதழாம்

சென்னைக் கூழியாணி

அத்தியாயம்:
ஆறு

இரவு 11 மணி.

நாகராசன் இன்னும் அறைக்குத் திரும்பி வந்து சேரவில்லை. கரேந்திரன் கவலையோடு அவன் வரவை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தான். என்ன நடந்ததோ?

கொழும்பில் இனக்கலவரம் வெடித்திருந்தது. தமிழர்கள் கண்ட இடங்களில் மோசமாகத் தாக்கப் பட்டதுடன், கடைகள் தீயிடப் பட்டு, பொருட்கள் சூறயாடப் பட்டன.

நாகராசன் எங்காவது காடையர்களிடம் அகப்பட்டுக் கொண்டானே? நினைவு உள்ளத்தைப் பிழிந்து இதயத்தைக் கசக்கியது. கட்டிலிலிருந்து எழுந்திருந்தான். படுத்திருக்க முடியவில்லை. அறையில் குறுக்கும் நெடுக்குமாக நடந்தான்.

அறையன்னலுக்கு அப்பால், அலையெறிந்து ஆர்ப்பரிக்கும் கடல். வானில் அரை நிலவு தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. இரவுப் பறவை ஒன்று மேற்கிலிருந்து கிழக்காகத் தனித்து, நிலவில் குளித்து, காற்றில் மிதந்து சென்றது.

நாகராசனுக்கு என்ன நடந்தது?

அவன் வேலை செய்யும் பத்திரிகைக் காரியாலயத்திற்குப் போன் பண்ணிப் பார்த்தால் என்ன? வீதி களில் நடைபெறும் வள் செயல்களை அறிந்து, வீடு திரும்பாது அவன்

அனுவலகத்திலேயே தங்கியிருக்கலாம்.

மாடியை விட்டுக் கீழே இறங்கிச் சென்று பத்திரிகைக் காரியாலயத்திற்குரிய தொலைபேசி இலக்கங்களைச் சமுற்றினால்.

“நாகராசனு? அவர் பின்னேரமே இங்கிருந்து புறப்பட்டு விட்டாரே?” — என்ற தகவல்தான் கிடைத்தது. துயரத்தின் சுவடுகள் விசுவரூபமெடுத்து உடலெங்கும் பரவின.

‘வன்செயற் செய்திகள் சேகரிக்க அவன் நகரெங்கும் அலைகினருனே? செய்தி சேகரிக்கின்ற நேரமா இது?’

ஒருவர்: என்ன உங்கடவள வெல்லாம் கிடங்காக்கிடக்கு?

மற்றவர்: என்ற பிள்ளையஞக்கு ஆஞ்க்கொரு அறைத்துக் கொடுத்துத்தான் பழக்கம். அதுதான் ஆஞ்க்கொரு கிடங்கு வெட்டிக் கிடக்கு.

வீதிகள் தோறும் வெறி நாய்கள் அலைகின்றன. எங்கு அகப்பட்டுக் கொண்டானே?

மீண்டும் கட்டிலில் விழுந்தான்.

சோமாவின் நினைவு எழுந்தது.

‘சோமா... சோமா...’

அவளைச் சந்தித்து இரண்டு நாட்களாகின்றன. இரண்டு யுகங்கள் போலப்படுகின்றது.

‘சுரேன்...’

அவன் காதுகளில் சோமாவின் உடடுகள் உச்சரிக்கும், அவன் பெயர் அழைப்பு, இனிய நாதமாகக் கேட்கின்றது.

எவ்வளவு இனிமயான பெண்? அவன் மீது அவள் உயிரையே வைத்திருக்கிறார்கள்.

அவன் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களா, இன்று தமிழர்களை வீதிகளில் கடித்துக் குதறுகிறார்கள்? அவனுடைய தமையனே அவர்களில் ஒருவனுக் கின்றார்களே?

என் அவளை மட்டும் அவன் தாக்கவில்லை?

தன் தங்கையின் காதலன் என்பதாலா?

நேரம் இரவு 12 மணி. நள்ளிரவு.

நாகராசன் இன்னமும் வரவில்லை.

அதிகாலை வேளையில் அவனை
அறியாமலேயே அவனைத் தூக்கந்
தமுவியது. தூக்கம் கலைந்த போது,
அவனை யாரோ கேழிருந்து
அழைத்தார்கள்.

அவர்கள் அழைப்பில் தான்
அவன் தூக்கம் கலைந்திருக்க வேண்
மும். துடித்துப் பதைத்து எழுந்திருந்
தான். எழுந்ததும். நாகராசனின்
கட்டில் வெறுமையாக இருப்பது கண்
களில் பட்டு ஏக்கத்தைக் கொடுத்
தது.

சேர்ட்டை எடுத்து மாட்டிக் கொண்டு, கீழே இறங்கிச்சென்றுன். அவனுக்குத் தொலைபேசி அழைப்பு வந்திருந்தது.

நாகராசன் வேலை செய்யும் பத்தி ரி கைக் காரியாலயத்திலிருந்து வந்திருந்தது.

பாடு: என்ன மாலாவைக்
காதலி ப்பதாகச்
சொன்னுயே. கல்யா
ணம் எப்போ?

கோடு: கல்யாணம் தா ன
எப்போதே முடிந்து
விட கே?

பாடு: அட அப்ப எங்களுக்கு
சொல்லேல்லையே?

கோடு: அடேய் நான் கிளாக்
தெண்டு மனேஜ் ய
ரை அவள் கல்யா
ணம் செய்கிட்டான்.

“நாகராசன் கொழும்பு ஜென்
ரல் ஹோஸ்பிற்றவில் அட்மிட் பண்
னப் பட்டினக்கிரும்...”

செய்தியின் தாக்கத்தைச் சில கணங்கள் அவனுல் ஜீரணாக்கவேமுடிய வில்லை. இடுந்துபோய் அப்படியே அமர்ந்து விட்டான்.

“இப்ப வளியில் போக முடியாது... இன்னமும் கலவரம் ஒயில்லை. இப்பகுட, யாழ்ப்பாணத்தி விருந்து வந்த யாழ்தேவியிலிருந்து தமிழரை இழுத்து ‘போர்ட்’ ஸ்ரேசனில் தாக்குகிறார்களாம். ஹொஸ் பிற்றலுக்கு போன்பண்ணிக் கேட்போம்... நிலைமென்படி என்று...?” என்றனர் அங்கிருந்த சிலர்.

சுரேந்திரன் கொழும்பு பெரிய
ஆஸ்பத்திரியடன் தொலைபேசியில்
தொடர்புகொள்ள முயன்றுன்; முடிய
வில்லை; ‘லென்’ செத்துக்கிடந்தது!

“பின்னேரம் தான் போக வாம்...”

கட்டிலில் வந்து துயரத்துடன்
விமுந்தான்.

வெளியே வானம் திட்டங்களை இரு
எத் தொடங்கியது. தென்மேல் பரு
வக் காற்றின் ஈரம்மிக்க வளிக்கரங்
கள் யன்னலுடாகப் பிரவேசித்தன,

பருவ மழை பொழியப்போகின்
றது.

வானில் கிளைவிட்ட மின்னல் மழைத் தாரைகளுக்க அழைப்புவிட டது.

2

7. யூன், 1956. பிற்பகல் 3. 41
மணி. கொழும்பு மத்தி பாரானு
மன்ற உறுப்பினர் பீற்றர் கெனமன்,
பாரானுமன்றத்தில் கம்பீரமாக
எழுந்து நின்றார். பாரானுமன்றத்
தில் பிரகாசமாக ஏற்றப்பட்டிருந்த
மின்விளக்குகளின் ஒளியில், அவரின்
செந்திறத்தோற்றும் தனிச்சோபை
யுடன் விளங்கியது.

“...பாராஞ்மன் றத்தின் முன்
பும், கொழும்பு நகரின் ஏனைய பகுதி
களிலும் இன்று நிகழ்ந்துகொண்டிட

குக்கும் கேவலமான, இழிவான சம் பவங்கள் குறித்து, கெளரவ பிரதம மந்திரியின் கவனத்தை இழுக்க விரும்புகின்றேன். நீதியின் முன் அணைவரும் சமனவைர் எனப் பிரதமர் குறிப்பிட்ட உரையின் தாற்பரி யத்தை எண்ணிப் பார்க்கும்போது, இன்று திகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் சம்பவங்கள் அதற்கு முற்றிலும் மாருணவையாக உள்ளன. நான் கண்டவற்றையே இங்கு எடுத்துக் கூறவேண்டும். வேறொரு இனத்தைச் சேர்ந்தவர் கள் எனபதற்காக வீதிகளில் அவர்களைத் தாக்கும் வெட்கப்படத்தக்க தலைகுனியவைக்கும் காட்சிகள் நாடைங்கும் இன்று, நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

“எனதுதொகுதியிலுள்ள தமிழ் மக்கள் தாக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களது கடைகள், சொத்துக்கள் என்பன சூறையாடப்படுகின்றன என்று செய்திகள் எனக்கு அறியத் தரப்பட்டுள்ளன. ‘அது ஒரு தமிழ்முனை?’ என்று கேட்டு வீதிகளில் காடையர்கள் தாம் ஒரு பெரிய மெச்சத்தக்க செயலைப் புரிவதாகக் கருதித் தமிழ்ரைத் தாக்குகிறார்கள். ஏராளமானானார் காயமடைந்துள்ளார்கள். இவ்வளவு நடந்தும் பொலீசார் நடந்துகொள்ளும்முறைகள், நிதியைப் பாதுகாக்கும் செயல் களாகவில்லை.

“நான் கண்ட ஒரு காட்டி. ஒரு தமிழ் மனிதர் வீதியில் நடந்து சென்றார். அவரைச் சிங்களவர் தாக்கினார். அவேதனை அங்கு வந்த பொலீசார், தாக்கப்பட்ட தமிழரைத் தமது பொறுப்பில் கூட்டிச் சென்றனர். அவரைத் தாக்கியவர்கள் வீதியில் நின்றனர். தாக்கப்பட்டவர் பொலீஸ் பாதுகாப்பில்? இது என்ன நீதி? யார் சட்டத்தைக் குலித்தார்கள்? யார் சமாதானத்தைச் சீர்ப்பித்தார்கள்? இது அரசாங்கக் கொள்கைகளில் ஒரு பகுதியா? பிரதமர் தான் பதில் கூற வேண்டும்.

“பொலீசார் பார் த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே, தமிழ் மக்கள் தாக்கப்படுகிறார்கள்.

முன்னெரு சம்பவத்தையும் இங்கு கூறவிரும்புகின்றேன். நானும், அக்கு றச எம். பி.டாக்டர். விக்கிரம் சி ஸ்கும் பாராஞ்மன்றத்திற்கு வந்து கொண்டிருக்கும் போது, லேக்கவுசுக்கு அருகில், சோடாப் போத்தல்களை வண்டிகளில் ஏற்றிக் கொண்டுவர்த்த ஓர் ஏழை தமிழ்க் கிழவர் தாக்கப்பட்டத்தைக் கண்டோம். காடையர்கள் அவரைத் தாக்கியதோடு நில்லாது, சோடாப் போத்தல்களையும் அடித்து உடைத் தெறிந்தார்கள்! இந்தச் செயலைத் திலிருந்து வெளியேறிய தமிழ் லிகி தார்கள் தாக்கப்பட்டார்கள். ஒரு வரைக் காடையர்கள் தூக்கி பெய்ரா ஏரியில் ஏற்றிந்தார்கள். சமஷ்டிக்கட்சியினரின் கொடுமைகளை நான் அங்கீரிக்கவில்லை, அமைதியான முறையில் பாராஞ்மன்றத்தின் முன் கூடி அமர்ந்ததில் என்ன சட்டவிரோதம் இருக்கிறது? ஆனால், ஒன்று கூடி கல்லெறிந்து தாக்கியது எதுவித்திலும் சட்டாதியான செயல்ந்று!

“இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங் பொருளாதார விரிவுரையாளர் எஃப். ஆர். ஜயகுரிய என் பவர், உண்ணுவிரதமிருந்தார். இன்னும் ஆறு மாதங்களுள் இலங்கையைத் தென் இந்தியாவின் ஒரு பகுதியாக மாற்றிவிடப் பிரதமர் முயல்கிழர்’ என அவர் பத்திரிகைகளுக்கு அறிக்கையும் விட்டார். வானியா எம். பி. யின் ஆலோசனைப்படி பிரதமர் நடக்கிறார் எனவும் அறிக்கை விட்டார். பிரதமர் அங்கு சென்று, ஜயகுரியாவிடம் மன்னிப்புக் கோரியதுடன், உண்ணுவிரதத்தைக் கைவிடும்படியும் வேண்டிக் கொண்டார். ஜயகுரியாவின் உயிரைக் காப்பாற்ற விரும்பிய பெருந்தன்மை, இந்த நாட்டின் பிறதோரிடத்தில் உண்ணுவிரதமிருந்த தம்பு இரத்தினத்தைக் காப்பாற்ற எங்கே போனது? இதுவா ‘ஸ்குவல் ஜஸ்ரிஸ்?’ இதுவா சமநீதி?

“கொழும்பு மத்தியிலுள்ள பல கடைகள் தீக்கிரையாக்கப்பட்டுள்ளன. பல கொள்ளையிடிக்கப்பட்டுள்ளன. பல்களிலிருந்து தமிழ்மக்கள்

இழுத்தெடுக்கப்பட்டு தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு பிரபலம் மான் அப்புக்காததுமார்ட் கொள்ளுப்பிட்டி சேர்ச்சக்கு அருவில் தாக்கப்பட்டார்கள். அவர்களில் ஒரு வரின் ஆடை முறைக்க கணையப் பட்டு தாக்கப்பட்டுள்ளார். இந்த நடவடிக்கைகளால் தமிழ் மக்கள் கொழும்பில் பயத்துடன் வாழ்கிறார்கள்.”

“இந்தப் பாராஞ்மன்றத்திலுள்ள 101 பேரையும் பாதுகாக்க இந்தச் சபையைக் கற்றிப் பொலீசார் காவல் நிற்கிறார்கள். நாங்கள் 101 பேரும், எவ்ராலும் தாக்கப்படவில்லை. பாதுகாக்கப்படவேண்டியவர்கள் வீதிகளில் காடையர்களினால் தாக்கப்பட்டு இரத்தம் சிந்தும் தமிழ் மக்களாவர்.”

நாட்டில் கிளர்ந்துள்ள இனக்கலவரக்கைதைப் பற்றி யாழிப்பாணப் பிரதிநிதி ஐ. ஐ. பொன்னம்பலம், வவுனியாப் பிரதிநிதி சந்தரவிங்கம் ஆகியோர் உரையாற்றினர். காங்கேசன் துறைப் பிரதிநிதி செல்வநாயகம், கொழும்பில் தொடங்கிய கலவரம் வெளிமாவட்டங்களுக்கும் பரவத் தொடங்கியுள்ளதை எடுத்துக் கூறினார். அம்பாறையில் தமிழருக்கும் சிங்களவருக்குமிடையில் மூன்றுள்ள கலவரத்தை விபரித்தார்.

அவர்களுடைய பாராஞ்மன்ற உரைகளைக் கேட்டுக் குறிப்பு எடுத்துக் கொண்டு நாகராசன் புறப்பட்ட போது, நேரம் இரவு 7.30.

கோல்பேஸ் கிரீனில் பஸ் எடுத்து, பத்திரிகைக் காரியாலயத்குச் சென்று, செய்திகளை வழங்கி விட்டு, பம்பலப்பிடிட்டிக்கு 155 இலக்க பஸ்சில் ஏறிய போது இரவு 8.30 மணி.

அந்த பஸ்வைத்தான் மருதானைச் சந்தியில், காடையர்கள் மறித்தார்கள். அந்த பஸ்சில் பயணம் செய்தவர்களில் நாகராசனும் இன்னுமொருவருமே தமிழர்கள். அதனால், காடையர்கள் அனை

மாதாந்த குறுநாவல்கள்

‘இன்று குறுநாவல் என்ற பெயரில் மாதந்தோறும் வெளி வருவன யாவும் சிறுகதைகளே. பத்திரிகைகளின், அல்லது மாதாந்த நாவல் பிரசரகார்த்தாவின் தேவைகளுக்கு ஏற்பநீட்டப்பட்ட சிறுகதைகளே — இவை. இவற்றில் இலக்கிய நயமும் இல்லை. சிருஷ்டி வேலைப்பாடு களுமில்லை. இவை இலக்கிய வீழ்ச்சியேயே இப்படிச் சொல்லபவர் வேறு யாருமில்லை. நூற்றுக்கு மேற்பட்ட குறுநாவல்களை எழுதி பாந்த வாசகர் கூட்டத்தைக் கொண்டுள்ள ராஜேஷ்வரமார்.

‘மாதாந்த குறுநாவல் முறையைத் தோற்றுவித்தவனே நான் தான். மாதம் ஒரு நாவல் லட்சம் பிரதி அச்சிட்டு ஒரு ரூபாவிலையில் விற்றவன் நான். ஜயஜயசங்கர என்ற நாவலை மோதிப்பிரசரம் வாயிலாக ஐந்து தனி நால்களாக — மாதம் ஒரு பாகமாக — அதே வேளையில் தனிக்கதைகளாக - வெளியிட்டவன் நான். அது எடுத்த பிழையான ரூபம் தான் இன்றைய மாத மொரு நாவல் வரிசைகள்—இப்படிச் கூறுபவர் வேறு யாருமல்ல இவ்வாண்டு இலக்கியத்துக்காக ராஜராஜ சோழன் விருதினையும் லட்சரூபா பரிசீனையும் பெற்ற த. ஜயகாந்தன்.

வரும் பதம் பார்க்க இருவருமே பயன்பட்டார்கள். பஸ்சிலிருந்து அவர்கள் இருவரையும் இழுத்து வெளியில் ஏறிந்தார்கள். கும்பலாகச் சுற்றி நின்று அவர்களைக் கைகளாலும் கால்களாலும் தாக்கினார்கள்-

அவர்கள் தாக்கப்படுவதை, மருதானைச் சந்தியில் நின்றிருந்த

பொலீசார் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதை, நாகராசன் கண்டான்.

அவன் முகம் கண்றி, உதடுகள் உடைந்து இரத்தம் வாயால் கொப்புளித்தது.

‘சாகப் போவது நிச்சயம்’ என்ற உணர்வு வந்தபோது, நாகராசனுக்குப் பயங்கரமான வெறி ஒன்று எழுந்தது. தன்னை மோசமாகத்தாக்கிய காடையன் மீது பாய்ந்து, அவன், குரல்வளையில் வாயைப் பதித்து, ‘நறுக்கென்று துண்டிக்குமாறு தன் பலத்தை பிரயோகித்துக் கடித்தான்.

‘அம்மே...’ என்று அலறிய வாறு அக் காடையன் சரிய, எவ்வே ஒருவன் இரும்புக்கம்பி ஒன்றினால் நாகராசனின் தலையில் ஒங்கி அடித்தான்.

அதன் பிறகு எதுவும் அவனுக்கு நினைவு இல்லை, நடுவிதியில் மயங்கி விழுந்தான் மண்டை விளந்து இரத்தம், வீதிச்சந்தியைச் செந்திறமாக்கியது.

3

வெட்டி எறிந்த வாழைத்தாராக அவன் கட்டிலில் கிடந்தான். தலையைச்சுற்றிப் பெரிய தொரு ‘பண்டேஜ்’. வலக்கரம் முறிந்திருந்தது, உடலெங்கும் கண்டல் காயங்கள்.

நினைவு வருவதும் போவதுமாக இருந்தது.

கட்டிலின் அருகில் துயருடன் நின்றிருந்த சுவேந்திரனே, நாகராசனால் அடையாளம் காணமுடியவில்லை.

‘நாகு...’ எனச் சுரேந்திரன் மெதுவாக அழைத்தான்.

‘ம...’ என்ற மெல்லிய ஒரு முனகல்

இடது கரத்தை அடைத்து, எதுவோ கூற அவன் முயன்றுள்ள முடியவில்லை.

சுரேந்திரனின் விழிகள் கலங்கின.

(நெருப்பைக் கிரிடமென்று ஏமாந்ததோ! பாவம், மெழுகுவர்த்தி.)
(-நன்றி : கல்வி.)

“என்னைத் தாக்கியவன்ர குரல் வளையைக் கடித்துக் குதறிவிட்டேன்... கரேன்...” இவ்வளவும் மிகமிக மெதுவாக, பலவினாடி நேரக் கழிவில் நாகராசன் கூறி ஞன். “அரசியல் வாதிகள் விதைத்த விதைகள்... முளைவிடத் தொடங்கி விட்டன...”

“ஒன்றும் பேச வேண்டாம்... அமைதியாகப் படுத்திரு உனக்கு றெஸ்ற் தேவை... மூன்று நாட்களாகக் கண் விழி காது கிடந்தாய்...?”

“மூன்று நாளா...?”

“ஓம்...”

“மூன்று நாளும் நீயா என்கூட நிற்கிறுய...?”

சுரேந்திரன் மெதுவாகத் தலையை அசைத்தான்.

‘நீ இன்று ஹொஸ்டலுக்குப் போ, சுரேன்... நீ இன்று போய் நல்லாத தூங்கு...’

உண்மையில் சுரேந்திரனுக்கு ஒய்வான தூக்கம் தேவைப்பட்டது.

‘இப்போது வன்செயல் நடக்கிறது...’

‘சில சில இடங்களில்... திஹர் திஹரென...’

‘இனி ஒருபோதும் இந்த நாட்டில் இருந்து ஓழியப் போவதில்லை...’

‘காலமை நேரத்தோடு வாறன் நாகு.. கவனமாகப்படுத்திரு...’

சுரேந்திரன் விடைபெற்று, ஆஸ்பத்திரியை விட்டு வெளியே வந்தான்.

கொழும்பு நகர வீதிகளில் கால் பதிப்படே அச்சந்தரும் உனர்வாக இருந்தது.

பஸ்தரிப்பு நிலையத்தில் பஸ்கிற காகக் காத்திருந்தான். தமிழர்களை வீதிகளில் காணமுடியவில்லை, ஏராளமானோர் யாழிப்பானத்திற்கும்

மட்டக்களப்பு - திருகோணமலைக் கும் பாதுகாப்பிற்காகச் சென்று விட்டார்கள்.

ஆஸ்பத்திரிக்கு முன்னால் நடை பாதைக் கடைகள். இந்த வீதிகளில் தமிழ் மக்களை ஒடிஓட விரட்டித் தாக்கியவர்கள். அங்கு வியாபாரம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். 'லாபாய்... லாபாய்...' என்று குரல் எழுப்பிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

நீண்ட நேரக் கழிவின்பின் பஸ் வந்தது. ஏறியபோது, அவனுடைய ஊரைச் சேர்ந்த நடராசா பஸ்ஸில் இருப்பது தெரிந்தது. வத்தலையில் 'ஹோட்டல்' ஒன்றை நிர்வகித்து வருகின்றார். அவரை பஸ்ஸில் அவன் எதிர்பார்க்கவில்லை.

அவர் அருகில் இடமிருந்ததால், அமர்ந்து கொண்டான்.

"நீங்கள் என்ன பஸ்ஸில் வாறி யள்..." என்று ஒரு பேச்சுக்காகக் கேட்டான்.

"வேறு என்ன நத்தில இனி வாறது, தமிழ் என்ற கடையையும் காரையும் கொண்டதிப் போட்டான்கள்... ஒரே நாளில் நான் ஒட்டாண்டியாகி விட்டான். இதுக் கெல்லாம் காரணம், உந்தத் தமிழரசுக் கட்சிதான்.."

"என் இப்படிச் சொல்லுறி யள்...?"

"உவங்களை ஆர் இங்கு வந்து சத்தியாக்கிரகம் செய்யச் சொன்னீர்களை விட்டு விட்டார்கள். இந்தியா டூடே, லீக், நெள், சண்டே மெயில், போன்ற பத்திரிகைகளின் விற்பனை அதி காரியாக இருந்து ஜியாயிரம் பிரதிகளை சில மாதங்களில் மூன்று இலட்சத்திற்கு உயர்த்தியவர். ஒவ்வொரு பத்திரிகைத் தாபனமும் அவரைத் தம்பால் ஈர்த்து விட்டத் துடிகளின்றன. இவர் கூறும் சில கருத்துக்கள்:

● பத்திரிகை வளர்ச்சியில் விற்பனை அதிகாரி ஐம்பது சதவீதத்தையும், அதன் ஆசிரியர் ஐம்பது சதவீதத்தையும் கொண்டிருக்கின்றனர். சேல்ஸ் மனோஜரைப் புறக்களித்து எந்த அற்புதமான எழுத்தும் மக்களிடம் பறவாது.

* இன்று INVESTIGATION JOURNALISM மக்களைக் கவர்ந்துள்ளது. இதுவே சற்று வழுவினால், மாறினால் YELLOW JOURNALISM ஆகிவிடும். அபாயமானது.

எனது? அவங்கள் சத்தியாக்கிரகம் செய்து விட்டுப் போய் விட்டாங்கள். இங்கை நாங்கள் அடி வாங்குகிறம். தமிழ்மூக்கு அடிக்கலாம் எண்டு சிங்களவனுக்குக் காட்டிக் கொடுத்திட்டான்கள். யாழிப்பாணத்தில் போய் உழைக்க முடியுமே? எல்லாம் உவங்களால் வந்த விணை...” என்று நடராசா சாபாரிந்து தள்ளினார்.

அவரோடு வாதாடுவதில் எது வித பயனுமில்லை, எனச் சுரேந்திரன் நினைத்தான். பாதுக்கப்பட்டவர் அப்படித்தான் பேசுவார். கொழும்பில் சூழ வேறான்றி விட்ட பெரும்பான்மைத் தமிழ்னின் குரலைத்தான் அவர் ஒவிப்பதாக அவனுக்குப் பட்டது. சொத்துச் சுகங்களோடு ஆடம்பரமாகக் கொழும்பில் வாழ்ந்தவர்களால், தற்போது ஏற்பட்டுள்ள கலவர நிலையை ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. அப்படிப்பட்ட ஒரு சுகபோகா வாழ்வை இழந்து யாழிப்பாணத்தில் போய் ஒதுங்கிக் கொள்ளவும் அவர்களால் முடியவில்லை.

“என் கடையில் வந்து தோசை சாப்பிடவர்களே என்கடையை அடித்து உடைத்தார்கள். உவங்களைச் சும்மாவிட்டன்... என் நடராசா பொருமினர். “என் அப்பனுக்குப் பிறந்த ஒருவன் கூட என் கடையைக் கொள்ளையிட்டான்... வேசைமோன்...”

சுரேந்திரன் நிமிர்து உட்கார்ந்தான். ஆனால், எதுவும் பேசவில்லை.

“அவங்கள் பெரும்பான்மை... அவங்கள் சிங்களத்தை அரசகரும்

மொழியாக்கினால் இவங்களுக்கு என்ன? ஆங்கிலத்தை ஏற்றுக் கொண்டு இருந்தனங்கள் தானே? அதை மாதிரி சிங்கள மொழியை மூடுக்க எற்றுக் கொண்டால், என்குடியா முழுகி விடும்?”

“நாங்கள் சிறுபான்மைதானே? சிங்களத்தோடு தமிழையும் அரசு மொழிகளாக எற்றுக் கொண்டால், இவர்களுக்கு என்ன பெரிய நஷ்டம்? நூறு மொழிகளா இங்கை இருக்கிறது? இருக்கிறதே இரண்டு மொழி...? கொல்லின் ஆர். டி. சில்வா சொன்னது போலத்தான் முடியப் போகுது...”

“என்ன சொன்னவர்...”

“இரண்டு மொழியாயின் ஒரு நாடு; ஒரு மொழியாயின் இருநாடு என்றார்...”

நடராசா பெரிதாகச் சிரித்தார்.

“1956 இல் இதைக் கேட்டுச் சிரிக்கிறியள் 1986 இல் இன்னு மொரு முப்பது வருடங்களுக்குப் பிறகு, என்ன மாதிரி நிலை உருவாகுமோ?” என்றபடி, சுரேந்திரன் இறங்குவதற்காக எழுந்தான்.

அவன் விடுதிக்கு வந்த போது, சோமா அவனைத் தேடி இரண்டு தடவைகள் அங்கு வந்து விசாரித்துச் சென்றதாகச் செய்தி தெரிந்தது.

அடுத்த இதழில் முடியும் —

பத்திரிகைகளின் வளர்ச்சி-

புதிது புதிதாக பத்திரிகைகளைத் தோற்றுவித்து, அவற்றின் விற்பனையை இலட்சக் கணக்கில் உயர்த்தி விடுவார் எஸ். ஸ்ரீநிவாசன். இந்தியா டூடே, லீக், நெள், சண்டே மெயில், போன்ற பத்திரிகைகளின் விற்பனை அதிகாரியாக இருந்து ஜியாயிரம் பிரதிகளை சில மாதங்களில் மூன்று இலட்சத்திற்கு உயர்த்தியவர். ஒவ்வொரு பத்திரிகைத் தாபனமும் அவரைத் தம்பால் ஈர்த்து விட்டத் துடிகளின்றன. இவர் கூறும் சில கருத்துக்கள்:

● பத்திரிகை வளர்ச்சியில் விற்பனை அதிகாரி ஐம்பது சதவீதத்தையும், அதன் ஆசிரியர் ஐம்பது சதவீதத்தையும் கொண்டிருக்கின்றனர். சேல்ஸ் மனோஜரைப் புறக்களித்து எந்த அற்புதமான எழுத்தும் மக்களிடம் பறவாது.

* இன்று INVESTIGATION JOURNALISM மக்களைக் கவர்ந்துள்ளது. இதுவே சற்று வழுவினால், மாறினால் YELLOW JOURNALISM ஆகிவிடும். அபாயமானது.

இனி நான் என்ன செய்ய?

எம். கே. முருகானந்தன் பதிப்

'வொள் வொள், வொள்'

நாயளின்டை விடாப்பிடியான தொடர்ச்சியான குலைப்புக் சத்தம், ஆழ்ந்த நித்திரையில் இருந்தனன்னை எழுப்பி விட்டது. எழும்பிப் பாத தால் எங்கையும் ஒரே கும்மிருட்டு!

'நேரம் என்ன இருக்கும்' A. L. சோதினை வாறபடியால் வெள்ளன எழும்பிப் படிக்கோணும் என்று அஞ்ச மனிக்கு எல்லாம் வைச்சை ணன். மணி இன்னும் அடிக்கை யில்லை. தலைமாடுக்கைவைச்சிருந்த போசலவிட்டை எடுத்து அடிச்சுப் பார்த்தால் நேரம் நாலரைதான்.

என்னவாக்கும் நாயள் இப்பிடி விடாமல் குலைக்குது எண்டு யோசிச் சபடி திரும்பிப் படுத்தன்.

நாயளின்றை குலைப்புக் கிட்டக் கிட்ட வாற மாதுரிக்கிடக்கு. காதைக்குடுத்து கவனிச்சுக்க கேட்டால் ஏதோ பெரிய வாகனங்கள் உற்றுவது போலை சத்தம் மெல்லி சாகக் கேட்டது.

ஐயையோ அவங்கள் வாருங்கள் போலை கிடக்கு' அக்கம் பக்கத்து ஊரிலை எல்லாம் இப்பிடி முந்தி நடந்ததென்டு கூடப் படிக்கிற கேர்ல்ஸ் சொல்லியிருக்கின்றன.

விடியக்க முந்தி வந்து, ஊரைச் சுத்தி வளைச்சுப் போடுவாங்களாம். பிறகு சோதிக்கிறம் எண்டு சொல்லி வீடுவிடாக உள்ளிட்டு, இருக்கிற

இளங்காரிப் பொடியளை எல்லாம் பிடிச்சுக் கொண்டு போடுவாங்கள் எல் வேளை பொட்டையை வோடு சேட்டையும் வீடுவாங்களாம்.

சோதிச்சுப் போட்டு அவங்கள் போனுப்பிறகு பாத்தால் வீட்டிலை கிடந்த விழுயான சாமான்கள், நகை, நட்டு எல்லாம் சிலவேளை கானா எல் போயிருக்குமாம். ஆக்கள் குடுப்பட்டுச் செத்தும் இருக்கின்மாம்.

இன்டைக்கு எங்கடை ஊரோ? எனக்கு நெஞ்சு திக்கெண்டது.

ஐயாவும் அம்மாவும் வீட்டிலை

இல்லை. கவியானச் சடங்கு ஒண்டுக் காக ஊறணி போட்டினம். நாளைக்குத்தான் வருவினைம். அண்ணையும்நானும் தான் வீட்டிலை தனிய.

அண்ணையக் கண்டால் விடாங்கள். A. L. இரண்டாந்தரம் எடுக்கிறான். நல்ல வாட்டசாட்ட மான உடம்பு. கட்டாயம் சமுச்சயப்பட்டு பிடிச்சுக் கொ

ண்டு போடுவாங்கள் அவனை எழுப்பி எங்கையெண்டுலூம் க லீ க்க வேணுாந்.

'அண்ணை அவங்கள் வாருங்கள் போலை...கெதியா எழும்பு'

திடுக்கிட்டு எழும்பின அவனும், சத்தத்தை அவதானிச்சுக் கேட்டுப் போட்டு 'ஓமோம்' அவங்கள்தான் என நிச்சயப்படுத்தினான்.

'இப்ப என்ன செய்வம்'

'அண்ணை பொடியளின்றை நோட்டில் என்னெண்டாலும் கிடந்தால் எடுத்தத் தா'

அவ்வளவு ஒண்டும் இல்லை. நேற்று முந்தநாள்சிடைச்ச ரண்டு, முண்டு தான் கிடக்கு...இந்தா பிடி, இது களை என்ன செய்யப் போறுய'

'தேத்தண்ணிக்கு அடுப்பு மூட்டு ரது போலை, அடுப்பிலை போட்டு விறகோடை விறகா எரிப்பம்.

தனிய எரிச்சதைக் கண்டால் சந்தேகப்படுவாங்கள்'...

...சரி அண்ணை நீ எங்கையெண்டாலும் ஒடித்தப்பு. இஞ்சை நின்டால் பிடிச்சு போடுவாங்கள்'

'ஐயாவும் அம்மாவும் இல்லை. உன்னைத் தனியை விட்டிட்டு என்னெண்டு போறது. நடக்கிறது நடக்கட்டும். பேசாமல் இருப்பம்.'

இடையிடையே ஒண்டு, ரண்டு வெடிச்சத்தங்களும் கேட்டது. பொழுது புலரத் தொடங்கிபது.

'பாத்தியே ஆரையோ சுக்ரூங் கள். வெளியாலை போனால் ஆபத்து. சுட்டாலும் சுட்டுப் போடுவாங்கள்.'

ஊரே மயான அமைதியில் ஆழ்ந்து கிடந்தது. கணமான பூட்டஸ் சத்தங்களும், இடையிடையே துவசுகு வெடிச்சத்தங்களும், கேட்டுக் கொண்டிடிருந்தன மரண பீதியுடன் விட்டுக்கை அடைஞ்சு கிடந்தம்.

நேரம் பத்துமணியாகிவிட்டது.

பக்கத்து வீட்டு மதில்பக்கம் ஆரோ குதிக்கிறமாதிரிச் சத்தங்கேட்டு, யன்னல் ஒட்டையுக்காலை எட்டிப் பார்த்தன். ஐஞ்சாறு காக்கிக் கட்டைக்காரங்கள் யந்திரத் துப்பாக்கிகளோடை எங்கடை வளவுக்குள்ளை வந்தினம்.

'கொத அத்துலே' எண்டபடி வீட்டுக் கதவை அடித்தான் ஒருதல்மற்றவங்கள் அங்கினைக் அங்கினை காவலுக்கு நின்டாங்கள்.

நானும், என்னைத் தொடரந்து அண்ணையும் வெளியாலை வந்தம்.

காய்ந்து, வாடிக்கிடந்த அவன்ரை முகத்திலை ஒரு பிரகாசம்! எண்ணை ஏற இறங்க ரசித்துப் பார்த்தான். அவனைப் பார்க்கவே எனக்கு அருவருப்பாக கிடந்தது. அவன்ரை முஞ்சையிலை காறித் துப்போனும் போலை கிடந்தது.

'ஹி லஸ்சனும் நேத்த' எண்டு சொல்லிக் கொண்டு என்னை நோக்கி வந்தான்.

'வீடு செக் பண்ணனும், உள்போ' அவன்ரை யோசினை எனக்கு விளங்கிப்போச்சு, உள்ளை போனால் எண்ணைச் சம்மா விடாங்கள்.

'நீங்கள் வீட்டைச் சோதியுங் கோ, நாங்கள் வெளியிலை நிக்கிறம்.'

'அவனுக்கு கோபம் வந்திடுத்து. 'எண்ட எண்ட' எண்டு சொல்லிக்

கொண்டு, பாஞ்ச வந்து என்றை கையைப் பிடிச்சு இழுத்தான்.

அண்ணைக்கு முகம் சிவத்துப் போசு. ஆவேசத்தோடை பாஞ்ச வந்து மூர்கத்தனமாக என்னை விலைத், ப் பார்த்தான். அவனுலை முடியல்லை அதுக்கிடையிலே வேறை ஒருத்தன ஒடிவந்து அண்ணையை துவக்காலை ஒங்கி இடிச்சான்.

'ஜீயோ' எண்டு கத்திக்கொண்டு அண்ணை விழுந்து போனான். அண்ணையின்ரை சேட்டைப் பிடுங்கி அதாலை அவனைக்கையினாப் பின் பக்சமாக கட்டிப்போட்டு தெருக் கதவுக்காலை இழுத்துக் கொண்டு, ஒழுங்கையுக்கை போனான்.

பூட்ஸ் காலாலை மிதிக்கிறது போலையும், அண்ணை அலறுற சத்தமும் கேட்டது.

ஜீயோஎன்றை அண்ணையை விட்டிடுங்கோ, என்னை வேணுமங்டால் கூடுங்கோ எண்டு அழுதழுது. கும் பிட்டபடி அவனைக் கேட்டன்.

'அண்ணை ஒண்டும் செய்யறது இல்லை. நீ உள்ளை வாறது' எண்டு நான் திமிறத் திமிற பிடிச்சு இழுத்தான்.

என்னைக் கட்டிலிலை கிடக்கச் சொன்னன்,

'ஜீயோ என்னைக் காப்பாற்றுவ கோ...' எண்டு நான் கத்தத் தொடங்க, ஒருத்தன சத்தம் வரா மல் என்றை வாயையும், கையையும் அமத்திப் பிடிக்க, மற்றவன் என்றை காலைப்பிடிச்சு தூக்கிக் கொண்டு போய் கட்டிலை போட்டாங்கள்.

என்றை திமிறலும், கோராடலும் ஒண்டும் பலன் தரயில்லை. அரை மயக்கத்திலை கிடந்த என்னை அந்தப் பாவியன் முண்டு பேரும்...

போராடியதில் ஏற்பட்ட களைப் பாலும், ஒரு பெண் எதை இழுக்கக் கூடாதோ அதை இழுந்து விட்டதால் ஏற்பட்ட அதிர்ச்சியாலும், அசதியாலும், நான் சோர்ந்து கிடக்க, அவங்கள் திருத்தியடைந்த அக்காளச் சிரிப்போடை வெளியாலை போனங்கள்.

திடீரெண்டு பட். பட் எண்டு வெடிச்சத்துங்கள் வாசலைலை கேட்டது. தொடர்ந்து 'அம்மா' எண்ட அண்ணையின்ரை தீன்க்குரலும் கேட்டது.

அட பாவியளே அண்ணையை, சூட்டுப் போட்டியளே? பாஞ்ச ஒடிச் போனன். அண்ணை ரோட்டி லை விழுந்து கிடந்கான்: தலையாலை ரத்தம் கொப்பிலிச்சுப் பாஞ்ச எங்கடை மண்ணை சிவப்பாக்கிப் போட்டது. இரண்டு தரம் நடுங்கி ன அவன்றை வலக்கைசள், ஒரேயடியாக ஒய்ந்து விட்டது.

பிறகு என்ன? அக்கம் பக்கத்து ஆக்கள் பாய்ந்து, பாய்ந்து வந்தி

ஆம்; ஜீயோ அம்மா ஓடி வந்தினம். சடங்குகள் நடந்தது.

வழமையான சுடலை பாதுகாப்பு வலயத்துக்குள்ளை இருக்கிறதாலை, அவன்றை சுடலத்தை எங்கேயோ தூரத்திலை இருக்கிற சுடலைக் குப் அதுவும் பயந்து பயந்து கொண்டு போச்சினம்.

எனக்கு நடந்ததும், அண்ணையின்ரை தலையாலை ரத்தம் பாய்ந்து மண்ணைச் செய்யாகியதும் மாறி மாறி கனவு போலை...

கண்ணுலை தண்ணை கூட வரயில்லை. உடம்பும் மனசம் வரண்டு போய்க் கிடந்தது.

"எடி பிள்ளை இப்பிடி நீர்ச்சிந்யாகப் பார்த்துக் கொண்டிராதை மனசிலை உள்ள கவலைகளை அழுது கொட்டிப்போடு. இல்லையெண்டால் முளையைக் கொண்டு போடு ம்"-அம்மா.

அந்த மூண்டு நானும் நான் ஊண் உறக்கமில்லாமல் யோாசிச்சுக் கொண்டிருந்தன். அண்ணையைப் பற்றி யோசிக்கத்தான் மூன்றாயை விடுறன் எண்டு எல்லோரும் நினைச்சினம். எனக்கு நடந்தது அவையாகுக்குத் தெரியாது. அதைச் சொல்லுற துக்குத்தான் அண்ணை இல்லையே!

நானும் மரத்துப் போயிட்டன். எனக்கு நடந்ததை நினைச்சு நான் வெக்கப்படயில்லை, ஏனெண்டால் அது நான் விரும்பி நடந்ததில்லை. என்னை மீறி நடந்தது. அடக்கிறவனுக்கும், அடக்கப்படுகிறவையாகுக்கும் இடையிலை நடந்த ஒரு சின்னச்சம்பவம் அது.

அடக்கப்பட்டவர்களைச் சிண்டிவிட்டதாலை வரப்போற பலனை அவங்கள் ஒரு நாளைக்கு நிச்சயம் அனுபவித்தே திருவாங்கள் எண்டு நான் நிச்சயமாக நம்பிறன்.

அதுக்கிடையிலை ரேடியோ சொல்வித்து "... உங்கா புவத் திற்கு கிடைத்த தகவல்களின்படி பருச்தித் துறையில் நடந்த நேரடி மோதலில் ஒரு பயங்கரவாதி சுட்டுக் கொல்லப்பட்டான். மேலும் பலர் காயமடைந்தனர். இறந்தவனது உடலையும் காயமடைந்தவர்களையும் தூக்கிக் கொண்டு அவங்கள் ஒடித் தப்பிவிட்டார்.

சம்மா இருந்த அண்ணையைப் பயங்கரவாதியாக்கிப் போட்டினை; ஆனால் இனி இவையஞ்குக்கு எதிராக நிச்சயம் ஒரு பெண் பயங்கரவாதி கிளம்பப் போருள் எண்டு நினைச்சுக்கொண்டன்.

அந்திர்டி மட்டும் வெளியாலை போதக் கூடதாம். வீட்டிலை இருந்து கொண்டே சில சில தொடர்புகளை உற்படுத்திக் கொண்டேன். ஒரு உண்டமான இலக்கை நோக்கி

மெதுவாக ஆனால் திடமாகக் முன் னேறிக் கொண்டிருந்தன்.

இது சில சிடையிலை அந்த மாச் 'மென்ஸஸ்' சரியான திகதிக்கு வரயில்லை. அதிர்ச்சிக்களாலையும், யோசினைகளாலையும் பிந்தி இருக்கும் எண்டு நினைச்சன்.

அண்ணையின்ரை அந்திர்டிடியும் வந்திடுத்து. அப்ப படி ஜீயோ நான் பிந்திப்போச்சு! கொஞ்சம் யோசனைதொட்டது.

காலையிலை லேசா... தலைச்சுத்தும் தெரின்திது.

அப்ப... அப்ப என்றை வயித்திலை அந்தப் பாவிகளின் கரு வளருதா? விச்சித்துப் போனேன். எனக்கே என்னைப் பார்க்க அருவருப்பாயிருந்திது. இனவெறி பிடிச்சு, கண்ட இடத்திலை கிடந்து எழும்பிற, இந்தக் கேவலமானவங்களின்ரை கருருக்கு நான் தாயா?

என்ன செய்யலாம்?

அழித்துவிடலாம் எண்டால், என்றை வயிற்றிலை வளருதை, அது சரியானதெண்டால் என்ன பிழையானதெண்டால் என்ன, அழிக்க என்றை மனம் இடங்கொடுக்கயிலை கரு எண்டு உற்பத்தியாகி விட்டால், அது வளர்ந்து பிறந்த வாழ்வதற்கான சுதந்திரத்தை நான் எப்படி மறுக்க முடியும்?

என்னை நானேமாய்ந்துக் கொண்டு இந்தப் பிரச்சினையிலிருந்து விடுபடவாம் எண்டு யோசிச்சன்.

ஆனால் அது பிரச்சினைகளுக்கு முசம் கொடுக்க முடியாமல் துவனுடு விடும் ஒரு கோழைத்தன, கேவலமான செயலாக எனக்குப் பட்டது.

பேசாமல் பிள்ளையைப் பெற்றுக் கோட்டு, யாரால் அது உண்டாக்கப்பட்டதோ அவர்களுக்கு எதி ராக மூர்க்கத்தனமானப் போராடும் படி அதைத் தயார் செய்யலாம் எண்டும் யோசினை வந்திது ஆனால் அது பிறந்து வளர்ந்து வாலிபவயதை எட்ட எவ்வளவு காலம் பிழிக்கும். அதற்கிடையிலை நாங்கள் நிச்சயம் சுதந்திரமனி களாக இருப்பம் எண்ட நம்பிக்கை இருக்கு.

அந்த நேரத்திலை கொடியவர்களுக்குப் பிறந்தவன் என்ற கெட்டபெயரோடை வாழ்க்கையில் ஒதுக்கப்பட்டு வாழவேண்டிய நிலை அதுக்கு வந்திடுமோ? அதுக்குநான் காலாக இருக்கிறதோ?

எனக்கு என்ன செய்வதெண்டே செய்ய?

கொஞ்சம் சொல்லுவங்களேன்.

ଓଲେପଣିକୁଳାଙ୍ଗ ନାମୀ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତପ୍ରକାଶକାରୀ
ପରମାତ୍ମା

உங்கள் முதன்தேக்கு

LANKA

யாழி. குந்தர் நீத்யார்.

140, நாலுவர் வீதி - யாழி ப்பாணம்.
(மினுகரா தீயெட்டி அண்மையில்.)

